

Uradni list

Evropske unije

C 209

Zvezek 51

Slovenska izdaja

Informacije in objave

15. avgust 2008

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče	
2008/C 209/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 197, 2.8.2008	1
	V <i>Objave</i>	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2008/C 209/02	Združeni zadevi C-39/05 P in C-52/05 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 – Kraljevina Švedska, Maurizio Turco proti Svetu Evropske unije, Kraljevini Danski, Republiki Finski, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba – Dostop do dokumentov institucij – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Pravni nasveti)	2
2008/C 209/03	Zadeva C-462/05: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države – Dopustnost – Pravnomočnost – Šesta direktiva o DDV – Členi 4(5), prvi pododstavek, 12(3)(a) in 28(2)(e))	3

Cena:
18 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2008/C 209/04	Zadeva C-39/06: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države – Državne pomoči – Subvencije za naložbe in za pospeševanje zaposlovanja – Obveznost vračila – Neizvršitev obveznosti – Načelo varstva zaupanja v pravo)	3
2008/C 209/05	Zadeva C-284/06: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Hamburg-Am Tierpark proti Burda GmbH, nekdanji Burda Verlagsbeteiligungen GmbH (Davčna zakonodaja – Svoboda ustanavljanja – Direktiva 90/435/EGS – Davek od dohodka pravnih oseb – Skupen sistem obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic – Kapitalska družba – Razdelitev dohodkov in povečanja premoženja – Pojem „pri viru odtegnjeni davek“ – Odbitek davka – Obravnavanje delničarjev rezidentov in delničarjev nerezidentov)	4
2008/C 209/06	Zadeva C-319/06: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države – Napotitev delavcev – Svoboda opravljanja storitev – Direktiva 96/71/ES – Predpisi na področju javnega reda – Tedenski počitek – Obveznost predložitve dokumentov v zvezi z napotitvijo na zahtevo nacionalnih organov – Obveznost imenovanja ad hoc zastopnika s sedežem v Luksemburgu, ki hrani vse dokumente, potrebne za nadzor)	4
2008/C 209/07	Združeni zadevi C-329/06 in C-343/06: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz – Nemčija) – Arthur Wiedemann (C-329/06) proti Land Baden-Württemberg, in Peter Funk (C-343/06) proti Stadt Chemnitz (Direktiva 91/439/EGS – Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj – Odvzem voznškega dovoljenja v državi članici zaradi uživanja drog ali alkohola – Novo voznško dovoljenje, izdano v drugi državi članici – Zavrnitev priznanja pravice do vožnje v prvi državi članici – Prebivališče, ki ni v skladu z Direktivo 91/439/EGS)	5
2008/C 209/08	Združene zadeve od C-334/06 do C-336/06: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Chemnitz – Nemčija) – Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06) proti Landkreis Mittweida, in Steffen Schubert (C-335/06) proti Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis (Direktiva 91/439/EGS – Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj – Odvzem voznškega dovoljenja v državi članici zaradi uživanja mamil ali alkohola – Novo voznško dovoljenje, izdano v drugi državi članici – Zavrnitev priznanja pravice do vožnje v prvi državi članici – Prebivališče, ki ni v skladu z Direktivo 91/439/EGS)	6
2008/C 209/09	Združeni zadevi C-341/06 P in C-342/06 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 – Chronopost SA (C-341/06 P), La Poste (C-342/06 P) proti Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA, Komisiji Evropskih skupnosti, Francoski republiki (Pritožba – Zakonitost postopka pred Sodiščem prve stopnje – Sodba Sodišča prve stopnje – Razveljavitev – Novo odločanje – Druga sodba Sodišča prve stopnje – Sestava – Državne pomoči – Poštni sektor – Javno podjetje, pooblaščen za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena – Logistična in komercialna podpora hčerinski družbi – Hčerinska družba, ki nima monopolnega položaja – Prenos dejavnosti hitre pošte na to hčerinsko družbo – Pojem „državna pomoč“ – Odločba Komisije – Pomoč in storitve, ki niso državne pomoči – Obrazložitev)	7

2008/C 209/10	Zadeva C-454/06: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesvergabeamt – Avstrija) – presstext Nachrichtenagentur GmbH proti (Zvezni) Republiki Avstriji, APA-OTS Originaltext-Service GmbH, APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung (Javna naročila – Direktiva 92/50/EGS – Postopki za oddajo javnih naročil storitev – Pojem „oddaja naročila“) 8	8
2008/C 209/11	Zadeva C-458/06: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Regeringsrätten – Švedska) – Skatteverket proti Gourmet Classic Ltd (Pristojnost Sodišča – Direktiva 92/83/EGS – Uskladitev strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače – Člen 20, prva alineja – Alkohol, ki ga vsebuje vino za kuhanje – Oprostitev plačila usklajene trošarine) 8	8
2008/C 209/12	Zadeva C-533/06: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal – Združeno kraljestvo) – O2 Holdings Limited & O2 (UK) Limited proti Hutchison 3G UK Limited (Znamke – Direktiva 89/104/EGS – Člen 5(1) – Izključna pravica imetnika znamke – Uporaba znaka, enakega ali podobnega znamki, pri primerjalnem oglaševanju – Omejitev učinkov znamke – Primerjalno oglaševanje – Direktivi 84/450/EGS in 97/55/ES – Člen 3a(1) – Pogoji za dopustnost primerjalnega oglaševanja – Uporaba znamke konkurenta ali znaka, podobnega tej znamki) 9	9
2008/C 209/13	Zadeva C-49/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Efeteio Athinon – Grčija) – Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) proti Elliniko Dimosio (Člena 82 ES in 86 ES – Pojem podjetja – Nepridobitno društvo, ki v Grčiji zastopa Mednarodno motociklistično zvezo – Pojem gospodarske dejavnosti – Posebna zakonska pravica do izdaje soglasja k vlogi za dovoljenje za organizacijo motociklističnih dirk – Vzporedno izvajanje dejavnosti, kot sta organizacija motociklističnih dirk in sklepanje sponzorskih pogodb, pogodb o oglaševanju in zavarovalnih pogodb) 10	10
2008/C 209/14	Zadeva C-188/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Commune de Mesquer proti Total France SA, Total International Ltd (Direktiva 75/442/EGS – Ravnanje z odpadki – Pojem odpadkov – Načelo plača povzročitelj obremenitve – Imetnik – Prejšnji imetniki – Proizvajalec izdelka, iz katerega so nastali odpadki – Ogljikovodiki in težko kurilno olje – Pomorska nesreča – Mednarodna konvencija o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z nafto – FIPOL) 10	10
2008/C 209/15	Zadeva C-219/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State van België – Belgija) – Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW proti Državi Belgiji (Člen 30 ES – Uredba (ES) št. 338/97 – Varstvo prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst – Prepoved imetništva sesalcev določenih vrst, navedenih v tej uredbi ali tistih, ki jih ta ne zajema – Imetništvo, ki ga dovoljuje druga država članica) 11	11
2008/C 209/16	Zadeva C-220/07: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2002/22/ES – Elektronske komunikacije – Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalnih storitev – Nepravilen prenos) 12	12
2008/C 209/17	Zadeva C-272/07: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Javna naročila – Direktiva 2004/18/ES – Usklajevanje postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev – Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 12	12

2008/C 209/18	Zadeva C-201/05: Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue (Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika – Svoboda ustanavljanja – Prost pretok kapitala – Neposredno obdavčenje – Davek od dohodkov pravnih oseb – Dividende od delnic, ki jih družbi rezidentki izplača družba nerezidentka – Pravila o tujih odvisnih družbah (TOD) – Položaj v zvezi s tretjo državo – Opredelitev tožb zoper davčno upravo – Odgovornost države članice za kršitev prava Skupnosti) 13	13
2008/C 209/19	Združeni zadevi C-23/07 in C-24/07: Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 12. junija 2008 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Italija) – Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 in C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormòns Soc. cons. arl (C-24/07) proti Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia (Kmetijstvo – Uredbe (ES) št. 1493/1999, 753/2002 in 1429/2004 – Skupna ureditev trga za vino – Označevanje vin – Uporaba imen vinskih sort in njihovih sinonimov – Geografska označba „Tokaj“ za vina s poreklom iz Madžarske – Možnost uporabe poimenovanja sorte vinske trte „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ kot dodatek k navedbi geografske označbe določenih vin s poreklom iz Italije – Izključitev po trinajstletnem prehodnem obdobju, ki se je izteklo 31. marca 2007 – Veljavnost – Pravna podlaga – Člen 34 ES – Načelo prepovedi diskriminacije – Načela mednarodnega pogodbenega prava – Pristop Madžarske k Evropski Uniji – Členi od 22 do 24 sporazuma TRIPS) 14	14
2008/C 209/20	Zadeva C-109/07: Sklep Sodišča z dne 14. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Prud'homie de pêche – Francija) – Jonathan Pilato proti Jean-Claudu Bourgaultu (Pojem nacionalnega sodišča – Nepristojnost Sodišča) 15	15
2008/C 209/21	Zadeva C-186/07: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 16. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španija) – Club Náutico de Gran Canaria proti Comunidad Autónoma de Canarias (Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Šesta direktiva DDV – Oprostitve – Storitve, ki so povezane s športom ali telesno vzgojo – Veljavnost na Kanarskih otokih – Popolnoma notranji položaj – Predložitev – Očitno nedopusten predlog za sprejetje predhodne odločbe) 16	16
2008/C 209/22	Zadeva C-344/07 P: Sklep Sodišča (peti senat) z dne 11. aprila 2008 – Focus Magazin Verlag GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Merant GmbH (Pritožba – Znamka Skupnosti – Uredba (ES) št. 40/94 – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Besedni znak „FOCUS“) 16	16
2008/C 209/23	Zadeva C-386/07: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 5. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Hospital Consulting Srl, ATI HC, Kodak SpA, Tecnologie Sanitarie SpA proti Esaote SpA, ATI, Ital Tbs Telematic & Biomedical Service SpA, Draeger Medica Italia SpA, Officina Biomedica Divisione Servizi SpA (Poslovnik – Člena 92(1) in 104(3) – Pravila Skupnosti na področju konkurence – Nacionalna pravila o odvetniških tarifah – Določitev minimalnih nagrad – Delna nedopustnost – Vprašanja, na katerega odgovor lahko izhaja iz sodne prakse Sodišča) 17	17
2008/C 209/24	Zadeva C-456/07: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 21. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška republika) – Karol Mihal proti Daňový úrad Košice V (Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika – Šesta direktiva o DDV – Davčni zavezanci – Člen 4(5), prvi pododstavek – Osebe javnega prava – Sodni izvršitelji – Fizične in pravne osebe) 17	17

2008/C 209/25	Zadeva C-42/08: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 22. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Nizozemska) – M. Ilhan proti Staatssecretaris van Financiën (Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča – Svoboda opravljanja storitev – Členi od 49 ES do 55 ES – Motorna vozila – Uporaba motornega vozila, ki je registrirano in dano v najem v drugi državi članici – Obdavčitev tega vozila v prvi državi članici) 18	18
2008/C 209/26	Zadeva C-136/08 P: Pritožba, ki jo je vložila Japan Tobacco, Inc. 3. aprila 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 30. januarja 2008 v zadevi T-128/06, Japan Tobacco, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) – Torrefacção Camelo 18	18
2008/C 209/27	Zadeva C-160/08: Tožba, vložena 16. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji 19	19
2008/C 209/28	Zadeva C-183/08 P: Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 29. aprila 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 14. februarja 2008 v zadevi T-351/05, Provincia di Imperia proti Komisiji 20	20
2008/C 209/29	Zadeva C-202/08 P: Pritožba, ki jo je 16. maja 2008 vložila American Clothing Associates SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 28. februarja 2008 v zadevi T-215/06, American Clothing Associates SA proti UUNT 20	20
2008/C 209/30	Zadeva C-205/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Umweltsenat (Avstrija) 19. maja 2008 – Umweltanwalt von Kärnten, drugi stranki: Kärntner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA 21	21
2008/C 209/31	Zadeva C-207/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Panevėžio apygardos teismas 20. maja 2008 – Kazenski postopek zoper Edgarja Babanova 22	22
2008/C 209/32	Zadeva C-208/08 P: Pritožba, ki jo je 20. maja 2008 vložil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 28. februarja 2008 v zadevi American Clothing Associates SA proti UUNT, T-215/06 22	22
2008/C 209/33	Zadeva C-215/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 22. maja 2008 – E. Friz GmbH proti Carsten von der Heyden 23	23
2008/C 209/34	Zadeva C-221/08: Tožba, vložena 22. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski 23	23
2008/C 209/35	Zadeva C-222/08: Tožba, vložena 21. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji 24	24
2008/C 209/36	Zadeva C-226/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 26. maja 2008 vložilo Verwaltungsgericht Oldenburg (Nemčija) – Stadt Papenburg proti Zvezni republiki Nemčiji 24	24
2008/C 209/37	Zadeva C-232/08: Tožba, vložena 29. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski 25	25
2008/C 209/38	Zadeva C-233/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 30. maja 2008 – Milan Kyrián proti Celní úřad Tábor 26	26

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2008/C 209/39	Zadeva C-236/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. junija 2008 vložilo Cour de cassation (Francija) – Google France, Google Inc. proti Louisu Vuittonu Malletieru	26
2008/C 209/40	Zadeva C-237/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. junija 2008 – Google France proti Viaticum in Luteciel	27
2008/C 209/41	Zadeva C-238/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. junija 2008 – Google France proti CNRRH, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger, franšizojemalec družbe „Unicis“	27
2008/C 209/42	Zadeva C-244/08: Tožba, vložena 4. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	28
2008/C 209/43	Zadeva C-246/08: Tožba, vložena 3. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski	29
2008/C 209/44	Zadeva C-248/08: Tožba, vložena 9. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	29
2008/C 209/45	Zadeva C-249/08: Tožba, vložena 10. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	30
2008/C 209/46	Zadeva C-254/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) 16. junija 2008 – Futura Immobiliare srl Hotel Futura in drugi proti Comune di Casoria	31
2008/C 209/47	Zadeva C-257/08: Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	32
2008/C 209/48	Zadeva C-259/08: Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	32
2008/C 209/49	Zadeva C-261/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Španija) 19. junija 2008 – María Julia Zurita García proti Delegado del Gobierno en la Región de Murcia	33
2008/C 209/50	Zadeva C-262/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. junija 2008 vložilo Østre Landsret (Danska) – CopyGene A/S proti Skatteministeriet	33
2008/C 209/51	Zadeva C-263/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 19. junija 2008 – Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsörening proti Stockholms kommun genom dess marknämnd	34
2008/C 209/52	Zadeva C-266/08: Tožba, vložena 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	35
2008/C 209/53	Zadeva C-270/08: Tožba, vložena 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Madžarski	35
2008/C 209/54	Zadeva C-272/08: Tožba, vložena 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	35
2008/C 209/55	Zadeva C-273/08: Tožba, vložena 25. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	36

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2008/C 209/56	Zadeva C-282/08: Tožba, vložena 27. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	36
2008/C 209/57	Zadeva C-288/08: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Svea Hovrätt – Miljööverdomstolen (Švedska) 30. junija 2008 – Kemikalieinspektionen proti Nordiska Dental AB	37
2008/C 209/58	Zadeva C-396/06: Sklep predsednika četrtega senata Sodišča z dne 11. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Eivind F. Kramme proti SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S	37
2008/C 209/59	Zadeva C-416/06: Sklep predsednika prvega senata Sodišča z dne 10. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski	37
2008/C 209/60	Zadeva C-116/07: Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 23. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki	38
2008/C 209/61	Zadeva C-194/07: Sklep predsednika Sodišča z dne 23. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA proti Mostra d'Oltremare SpA, Cofathec Servizi SpA, in drugi	38
2008/C 209/62	Zadeva C-470/07: Sklep predsednika Sodišča z dne 13. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	38
2008/C 209/63	Zadeva C-511/07: Sklep predsednika Sodišča z dne 5. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	38
2008/C 209/64	Zadeva C-108/08 P: Sklep predsednika Sodišča z dne 22. aprila 2008 – Portela & Companhia, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Juan Torrens Cuadrado, Josep Gilbert Sanz	38

Sodišče prve stopnje

2008/C 209/65	Zadeva T-301/01: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Alitalia proti Komisiji (Državne pomoči – Prestrukturiranje družbe Alitalia s strani italijanskih organov – Odločba, v kateri je ugotovljeno, da je pomoč združljiva s skupnim trgov – Odločba sprejeta po sodbi Sodišča prve stopnje s katero je bila prejšnja odločba razglašena za nično – Dopustnost – Kršitev člena 233 ES – Kršitev členov 87 ES in 88 ES – Pogoji za odobritev pomoči – Obveznost obrazložitve)	39
2008/C 209/66	Zadeva T-266/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Deutsche Post proti Komisiji („Državne pomoči – Ukrepi, ki so jih sprejeli nemški organi v korist Deutsche Post AG – Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdružljivo s skupnim trgov in je bilo odrejeno njeno vračilo – Storitve splošnega gospodarskega pomena – Kritje stroškov, ki so nastali zaradi politike prodaje z izgubo na področju prevoza poštnih paketov od vrat do vrat – Neobstoj prednosti“)	39
2008/C 209/67	Zadeva T-50/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Saint-Gobain Gyproc Belgium proti Komisiji („Konkurenca – Karteli – Trg mavčnih plošč – Odločba, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES – Globa – Teža in trajanje kršitve – Olajševalne okoliščine“)	40

2008/C 209/68	Zadeva T-52/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Knauf Gips proti Komisiji Evropskih skupnosti („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Trg plošč iz gipsa – Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES – Vpogled v spis – Enotna in trajajoča kršitev – Odgovornost – Globa – Smernice o načinu določanja glob – Sodelovanje med upravnim postopkom“) 40	40
2008/C 209/69	Zadeva T-53/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – BPB proti Komisiji („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Trg mavčnih plošč – Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES – Enotna in trajajoča kršitev – Ponovna kršitev – Globa – Smernice za izračun zneskov glob – Obvestilo o ugodni obravnavi“) 41	41
2008/C 209/70	Zadeva T-54/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Lafarge proti Komisiji („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Trg mavčnih plošč – Odločba, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES – Odgovornost – Odvrtačen učinek – Ponovna kršitev – Globa – Smernice o načinu določanja glob“) 41	41
2008/C 209/71	Zadeva T-37/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Região autónoma dos Açores proti Svetu („Ničnostna tožba – Uredba (ES) št. 1954/2003 – Ribišstvo – Upravljanje ribolovnega napora – Ribolovni območja in viri Skupnosti – Tožba, ki jo je vložil regionalni subjekt – Osebe, ki jih akt posamično zadeva – Nedopustnost“) 42	42
2008/C 209/72	Zadeva T-99/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – AC-Treuhand proti Komisiji („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Organski peroksidi – Globe – Člen 81 ES – Pravice obrambe – Pravica do poštenega sojenja – Pojem storilca kaznivega dejanja – Načelo določenosti kaznivih dejanj in kazni (<i>nullum crimen, nulla poena sine lege</i>) – Načelo pravne varnosti – Zaupanje v pravo“) 42	42
2008/C 209/73	Zadeva T-276/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Compagnie maritime belge proti Komisiji („Konkurenca – Zloraba kolektivnega prevladujočega položaja – Konferenca linijskih prevozov – Odločba, s katero je bila naložena globa na podlagi predhodne odločbe, ki jo je Sodišče delno razglasilo za nično – Uredba (EGS) št. 2988/74 – Razumen rok – Pravica do obrambe – Pravna varnost – Res <i>iudicata</i> “) 43	43
2008/C 209/74	Zadeva T-429/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Turbowest Handel in Makarov proti Svetu in Komisiji (Nepogodbena odgovornost – Protidampinške dajatve – Protidampinška uredba (ES) št. 2320/97 – Stroški odvetnika, ki so nastali na nacionalni ravni – Nedopustnost – Premoženjska in nepremoženjska škoda – Vzročna zveza) 43	43
2008/C 209/75	Zadeva T-48/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Franchet in Byk proti Komisiji Evropskih skupnosti („Nepogodbena odgovornost – Javni uslužbenci – Preiskave OLAF – Zadeva Eurostat – Posredovanje informacij o dejstvih, ki bi lahko imele za posledico kazenski pregon, nacionalnim sodnim organom – Neobstoj predhodnih informacij zadevnih uradnikov in nadzornega odbora OLAF – Uhajanje informacij v tisk – Razkritje s strani OLAF in Komisije – Kršitev domneve nedolžnosti – Nepremoženjska škoda – Vzročna zveza“) 44	44
2008/C 209/76	Zadeva T-221/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Huvis proti Svetu (Damping – Uvoz rezanih poliestrskih vlaken s poreklom iz Koreje – Uredba, s katero se zaključuje začasni vmesni pregled – Uporaba metode, ki se razlikuje od tiste, ki je bila uporabljena med prvotno preiskavo – Nujnost spremembe okoliščin – Prilagoditev, ki se zahteva zaradi stroškov kredita – Rok plačila – Dokazno breme – Načelo dobrega upravljanja – Člen 2(10)(b) in (g) ter člen 11(9) Uredbe (ES) št. 384/96) 44	44

2008/C 209/77	Zadeva T-296/05 in T-408/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Marcuccio proti Komisiji (Socialna varnost – Predlogi za 100 % povračilo stroškov zdravljenja – Izrecne zavrnitve predlogov in zavrnitve z molkom organa) 45	45
2008/C 209/78	Zadeva T-323/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Coffee Store proti UUNT (THE COFFEE STORE) (Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti THE COFFEE STORE – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisna narava – Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94) 45	45
2008/C 209/79	Zadeva T-328/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Apple Computer proti UUNT – TKS-Teknosoft (QUARTZ) („Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Skupnosti QUARTZ – Prejšnja figurativna znamka Skupnosti QUARTZ – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost proizvodov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 46	46
2008/C 209/80	Zadeva T-70/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Audi proti UUNT (Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti Vorsprung durch Technik – Absolutni razlog za zavrnitev – Odsotnost razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 – Delna zavrnitev registracije preizkuševalca – Pravica biti zaslišan) 46	46
2008/C 209/81	Zadeva T-176/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Sviluppo Italia Basilicata proti Komisiji (Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Znižanje finančne pomoči – Ničnostna tožba – Skladi tveganega kapitala – Končni datum za izvedbo naložb – Postopek – Načelo varstva zaupanja v pravo in načelo pravne varnosti – Načelo sorazmernosti – Obrazložitev – Odškodninska tožba) 47	47
2008/C 209/82	Zadeva T-262/06 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julij 2008 – Komisija proti D (Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Razglasitev ničnosti odločbe Komisije na prvi stopnji – Poklicna bolezen – Zavrnitev priznanja poklicnega izvora bolezni ali poslabšanja bolezni, za katero boleha uradnik – Dopustnost pritožbe – Dopustnost tožbenega razloga, preizkušene na prvi stopnji – Pravnomočnost) 47	47
2008/C 209/83	Zadeva T-302/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Hartmann proti UUNT („Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti E – Absolutni razlogi za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega značaja – Napačna uporaba prava – Opustitev konkretne presoje – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 48	48
2008/C 209/84	Zadeva T-304/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Reber proti UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart) („Znamka Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Skupnosti Mozart – Predmet spora – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisni značaj – Obveznost obrazložitve – Legitimno pričakovanje – Enako obravnavanje – Načelo zakonitosti – Člen 7(1)(c), člen 51(1)(a), člen 73, prvi stavek, in člen 74(1) Uredbe (ES) št. 40/94“) 48	48
2008/C 209/85	Zadeva T-340/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Stradivarius España proti UUNT – Ricci (Stradivari 1715) („Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Skupnosti Stradivari 1715 – Prejšnje figurativne znamke Skupnosti Stradivarius – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 49	49

2008/C 209/86	Zadeva T-56/07 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Komisija proti Economidisu (Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Razglasitev ničnosti na prvi stopnji odločbe Komisije o imenovanju na mesto vodje oddelka – Zavrnitev kandidature tožeče stranke – Imenovanje drugega kandidata – Določitev delovnega mesta v obvestilu o prostem delovnem mestu – Načelo ločitve naziva in nalog – Utemeljena pritožba – Spor o katerem je mogoče odločiti – Zavrnitev tožbe) 49	49
2008/C 209/87	Zadeva T-58/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – BYK proti UUNT (Substance for Success) („Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti Substance for Success – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 50	50
2008/C 209/88	Zadeva T-160/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Lancôme proti UUNT – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION) (Znamka Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Skupnosti COLOR EDITION – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisni značaj – Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 – Pravni interes – Člen 55 Uredbe št. 40/94) 50	50
2008/C 209/89	Zadeva T-186/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Ashoka proti UUNT (DREAM IT, DO IT!) („Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti DREAM IT, DO IT! – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 51	51
2008/C 209/90	Zadeva T-211/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – AWWW proti Evropski fundaciji zaboljšanje življenjskih in delovnih razmer („Javna naročila storitev – Razpisni postopek na ravni Skupnosti – Zavrnitev ponudbe – Merila za izbor – Merila za oddajo – Obveznost obrazložitve“) 51	51
2008/C 209/91	Zadeva T-333/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2008 – Entrance Services proti Parlamentu („Javna naročila storitev – Skupnostni postopek javnega razpisa – Popravila in vzdrževanje avtomatske opreme, stavbnega pohištva in podobne opreme v stavbah Evropskega parlamenta v Bruslju – Zavrnitev ponudbe – Hujša kršitev poklicnih pravil – Člen 93 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002“) 51	51
2008/C 209/92	Združene zadeve T-234/00 R, T-235/00 R in T-283/00 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Fondazione Opera S. Maria della Carità in drugi proti Komisiji („Začasni ukrep – Predlog za odložitev izvršitve – Dopustnost“) 52	52
2008/C 209/93	Zadeva T-299/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 20. junija 2008 – Leclercq proti Komisiji („Ničnostna tožba – Pasivnost tožeče stranke – Ustavitev postopka“) 52	52
2008/C 209/94	Zadeva T-311/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – FMC Chemical in Arysta Lifesciences proti EFSA („Ničnostna tožba – Tožba zaradi ugotovitve odgovornosti – Direktiva 91/414/EGS – Fitofarmacevtski proizvodi – Mnenje Evropske agencije za varnost hrane – Akt, ki ga ni mogoče izpodbijati s tožbo – Pripravljalni akt – Nedopustnost“) 53	53
2008/C 209/95	Zadeva T-312/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – FMC Chemical proti EFSA („Ničnostna tožba – Tožba zaradi ugotovitve odgovornosti – Direktiva 91/414/EGS – Fitofarmacevtski proizvodi – Mnenja Evropske agencije za varno hrano – Akt, ki ga ni mogoče izpodbijati s tožbo – Pripravljalni akt – Nedopustnost“) 53	53

2008/C 209/96	Zadeva T-397/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – Dow AgroSciences proti EFSA („Ničnostna tožba – Odškodninska tožba – Direktiva 91/414/EGS – Fitofarmacevski proizvodi – Mnenje Evropske agencije za varnost hrane – Akt, zoper katerega ni pritožbe – Pripravljalni akt – Nedopustnost“) 54	54
2008/C 209/97	Zadeva T-185/08 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 26. junija 2008 – VDH Projektentwicklung in Edeka Rhein-Ruhr proti Komisiji („Začasna odredba – Nedopustnost“) 54	54
2008/C 209/98	Zadeva T-498/07 P: Pritožba, ki jo je 2. maja 2008 vložila Erika Krcova zoper sodbo, ki jo je 18. oktobra 2007 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-112/06, Krcova proti Sodišču 54	54
2008/C 209/99	Zadeva T-184/08: Tožba, vložena 12. maja 2008 – Rui Manuel Alves dos Santos proti Komisiji Evropskih skupnosti 55	55
2008/C 209/100	Zadeva T-197/08: Tožba, vložena 23. maja 2008 – Polson in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti 55	55
2008/C 209/101	Zadeva T-207/08: Tožba, vložena 9. junija 2008 – Habanos proti UUNT – Tabacos de Centroamérica (KIOWA) 56	56
2008/C 209/102	Zadeva T-217/08: Tožba, vložena 11. junija 2008 – Bundesverband Deutscher Milchviehhalter in drugi proti Svetu 57	57
2008/C 209/103	Zadeva T-228/08: Tožba, vložena 18. junija 2008 – Szomborg proti Komisiji 57	57
2008/C 209/104	Zadeva T-232/08: Tožba, vložena 17. junija 2008 – Luksemburg proti Komisiji 58	58
2008/C 209/105	Zadeva T-234/08: Tožba, vložena 10. junija 2008 – EuroChem MCC proti Svetu 58	58
2008/C 209/106	Zadeva T-235/08: Tožba, vložena 9. junija 2008 – Acron in Dorogobuzh proti Svetu 59	59
2008/C 209/107	Zadeva T-239/08: Tožba, vložena 13. junija 2008 – Comtec Translations proti Komisiji 60	60
2008/C 209/108	Zadeva T-240/08: Tožba, vložena 16. junija 2008 – Procter & Gamble proti UUNT – Laboratorios Alcala Farma (oli) 60	60
2008/C 209/109	Zadeva T-241/08: Tožba, vložena 20. junija 2008 – CBI in Abisp proti Komisiji 61	61
2008/C 209/110	Zadeva T-243/08: Tožba, vložena 23. junija 2008 – Ravensburger proti UUNT – Educa Borrás (EDUCA Memory game) 61	61
2008/C 209/111	Zadeva T-247/08: Tožba, vložena 20. junija 2008 – C-Content BV proti Uradu za uradne publikacije Evropskih skupnosti 62	62
2008/C 209/112	Zadeva T-249/08: Tožba, vložena 24. junija 2008 – Coin proti UUNT – Dynamiki Zoi (FITCOIN) 63	63
2008/C 209/113	Zadeva T-250/08: Tožba, vložena 18. junija 2008 – Batchelor proti Komisiji 64	64
2008/C 209/114	Zadeva T-252/08: Tožba, vložena 26. junija 2008 – Tipik proti Komisiji 64	64
2008/C 209/115	Zadeva T-255/08: Tožba, vložena 16. junija 2008 – Montero Padilla proti UUNT – Padilla Requena (JOSE PADILLA) 65	65

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2008/C 209/116	Zadeva T-256/08: Tožba, vložena 24. junija 2008 – Wrigley proti UUNT – Mejerigaarden (POLAR ICE)	66
2008/C 209/117	Zadeva T-20/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2008 – Grammatikopoulos proti UUNT – National Academy of Recording Arts and Sciences (GRAMMY)	66
2008/C 209/118	Zadeva T-100/07: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji	66
2008/C 209/119	Zadeva T-417/07: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 19. junija 2008 – Lodato Gennaro & C. proti Komisiji	66
2008/C 209/120	Zadeva T-433/07: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2008 – Ryanair proti Komisiji	67
2008/C 209/121	Zadeva T-41/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Vakakis proti Komisiji	67

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2008/C 209/122	Zadeva F-61/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 24. aprila 2008 – Dalmasso proti Komisiji (Javni uslužbenci – Pogodbena osebje – Zaposlitev – Razporeditev v funkcionalno skupino – Zahteva za revizijo razporeditve in plače, ki sta bili določeni ob zaposlitvi – Nekdanji pomožni uslužbenec, zaposlen kot pogodbeni uslužbenec – Člena 3(a) in 80(2) in (3) PZDU – Naloge, ki spadajo v različne funkcionalne skupine – Enako obravnavanje – Neutemeljena tožba)	68
2008/C 209/123	Zadeva F-116/05: Sodba Sodišča za uslužbence (občna seja) z dne 24. junija 2008 – Cerafogli in Paolo Poloni proti ECB (Javni uslužbenci – Osebje ECB – Osebni prejemki – Metoda izračunavanja letne prilagoditve osebnih prejemkov – Izvršitev sodbe sodišča Skupnosti – Potrditveni akt – Nedopustnost)	68
2008/C 209/124	Zadeva F-19/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 21. februarja 2008 – Semeraro proti Komisiji (Javni uslužbenci – Uradniki – Ocena – Karierno ocenjevalno poročilo – Ocenjevalno leto 2004 – Člen 43 Kadrovskih predpisov – Obveznost obrazložitve – Napredovanje – Postopek atestiranja)	69
2008/C 209/125	Zadeva F-46/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 6. marca 2008 – Skareby proti Komisiji (Javni uslužbenci – Uradniki – Ocenjevanje – Karierno ocenjevalno poročilo – Ocenjevalno obdobje 2004 – Cilji – Obveznost obrazložitve – Očitna napaka pri presoji)	69
2008/C 209/126	Zadeva F-68/06: Sodba Sodišča za uslužbence z dne 3. aprila 2008 – Bakema proti Komisiji (Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Uvrstitev v naziv – Funkcionalna skupina IV – Diploma – Poklicne izkušnje)	69
2008/C 209/127	Zadeva F-74/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 24. aprila 2008 – Longinidis proti Cedefop (Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Prerazporeditev – Komisija za pritožbe – Sestava in pravilnik – Nelojalno ravnanje – Odpoved delovnega razmerja – Obrazložitev – Očitna napaka pri presoji – Zloraba pooblastil)	70
2008/C 209/128	Zadeva F-119/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. maja 2008 – Kerstens proti Komisiji (Javni uslužbenci – Uradniki – Dopustnost – Organizacijski načrt – Akt, ki posega v položaj – Sprememba razporeditve – Sprememba delovnih nalog – Interes službe – Enakovrednost delovnih mest – Prikrita kazen – Zloraba pooblastil)	70

2008/C 209/129	Zadeva F-145/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 22. maja 2008 – Pascual-García proti Komisiji (Javni uslužbenci – Javni natečaj – Razpisni pogoji – Delovne izkušnje – Zavrnitev, da se zaposli kandidata, vpisanega na čakalnem seznamu – Diskrecijska pravica komisije in OPI) 71	71
2008/C 209/130	Zadeva F-54/07: Sodba Sodišča za uslužbence z dne 26. junija 2008 – Joseph proti Komisiji (Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Prepozna tožba – Cas fortuit – Zaposlovanje – Členi 3a, 3b in 85 RAA – Trajanje pogodbe – Odločba Komisije z dne 28. aprila 2004 o najdaljšem trajanju zaposlitve nestalnega osebja služb Komisije – Člen 12 SDI o postopkih zaposlovanja in dela pogodbenih uslužbencev Komisije – Enako obravnavanje) 71	71
2008/C 209/131	Zadeva F-5/07: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 26. junija 2008 – Nijs proti Računskemu sodišču (Javni uslužbenci – Uradniki – Člen 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje – Povzetek tožbenih razlogov v tožbi – Pritožbeni rok – Novo dejstvo – Očitna nedopustnost) 72	72
2008/C 209/132	Zadeva F-40/07: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. junija 2008 – Baudelet-Leclaire proti Komisiji (Javni uslužbenci – Javni natečaj – Nevpis na čakalni seznam – Enako obravnavanje) 72	72
2008/C 209/133	Zadeva F-1/08: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 27. junija 2008 – Nijs proti Računskemu sodišču (Javni uslužbenci – Uradniki – Člen 35(1)(e) Poslovnika – Navedba tožbenih razlogov in trditev – Pritožbeni rok – Očitna nedopustnost) 72	72
2008/C 209/134	Zadeva F-50/08: Tožba, vložena 19. maja 2008 – Bartha proti Komisiji 73	73
2008/C 209/135	Zadeva F-55/08: Tožba, vložena 5. junija 2008 – Carlo De Nicola proti Evropski investicijski banki 73	73
2008/C 209/136	Zadeva F-56/08: Tožba, vložena 9. junija 2008 – De Britto Patricio-Dias proti Komisiji 74	74
2008/C 209/137	Zadeva F-58/08: Tožba, vložena 19. junija 2008 – Avogadri in drugi proti Komisiji 74	74
2008/C 209/138	Zadeva F-59/07: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 30. junija 2008 – Feral proti Comité des Régions 74	74

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2008/C 209/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 197, 2.8.2008

Prejšnje objave

UL C 183, 19.7.2008

UL C 171, 5.7.2008

UL C 158, 21.6.2008

UL C 142, 7.6.2008

UL C 128, 24.5.2008

UL C 116, 9.5.2008

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 – Kraljevina Švedska, Maurizio Turco proti Svetu Evropske unije, Kraljevini Danski, Republiki Finski, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, Komisiji Evropskih skupnosti

(Združeni zadevi C-39/05 P in C-52/05 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Pravni nasveti)

(2008/C 209/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnika: Kraljevina Švedska (zastopnika: K. Wistrand in A. Falk, zastopnici), Maurizio Turco (zastopnika: O. Brouwer in C. Schillemans, odvetnika)

Intervenientka na strani pritožnikov: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: H. G. Sevenster, C. M. Wissels in M. de Grave, zastopniki)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije (zastopniki: J.-C. Piris, M. Bauer in B. Driessen, zastopniki), Kraljevina Danska (zastopnik: B. Weis Fogh, zastopnica), Republika Finska (zastopnika: A. Guimaraes-Purokoski in J. Heliskoski, zastopnika), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: V. Jackson, S. Nwaokolo in T. Harris, zastopnice, in J. Stratford, barrister), Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: M. Petite, C. Docksey in P. Aalto, zastopniki)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 23. novembra 2004 v zadevi T-84/03 Turco proti Svetu Evropske unije, s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo na ugotovitev ničnosti odločbe Sveta, s katero je bila delno zavrnjena prošnja M. Turca za dostop do določenih dokumentov dnevnega reda 2455. sestanka Sveta za pravosodje in notranje zadeve 14. in 15. oktobra 2002.

Izrek

1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. novembra 2004 v zadevi Turco proti Svetu (T 84/03) se razveljavi v delu, ki se nanaša na odločbo Sveta Evropske unije z dne 19. decembra 2002, s katero je bil M. Turcu zavrnjen dostop do mnenja pravne službe Sveta št. 9077/02 o predlogu direktive Sveta o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil v državah članicah, in v delu, v katerem se M. Turcu in Svetu naloži vsakemu plačilo polovice stroškov.
2. Odločba Sveta Evropske unije z dne 19. decembra 2002, s katero je bil M. Turcu zavrnjen dostop do mnenja pravne službe Sveta št. 9077/02, se razglasi za nično.
3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Kraljevina Švedska v okviru pritožbenega postopka, in stroškov, ki jih je priglasil M. Turco v okviru navedenega postopka in postopka na prvi stopnji, v katerem je bila izrečena navedena sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti.
4. Kraljevina Danska, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Svet Evropske unije in Komisija Evropskih skupnosti nosijo svoje stroške, povezane s pritožbama.
5. Svet Evropske unije nosi svoje stroške, povezane s postopkom na prvi stopnji.

⁽¹⁾ UL C 106, 30.4.2005.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-462/05) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Dopustnost — Pravnomočnost — Šesta direktiva o DDV — Členi 4(5), prvi pododstavek, 12(3)(a) in 28(2)(e))

(2008/C 209/03)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: R. Lyal in M. Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Fernandes, Á. Seiça Neves in R. Lares, zastopniki)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 12 in 28 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Ohranjanje v veljavi nižje stopnje v višini 5 % za cestnino za cestne prevoze čez reko Tajo v Lizbono.

Izrek

- 1) Portugalska republika, s tem da je obdržala v veljavi nižjo stopnjo DDV v višini 5 %, ki se uporablja za cestnine, ki se pobirajo na mostovih za prehod čez reko Tajo v smeri proti Lizboni, ni izpolnila obveznosti iz členov 12 in 28 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001.
- 2) Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-39/06) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči — Subvencije za naložbe in za pospeševanje zaposlovanja — Obveznost vračila — Neizvršitev obveznosti — Načelo varstva zaupanja v pravo)

(2008/C 209/04)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Gross in T. Scharf, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in C. Schulze-Bahr, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 249 ES ter členov 1, 2 in 3 Odločbe Komisije 2003/643/ES z dne 13. maja 2003 o državni pomoči, ki jo je Nemčija dodelila Kahla Pozellan GmbH in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (notificirana pod številko C(2003) 1520; pomoč št. C-62/00, prej NN 142/99) (UL L 227, str. 12) – Nesprejetje v predvidenem roku ukrepov, potrebnih za povrnitev pomoči, ki so bile razglašene za nezdružljive s skupnim trgov.

Izrek

- 1) Zvezna republika Nemčija ni izpolnila obveznosti iz členov od 1 do 3 odločbe Komisije z dne 30. decembra 2002, kot je vsebovana v Odločbi Komisije 2003/643/ES z dne 13. maja 2003 o državni pomoči, ki jo je Nemčija dodelila Kahla Pozellan GmbH in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, s tem da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za vračilo pomoči, ki so bile s členom 1(2)(d) in (g) te odločbe razglašene za nezdružljive s skupnim trgov.
- 2) Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Hamburg-Am Tierpark proti Burda GmbH, nekdanji Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

(Zadeva C-284/06) ⁽¹⁾

(Davčna zakonodaja — Svoboda ustanavljanja — Direktiva 90/435/EGS — Davek od dohodka pravnih oseb — Skupen sistem obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic — Kapitalska družba — Razdelitev dohodkov in povečanja premoženja — Pojem „pri viru odtegnjeni davek“ — Odbitek davka — Obravnavanje delničarjev rezidentov in delničarjev nerezidentov)

(2008/C 209/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Tožena stranka: Burda GmbH, nekdanja Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga člena 5(1) Direktive Sveta 435/90/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 225, str. 6), ki je postal člen 5 v različici Direktive Sveta 2003/123/ES z dne 22. decembra 2003 o spremembah Direktive 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 7, str. 41) – Pojem davka, odtegnjenega pri viru – Nacionalna zakonodaja, ki določa, da se pri distribuciji dobičkov odvisne družbe matični obdavčijo dohodki in povečanja premoženja kapitalske družbe, ki ne bi bili obdavčeni, če bi ostali pri odvisni družbi – Razlaga členov 43, 56, in 58 Pogodbe ES – Nacionalna ureditev, ki določa izravnavo distribucije dobičkov kapitalske družbe z lastnimi kapitalskimi deleži, ki vodi do enake obdavčitve v primeru distribucije dividend tujim lastnikom deležev, ki niso upravičeni do odbitka davka od dohodkov pravnih oseb od lastnega davka.

Izrek

1) Določba nacionalnega prava, ki ob delitvi dobičkov odvisne družbe matični družbi določa, da se obdavčijo dohodki in povečanja premo-

ženja odvisne družbe, ki v skladu z nacionalnim pravom ne bi bili obdavčeni, če bi ga ta zadržala, in ga ne bi razdelila matični družbi, ne pomeni davka, odtegnjenega pri viru, v smislu člena 5(1) Direktive 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic.

2) Člen 52 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 43 ES) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi nacionalnega ukrepa, kot je člen 28(4) zakona iz leta 1996 o davku od dohodkov pravnih oseb (Körperschaftsteuergesetz 1996), v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja zadeve v glavni stvari, na podlagi katerega se za obdavčitev dobička, ki ga odvisna družba, rezidentka ene države članice, razdeljuje svoji matični družbi, uporablja isti mehanizem popravka, ne glede na to, ali je matična družba rezidentka iste ali druge države članice, medtem ko nasprotno od matične družbe rezidentke matični družbi nerezidentki država članica rezidentstva njene odvisne družbe ne podeljuje odbitka davka.

⁽¹⁾ UL C 237, 30.9.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-319/06) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Napotitev delavcev — Svoboda opravljanja storitev — Direktiva 96/71/ES — Predpisi na področju javnega reda — Tedenski počitek — Obveznost predložitve dokumentov v zvezi z napotitvijo na zahtevo nacionalnih organov — Obveznost imenovanja ad hoc zastopnika s sedežem v Luksemburgu, ki hrani vse dokumente, potrebne za nadzor)

(2008/C 209/06)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Enegren in G. Rozet)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 49 ES in 50 ES in nepravilen prenos člena 3(1) in (10) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 1997, str. 1) – Obveznost imeti *ad hoc* zastopnika s sedežem v Luksemburgu, ki hrani vse dokumente, potrebne za nadzor – Uporaba nacionalnih določb o pogojih za delo in zaposlitev, ki presegajo in ne izpolnjujejo zahtev direktive.

Izrek

1) Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da

— je določbe člena 1(1), točke 1, 2, 8 in 11, zakona z dne 20. decembra 2002 o prenosu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in ureditvi nadzora uporabe delovnega prava opredelilo kot prisilne predpise nacionalnega javnega reda,

— je nepopolno preneslo določbo člena 3(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev,

— je v členu 7(1) tega zakona z dne 20. decembra 2002 postavilo pogoje v zvezi z dostopom pristojnih nacionalnih organov do podatkov, nujno potrebnih za nadzor, ki niso opredeljeni dovolj jasno, da bi zagotavljali pravno varnost podjetij, ki želijo napotiti svoje delavce v Luksemburg, in

— je v členu 8 tega zakona nalogo hrambe dokumentov, potrebnih za nadzor, v Luksemburgu preneslo na *ad hoc* zastopnika, ki ima tam sedež,

ni izpolnilo obveznosti iz člena 3(1) Direktive 96/71 v povezavi z odstavkom 10 tega člena ter členov 49 ES in 50 ES.

2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 224, 16.9.2006.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz – Nemčija) – Arthur Wiedemann (C-329/06) proti Land Baden-Württemberg, in Peter Funk (C-343/06) proti Stadt Chemnitz

(Združeni zadevi C-329/06 in C-343/06) (¹)

(Direktiva 91/439/EGS — Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj — Odvzem voznškega dovoljenja v državi članici zaradi uživanja drog ali alkohola — Novo voznško dovoljenje, izdano v drugi državi članici — Zavrnitev priznanja pravice do vožnje v prvi državi članici — Prebivališče, ki ni v skladu z Direktivo 91/439/EGS)

(2008/C 209/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Arthur Wiedemann (C-329/06), Peter Funk (C-343/06)

Toženi stranki: Land Baden-Württemberg (C-329/06), Stadt Schemnitz (C-343/06)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Sigmaringen (Nemčija) – Razlaga členov 1(2), 7(1)(a) ter 8(2) in (4), ter priloge III Direktive Sveta (91/439/EGS) z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih (UL L 237, str. 1), spremenjene z Direktivo Sveta 96/47/ES z dne 23. julija 1996 o spremembi

Direktive 91/439/EGS o voznških dovoljenjih (UL L 235, str. 1) – Zavrnitev priznanja veljavnosti voznškega dovoljenja, ki je bilo z zvijačno prevaro pridobljeno v drugi državi članici, imetniku, kateremu je bila v državi običajnega bivališča v upravnem postopku izdana odločba o odvzemu nacionalnega voznškega dovoljenja zaradi uporabe opojnih substanc – Zloraba pravice.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Chemnitz – Nemčija) – Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06) proti Landkreis Mittweida, in Steffen Schubert (C-335/06) proti Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

(Združene zadeve od C-334/06 do C-336/06) ⁽¹⁾

(Direktiva 91/439/EGS — Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj — Odvzem voznškega dovoljenja v državi članici zaradi uživanja mamil ali alkohola — Novo voznško dovoljenje, izdano v drugi državi članici — Zavrnitev priznanja pravice do vožnje v prvi državi članici — Prebivališče, ki ni v skladu z Direktivo 91/439/EGS)

Izrek

1) Člene 1(2), 7(1) in 8(2) in (4) Direktive Sveta 91/439 z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih, spremenjene z Uredbo (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 1882/2003 z dne 29. septembra 2003, je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica v okoliščinah, kot so v zadevah v glavni stvari, na svojem ozemlju ne prizna pravice do vožnje, ki izhaja iz voznškega dovoljenja, ki ga je kasneje izdala druga država članica zunaj obdobja prepovedi za novo dovoljenje, ki je bilo določeno za zadevno osebo, in da torej ne prizna veljavnosti tega dovoljenja, vse dokler njegov imetnik ne izpolni pogojev, ki veljajo v prvi državi članici za izdajo novega dovoljenja po odvzemu prejšnjega dovoljenja, med katerimi je preizkus sposobnosti za vožnjo, ki dokazuje, da ni več razlogov, ki so upravičevali navedeni odvzem.

(2008/C 209/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Chemnitz

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06), Steffen Schubert (C-335/06)

Toženi stranki: Landkreis Mittweida, Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Chemnitz – Razlaga členov 1(2) ter 8 (2) in (4) Direktive Sveta 91/439/EGS o voznških dovoljenjih – Zavrnitev priznanja veljavnosti voznškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici po izreku trajanja prepovedi, imetniku, ki mu je bilo nacionalno voznško dovoljenje odvzeto zaradi vožnje pod vplivom alkohola, imetnik pa ni mogel predložiti medicinsko- psihološkega izvida, nujnega za pridobitev novega dovoljenja v svoji državi bivališča – Zloraba pravice.

Izrek

Člene 1(2), 7(1) in 8(2) in (4) Direktive Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 1882/2003 z dne 29. septembra 2003, je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica v okoliščinah, kot so v zadevah v glavni stvari, na svojem ozemlju ne prizna pravice do vožnje, ki izhaja iz voznškega

V enakih okoliščinah navedene določbe ne nasprotujejo temu, da država članica na svojem ozemlju ne prizna pravice do vožnje, ki izhaja iz voznškega dovoljenja, ki ga je kasneje izdala druga država članica, če je na podlagi navedb v tem dovoljenju ali drugih nespornih informacij države članice izdajateljice dokazano, da imetnik tega dovoljenja, ki mu je bilo na ozemlju prve države članice odvzeto prejšnje dovoljenje, v času, ko je bilo izdano novo dovoljenje, ni imel običajnega prebivališča na ozemlju države članice izdajateljice.

2) Člena 1(2) in 8(2) in (4) Direktive 91/439, spremenjene z Uredbo št. 1882/2003, nasprotujeta temu, da država članica, ki je na podlagi te direktive dolžna priznati pravico do vožnje, ki izhaja iz voznškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, začasno odvzame to pravico, kadar zadnje navedena država članica preverja način izdaje tega dovoljenja. Navedeni določbi pa v enakem kontekstu ne nasprotujeta temu, da država članica začasno odvzame navedeno pravico, če iz navedb v omenjenem dovoljenju ali drugih nespornih informacij te druge države članice izhaja, da pogoj prebivališča, določen v členu 7(1)(b) navedene direktive, v času izdaje tega dovoljenja ni bil izpolnjen.

⁽¹⁾ UL C 249, 14.10.2006.
UL C 281, 18.11.2006.

dovoljenja, ki ga je kasneje izdala druga država članica zunaj obdobja prepovedi zaprositi za novo dovoljenje, ki je bilo določeno za zadevno osebo, in da torej ne prizna veljavnosti tega dovoljenja, vse dokler njegov imetnik ne izpolni pogojev, ki veljajo v prvi državi članici za izdajo novega dovoljenja po odvzemu prejšnjega dovoljenja, med katerimi je preizkus sposobnosti za vožnjo, ki dokazuje, da ni več razlogov, ki so upravičevali navedeni odvzem.

V enakih okoliščinah navedene določbe ne nasprotujejo temu, da država članica na svojem ozemlju ne prizna pravice do vožnje, ki izhaja iz vozniškega dovoljenja, ki ga je kasneje izdala druga država članica, če je na podlagi navedb v tem dovoljenju ali drugih nespornih informacij države članice izdajateljice dokazano, da imetnik tega dovoljenja, ki mu je bilo na ozemlju prve države članice odvzeto prejšnje dovoljenje, v času, ko je bilo izdano novo dovoljenje, ni imel običajnega prebivališča na ozemlju države izdajateljice.

(¹) UL C 261, 28.10.2006.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 – Chronopost SA (C-341/06 P), La Poste (C-342/06 P) proti Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA, Komisiji Evropskih skupnosti, Francoski republik

(Združeni zadevi C-341/06 P in C-342/06 P) (¹)

(Pritožba — Zakonitost postopka pred Sodiščem prve stopnje — Sodba Sodišča prve stopnje — Razveljavitev — Novo odločanje — Druga sodba Sodišča prve stopnje — Sestava — Državne pomoči — Poštni sektor — Javno podjetje, pooblaščen za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena — Logistična in komercialna podpora hčerinski družbi — Hčerinska družba, ki nima monopolnega položaja — Prenos dejavnosti hitre pošte na to hčerinsko družbo — Pojem „državna pomoč“ — Odločba Komisije — Pomoč in storitve, ki niso državne pomoči — Obrazložitev)

(2008/C 209/09)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Chronopost SA (zastopnik: D. Berlin, odvetnik) (C-341/06 P), La Poste (zastopnik: H. Lehman, odvetnik) (C-342/06 P)

Druge stranke v postopku: Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA (zastopnika: E. Morgan de Rivery in J. Derenne, odvetnika), Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: C. Giolito, zastopnik, Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in F. Million, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat) z dne 7. junija 2006 v zadevi Ufex in drugi proti Komisiji (T-613/97), s katero je Sodišče prve stopnje razglasilo za nično Odločbo Komisije 98/365/ES z dne 1. oktobra 1997 o pomoči, ki naj bi jo Francija podelila družbi SFMI-Chronopost, v delu, v katerem je ugotovljeno, da niti logistična in komercialna podpora družbe „La Poste“ njeni hčerinski družbi SFMI-Chronopost niti prenos službe Postadex ni državna pomoč v korist družbe SFMI-Chronopost – Kršitev pravice do pravičnega postopka zaradi pristranskosti Sodišča prve stopnje (sestava senata je bila deloma enaka sestavi, ki je sprejela predhodno sodbo, ki jo je Sodišče razveljavilo) – Zloraba pooblastil in kršitev členov 230 ES in 253 ES – Kršitev pojma državna pomoč in torej člena 87 ES.

Izrek

1) Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 7. junija 2006 v zadevi UFEX in drugi proti Komisiji (T-613/97) se razveljavi na eni strani v delu, v katerem je Odločba Komisije 98/365/ES z dne 1. oktobra 1997 v zvezi z domnevno državno pomočjo Francoske republike družbi SFMI-Chronopost razglašena za nično, ker je v njej ugotovljeno, da niti logistična in komercialna podpora družbe La Poste njeni hčerinski družbi, in sicer družbi SFMI-Chronopost, niti prenos službe Postadex nista državna pomoč v korist družbe SFMI-Chronopost, in na drugi strani v delu, v katerem so naloženi stroški.

2) Tožba pod opravilno številko T-613/97, vložena pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti, se zavrne.

3) Vse stranke, vključno s Francosko republiko, nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 249, 14.10.2006.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesvergabeamt – Avstrija) – presetext Nachrichtenagentur GmbH proti (Zvezni) Republiki Avstriji, APA-OTS Originaltext-Service GmbH, APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

(Zadeva C-454/06) ⁽¹⁾

(Javna naročila — Direktiva 92/50/EGS — Postopki za oddajo javnih naročil storitev — Pojem „oddaja naročila“)

(2008/C 209/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesvergabeamt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: presetext Nachrichtenagentur GmbH

Tožene stranke: (Zvezna) Republika Avstrija, APA-OTS Originaltext-Service GmbH, APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesvergabeamt – Razlaga člena 82 ES, člena 3(1), členov 8, 9 in 11(3)(b) Direktive 92/50/EGS Sveta z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, 24.7.1992, str. 1), člena 1(3) in člena 2(1)(c) Direktive 89/665/EGS Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989, str. 33), ter splošnih načel prava Skupnosti – Pogodba o storitvah, ki jo je država za nedoločen čas sklenila s poročevalsko agencijo, ki velja za edino nacionalno poročevalsko agencijo, brez postopka za oddajo javnih naročil – Prenos, s soglasjem javnega naročnika, izvajanja različnih delov pogodbe na družbo, ki je v večinski lasti izvajalca ter druge spremembe pogodbe v zvezi s prepovedjo odpovedi s strani javnega naročnika, plačilom za opravljene storitve in popustom, odobrenim javnemu naročniku – Opredelitev teh zadnjih sprememb za novo oddajo, za katero je potrebna predhodna objava obvestila o naročilu.

Izrek

1) Izraz „oddaja“, uporabljen v členih 3(1), 8 in 9 Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za

oddajo javnih naročil storitev, je treba razlagati tako, da ne pokriva položaja, kot je položaj v postopku v glavni stvari, v katerem so storitve, ki jih naročniku zagotavlja prvotni izvajalec, prenesene na drugega izvajalca, ki je kapitalska družba, in katerih prvotni izvajalec je edini delničar, ki nadzira novega izvajalca in mu daje navodila, če je prvotni izvajalec še naprej odgovoren za spoštovanje pogodbenih obveznosti.

2) Izraz „oddaja“, uporabljen v členih 3(1), 8 in 9 Direktive Sveta 92/50, je treba razlagati tako, da ne pokriva prilagoditve prvotne pogodbe spremenjenim zunanjim okoliščinam, kot so konverzija cen, prvotno izraženih v nacionalni valuti, v eure, minimalno znižanje teh cen zaradi njihove zaokrožitve ter sklicevanje na novi indeks cen, katerega nadomestitev s predhodno določenim indeksom je bila predvidena v prvotni pogodbi.

3) Izraz „oddaja“, uporabljen v členih 3(1), 8 in 9 Direktive Sveta 92/50, je treba razlagati tako, da ne pokriva takega položaja, kot je položaj v postopku v glavni stvari, v katerem se naročnik med veljavnostjo naročila storitev z aneksom sporazume s ponudnikom, ki mu je bilo dodeljeno naročilo, sklenjeno z njim za nedoločen čas, o obnovitvi za tri leta klavzule o neodpovedi, ki je prenehala veljati, ko je bil sklenjen dogovor o novi klavzuli, in o določitvi večjih popustov od tistih, ki so bili prvotno določeni za nekatere cene, določene na podlagi količin na določenih področjih.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Regeringsrätten – Švedska) – Skatteverket proti Gourmet Classic Ltd

(Zadeva C-458/06) ⁽¹⁾

(Pristojnost Sodišča — Direktiva 92/83/EGS — Uskladitev strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače — Člen 20, prva alineja — Alkohol, ki ga vsebuje vino za kuhanje — Oprostitev plačila usklajene trošarine)

(2008/C 209/11)

Jezik postopka: švedščina

Predložitev sodišče

Regeringsrätten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteverket

Tožena stranka: Gourmet Classic Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Regeringsrätten – Razlaga člena 20, prva alineja, Direktive Sveta 92/83/EGS, z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L 316, str. 21) – Oprostitev trošarine – Proizvodi iz vina, ki imajo 4,8 % vsebnosti alkohola v 100 kg pripravljenega proizvoda, ki je namenjen za kuhanje.

Izrek

Alkohol, ki ga vsebuje vino za kuhanje, je treba razvrstiti v kategorijo etilnega alkohola iz člena 20, prva alineja, Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače, če njegova vsebnost alkohola presega 1,2 % vol..

(¹) UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal – Združeno kraljestvo) – O2 Holdings Limited & O2 (UK) Limited proti Hutchison 3G UK Limited

(Zadeva C-533/06) (¹)

(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Člen 5(1) — Izključna pravica imetnika znamke — Uporaba znaka, enakega ali podobnega znamki, pri primerjalnem oglaševanju — Omejitev učinkov znamke — Primerjalno oglaševanje — Direktivi 84/450/EGS in 97/55/ES — Člen 3a(1) — Pogoji za dopustnost primerjalnega oglaševanja — Uporaba znamke konkurenta ali znaka, podobnega tej znamki)

(2008/C 209/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitev sodišče

Court of Appeal

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: O2 Holdings Limited & O2 (UK) Limited

Tožena stranka: Hutchison 3G UK Limited

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal – Razlaga člena 5(1)(a) in (b) Prve direktive Sveta 89/104/ES z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, str. 1) in člena 3a Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o zavajajočem oglaševanju (UL L 250, str. 17) – Uporaba znamke konkurenta v reklamnem oglasu, zato da se primerja značilnosti in zlasti ceno proizvodov in storitev, ki jih prodaja oglaševalec, s proizvodi in storitvami konkurenta.

Izrek

1) Člen 5(1) in (2) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, in člen 3a(1) Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997, je treba razlagati tako, da imetnik registrirane znamke nima pravice tretji osebi prepovedati, da pri primerjalnem oglaševanju uporabi znak, enak ali podoben tej znamki, ki izpolnjuje vse pogoje za dopustnost iz navedenega člena 3a(1).

Če pa so izpolnjeni vsi pogoji, ki so v členu 5(1)(b) Direktive 89/104 določeni za prepoved uporabe znaka, enakega ali podobnega registrirani znamki, primerjalno oglaševanje, pri katerem je uporabljen ta znak, ne more izpolnjevati pogoja za dopustnost iz člena 3a(1)(d) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55.

2) Člen 5(1)(b) Direktive 89/104 je treba razlagati tako, da imetnik registrirane znamke nima pravice tretji osebi prepovedati, da pri primerjalnem oglaševanju uporabi znak, podoben tej znamki, za proizvode ali storitve, ki so enaki ali podobni tistim, za katere je bila registrirana znamka, če ta uporaba pri javnosti ne ustvarja verjetnosti zmede, in sicer ne glede na to, ali navedeno primerjalno oglaševanje izpolnjuje vse pogoje za dopustnost iz člena 3a Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, ali jih ne izpolnjuje.

(¹) UL C 56, 10.3.2007.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Efeteio Athinon – Grčija) – Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) proti Elliniko Dimosio

(Zadeva C-49/07) ⁽¹⁾

(Člena 82 ES in 86 ES — Pojem podjetja — Nepridobitno društvo, ki v Grčiji zastopa Mednarodno motociklistično zvezo — Pojem gospodarske dejavnosti — Posebna zakonska pravica do izdaje soglasja k vlogi za dovoljenje za organizacijo motociklističnih dirk — Vzporedno izvajanje dejavnosti, kot sta organizacija motociklističnih dirk in sklepanje sponzorskih pogodb, pogodb o oglaševanju in zavarovalnih pogodb)

(2008/C 209/13)

Jezik postopka: grščina

Predložitev sodišče

Dioikitiko Efeteio Athinon

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)

Tožena stranka: Elliniko Dimosio

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga členov 82 in 86 ES – Pojem podjetja – Neprofitno avtomobilsko združenje (ELPA), ki v Grčiji predstavlja Mednarodno motociklistično zvezo in ima izključno pravico za izdajo dovoljenj na področju avtomobilskih dirk – Združenje, ki vzporedno izvaja gospodarske dejavnosti, kot so oglaševanje, zavarovanje, izdelava sponzorskih pogodb in financiranje nagrad.

Izrek

Za pravno osebo, ki ne opravlja le dejavnosti soodločanja pri upravnih odločbah, s katerimi se dovoli organizacija motociklističnih tekmovanj, temveč tudi sama organizira taka tekmovanja in v tem okviru sklepa sponzorske pogodbe, pogodbe o oglaševanju in zavarovalne pogodbe, veljata člena 82 ES in 86 ES. Ta člena nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki podeljuje pravni osebi, ki organizira motociklistična tekmovanja in v tem okviru sklepa sponzorske pogodbe, pogodbe o oglaševanju in zavarovalne pogodbe, pooblastilo za izdajo soglasja k vlogi za

dovoljenje za organizacijo takih tekmovanj, ne da bi bili določeni meje, obveznosti in nadzor nad izvajanjem tega pooblastila.

⁽¹⁾ UL C 95, 28.4.2007.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Commune de Mesquer proti Total France SA, Total International Ltd

(Zadeva C-188/07) ⁽¹⁾

(Direktiva 75/442/EGS — Ravnanje z odpadki — Pojem odpadkov — Načelo plača povzročitelj obremenitve — Imetnik — Prejšnji imetniki — Proizvajalec izdelka, iz katerega so nastali odpadki — Ogljikovodiki in težko kurilno olje — Pomorska nesreča — Mednarodna konvencija o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z nafto — FIPOL)

(2008/C 209/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitev sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Commune de Mesquer

Toženi stranki: Total France SA, Total International Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation – Razlaga člena 1 Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 39), kot je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS z dne 18. marca 1991 (UL L 78, str. 32), in skupine Q 4 iz Priloge I ter členov 1(b) in (c) ter 15 Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, str. 9) – Pojem odpadka – Vključitev ogljikovodikov in težkega kurilnega olja, samih ali pomešanih z vodo in peskom – Odgovornost proizvajalca in/ali imetnika odpadkov v primeru prevoza, ki ga je izvedla tretja oseba.

Izrek

1. Taka snov, kot se obravnava v postopku v glavni stvari, in sicer težko kurilno olje, ki se prodaja kot gorivo, ni odpadek v smislu Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih, kot je bila spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES z dne 24. maja 1996, če se jo izkorišča ali trži pod ugodnimi gospodarskimi pogoji in če se jo lahko dejansko uporabi kot gorivo brez predhodnega procesa preoblikovanja.

2. Ogljikovodiki, ki se nenamerno razlijejo v morje, pomešajo z vodo in usedlinami ter se pomikajo vzdolž obale države članice, dokler je ne dosežejo, so odpadki v smislu člena 1(a) Direktive 75/442, kot je bila spremenjena z Odločbo 96/350, če jih ni mogoče izkoristiti ali tržiti brez predhodnega preoblikovanja.

3. Za namen uporabe člena 15 Direktive 75/442, kot je bila spremenjena z Odločbo 96/350, za nenamerna razlitja ogljikovodikov v morje, zaradi katerih pride do onesnaženja obal države članice, velja da:

— lahko nacionalno sodišče prodajalca teh ogljikovodikov in zakupnika ladje, ki jih prevažata, obravnava kot povzročitelja navedenih odpadkov v smislu člena 1(b) Direktive 75/442, kot je bila spremenjena z Odločbo 96/350, in s tem za namen uporabe člena 15, točka (b), prvi del, te direktive kot „prejšnjega imetnika“, če to sodišče dejavniki, o katerih mora presoditi samo, privedejo do sklepa, da je ta prodajalec-zakupnik prispeval k tveganju za nastanek onesnaženja, ki ga je povzročila nesreča, zlasti če ni sprejel ukrepov za preprečitev takega dogodka, na primer ukrepov v zvezi z izbiro ladje;

— če se izkaže, da Mednarodni sklad za povrnitev škode, nastale zaradi onesnaženja z nafto, ne prevzame stroškov za odstranjevanje odpadkov, nastalih zaradi nenamernega razlitja ogljikovodikov v morje, oziroma jih ne more prevzeti zaradi izčrpanja razpoložljivih sredstev za to nesrečo, in če na podlagi nacionalnega prava, vključno s pravom, ki izhaja iz mednarodnih konvencij, teh stroškov zaradi določenih omejitev in/ali oprostitve odgovornosti ni mogoče naložiti lastniku ladje in/ali zakupniku ladje, čeprav ju je treba obravnavati kot „imetnika“ v smislu člena 1(c) Direktive 75/442, kot je bila spremenjena z Odločbo 96/350, mora to nacionalno pravo za zagotovitev skladnega prenosa člena 15 te direktive omogočiti, da se navedeni stroški naložijo proizvajalcu izdelka, iz katerega so nastali razlitni odpadki. Vendar pa se lahko v skladu z načelom „plača povzročitelj obremenitve“ takemu proizvajalcu ti stroški naložijo le, če je s svojim ravnanjem prispeval k tveganju za nastanek onesnaženja, povzročena zaradi nesreče ladje.

(¹) UL C 129, 9.6.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. junija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State van België – Belgija) – Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW proti Državi Belgiji

(Zadeva C-219/07) (¹)

(Člen 30 ES — Uredba (ES) št. 338/97 — Varstvo prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst — Prepoved imetništva sesalcev določenih vrst, navedenih v tej uredbi ali tistih, ki jih ta ne zajema — Imetništvo, ki ga dovoljuje druga država članica)

(2008/C 209/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State van België

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW

Tožena stranka: Država Belgija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State van België – Razlaga člena 30 ES in Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, str. 1) – Nacionalna ureditev, ki določa seznam vrst, ki se jih lahko ima v zadevni državi članici, in s tem izključuje imetništvo vrst, navedenih v prilogah B, C ali D k Uredbi, ter tistih, ki jih Uredba ne zajema – Posest, ki je dovoljena v drugih državah članicah, ki imajo z Uredbo usklajeno zakonodajo.

Izrek

Člena 28 ES in 30 ES sama zase ali v povezavi z Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, kot je ta v zadevi v glavni stvari, v skladu s katero se prepoved uvoza, imetništva in trgovanja s sesalci, ki pripadajo drugim vrstam od tistih, ki so izrecno navedene v tej uredbi, nanaša na vrste sesalcev, ki niso navedene v prilogi A k tej uredbi, če varstva ali spoštovanja interesov in zahtev, navedenih v točkah od 27 do 29 te sodbe, ni mogoče zagotoviti enako učinkovito z ukrepi, ki manj omejujejo menjavo v Skupnosti.

Predložitveno sodišče mora preveriti:

- ali izdelava in poznejše spremembe nacionalnega seznama vrst sesalcev, katerih imetništvo je dovoljeno, temeljijo na objektivnih in ne diskriminatornih merilih;
- ali je postopek, ki zainteresiranim omogoča, da dosežejo vpis vrst sesalcev na ta seznam, predviden in enostavno dostopen in se ga lahko zaključi v razumnem roku, če pa se zaključi z zavrnitvijo vpisa – ki mora biti obrazložena – pa mora biti predvidena možnost vložitve pritožbe pri sodišču;
- ali lahko prošnjo za vpis vrste sesalcev na naveden seznam ali za posamično odstopanje glede imetništva osebkov vrst, ki niso navedene na njem, pristojni upravni organi zavrnejo samo, če imetništvo osebkov te vrste pomeni dejansko tveganje za varstvo zgorajnavedenih interesov in zahtev, in
- ali so pogoji, določeni za imetništvo osebkov iz vrst sesalcev, ki niso navedene na tem seznamu, kot so pogoj iz člena 3a(2), točki 3(b) in 6, zakona z dne 14. avgusta o varstvu in o dobrem počutju živali, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 4. maja 1995, objektivno utemeljeni in ne presegajo tistega, kar je nujno potrebno za zagotovitev cilja nacionalne ureditve v celoti.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-220/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES — Elektronske komunikacije — Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalnih storitev — Nepravilen prenos)

(2008/C 209/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J.-P. Keppenne in M. Shotter, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nepravilen prenos [členov 8, 12 in 13] Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Obveznost uporabe učinkovitega, objektivnega, preglednega in nediskriminatornega načina določitve podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalnih storitev – Nacionalna zakonodaja, ki a priori izključuje gospodarske subjekte, ki ne morejo zagotoviti izvajanja teh storitev na celotnem nacionalnem ozemlju.

Izrek

1) Francoska republika s prenosom določb o določitvi podjetij, ki lahko zagotavljajo izvajanje univerzalnih storitev, v nacionalno pravo ni izpolnila obveznosti iz členov 8(2), 12 in 13 ter priloge IV k Direktivi 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah).

2) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-272/07) (¹)

(Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Usklajevanje postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2008/C 209/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Stromsky in D. Kukovec, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Tožena stranka: Commissioners of Inland Revenue

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 2004, str. 114), v predvidenem roku.

Izrek

1) Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, ko v predvidenem roku ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Zadeva C-201/05) (¹)

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Svoboda ustanavljanja — Prost pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Dividende od delnic, ki jih družbi rezidentki izplača družba nerezidentka — Pravila o tujih odvisnih družbah (TOD) — Položaj v zvezi s tretjo državo — Opredelitev tožb zoper davčno upravo — Odgovornost države članice za kršitev prava Skupnosti)

(2008/C 209/18)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga členov 43, 49 in 56 ES – Nacionalna davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Oprostitev – Dividende, ki jih druge družbe plačajo družbi s sedežem na nacionalnem ozemlju – Različen položaj glede na državo, v kateri imajo druge družbe sedež.

Izrek

1) Člen 43 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitev od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka delež, ki ji omogoča določeno vplivanje na odločitve te družbe in določanje njenih dejavnosti, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitev od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka najmanj 10 % glasovalnih pravic, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je poleg tega treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitev od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima manj kot 10 % glasovalnih pravic, ne da bi ji priznala davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi, v kateri je rezidentka.

- 2) Člen 56 ES je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki omogoča oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za nekatere dividende, ki so jih zavarovalniške družbe rezidentke prejele od družb rezidentk, a izključuje tako oprostitve za podobne dividende, prejete od družb nerezidentk, če to pomeni manj ugodno obravnavo teh zadnjih dividend.
- 3) Člena 43 ES in 48 ES je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da se v davčno osnovo družbe rezidentke s sedežem v državi članici vključi dobiček, ki ga je tuja odvisna družba ustvarila v drugi državi članici, kadar za ta dobiček v njej velja raven obdavčitve, ki je nižja od ravni, ki se uporablja v prvi državi, razen če taka vključitev zadeva le povsem umetne konstrukte, namenjene temu, da se obide nacionalni davek, ki bi ga bilo običajno treba plačati.

Tak obdavčitveni ukrep se zato ne sme izvesti takrat, ko se na podlagi objektivnih elementov, ki jih tretje osebe lahko preverijo, izkaže, da je navedena tuja odvisna družba kljub razlogom davčne narave resnično nameščena v državi članici gostiteljici in v njej opravlja dejanske gospodarske dejavnosti.

Vendar pa je treba člena 43 ES in 48 ES razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni davčni zakonodaji, ki nalaga nekatere zahteve skladnosti, kadar družba rezidentka namerava uporabiti oprostitve za davke, ki so že bili plačani od dobička te odvisne družbe v državi, v kateri je rezidentka, če je cilj teh zahtev preveriti resničnost namestitve tuje odvisne družbe in dejanskost njenih gospodarskih dejavnosti, ne da bi to vključevalo prekomerne upravne zahteve.

- 4) Člene od 56 ES do 58 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo zakonodaji države članice, ki priznava davčno ugodnost iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za nekatere dividende, ki jih družbe rezidentke prejmejo od družb rezidentk, tako ugodnost pa izključuje za dividende, prejete od družb s sedežem v tretji državi, zlasti če za odobritev navedene ugodnosti veljajo pogoji, katerih izpolnjevanje lahko pristojni organi te države članice preverijo le s pridobitvijo informacij tretje države, v kateri ima sedež družba razdeljevalka dividend.
- 5) Če ni ureditve Skupnosti, notranji pravni red vsake države članice določi pristojna sodišča in postopkovna pravila za pravna sredstva, ki zagotavljajo varovanje pravic, ki jih upravičenim subjektom daje pravo Skupnosti, vključno z opredelitvijo tožb, ki jih pri nacionalnih sodiščih vložijo oškodovanci. Slednja pa so dolžna zagotavljati, da imajo upravičeni subjekti učinkovito pravno sredstvo, ki omogoča, da jim je vrnjen neupravičeno obračunani davek in s tem davkom neposredno povezani zneski, ki so bili tej državi članici plačani ali jih je zadržala. Glede druge škode, ki bi jo utrpela oseba zaradi kršitve prava Skupnosti, za katero je odgovorna država članica, pa je treba ugotoviti, da je ta država članica dolžna povrniti škodo, ki je bila pod pogoji iz točke 51 sodbe z dne 5. marca 1996 v zadevi *Brasserie du Pêcheur in Factortame* (C-46/93 in C-48/93) povzročena posameznikom, kar pa ne izključuje tega, da je na podlagi nacionalnega prava mogoče ugotoviti odgovornost države na podlagi manj omejujočih pogojev.

Kadar se izkaže, da zakonodaja države članice pomeni omejitev svobode ustanavljanja, ki je prepovedana s členom 43 ES, ali omejitev prostega pretoka kapitala, ki je prepovedana s členom 56 ES, lahko predložitveno sodišče pri določitvi škode, ki jo je treba povrniti, preveri, ali so oškodovanci ravnali z razumno skrbnostjo, da bi se tej škodi izognili ali da bi zmanjšali njen obseg, in zlasti, ali so pravočasno uporabili vsa pravna sredstva, ki so jih imeli na voljo. Vendar pa lahko predložitveno sodišče zato, da izvajanje pravic, ki se s členoma 43 ES in 56 ES podeljujejo posameznikom, ne bi postalo nemogoče ali preveč oteženo, določi, ali bi uporaba te zakonodaje, po potrebi v povezavi z upoštevnimi določbami sporazumov o izogibanju dvojnega obdavčenja, v vsakem primeru privedla do tega, da tožeče stranke v postopku v glavni stvari pri davčni upravi zadevne države članice s svojimi zahtevki ne bi uspele.

(¹) UL C 182, 23.7.2005.

Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 12. junija 2008 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Italija) – Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 in C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormòns Soc. cons. arl (C-24/07) proti Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Združeni zadevi C-23/07 in C-24/07) (¹)

(Kmetijstvo — Uredbe (ES) št. 1493/1999, 753/2002 in 1429/2004 — Skupna ureditev trga za vino — Označevanje vin — Uporaba imen vinskih sort in njihovih sinonimov — Geografska označba „Tokaj“ za vina s poreklom iz Madžarske — Možnost uporabe poimenovanja sorte vinske trte „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ kot dodatek k navedbi geografske označbe določenih vin s poreklom iz Italije — Izključitev po trinajstletnem prehodnem obdobju, ki se je izteklo 31. marca 2007 — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 34 ES — Načelo prepovedi diskriminacije — Načela mednarodnega pogodbenega prava — Pristop Madžarske k Evropski Uniji — Členi od 22 do 24 sporazuma TRIPS)

(2008/C 209/19)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 in C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormòns Soc. cons. arl (C-24/07)

Toženi stranki: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Razlaga uredb št. 1493/1999 in 753/2002, kot sta bili spremenjeni z Uredbo Komisije (ES) št. 1429/2004 z dne 9. avgusta 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 753/2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 263, str. 11) – Razlaga člena 34(2) ES – Poimenovanje vin, proizvedenih na Madžarskem in v Skupnosti – Odprava poimenovanja „Tocai Friulano“ – Diskriminacija med pridelovalci in uporabniki navedenega poimenovanja v odnosu do pridelovalcev in uporabnikov drugih poimenovanj.

Izrek

1) Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija, je treba razlagati tako, da so v skladu s členom 2 tega Akta, določbe Uredbe Komisije (ES) št. 753/2002 z dne 29. aprila 2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja, v delu v katerem se z njimi prepoveduje uporabo izraza „Tocai“ za opis in predstavitev določenih kakovostnih italijanskih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007, sestavni del pravnega reda Skupnosti, ki je obstajal 1. maja 2004 in so se potem, ko so bile povzete v Uredbi Komisije (ES) št. 1429/2004 z dne 9. avgusta 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 753/2002, uporabljale tudi po tem datumu.

2) Člen 53 Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino je zadostna pravna podlaga, ki omogoča Komisiji sprejetje določb Uredbe št. 753/2002, ki jih povzema Uredba št. 1429/2004, ki prepoveduje uporabo izraza „Tocai“ za opis in predstavitev določenih kakovostnih italijanskih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007.

3) Člen 34(2), drugi pododstavek, ES ne nasprotuje določbam Uredbe št. 753/2002, ki jih povzema Uredba št. 1429/2004, ki prepoveduje uporabo izraza „Tocai“ za opis in predstavitev določenih kakovostnih italijanskih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007.

4) Člen 19(2) Uredbe št. 753/2002 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje določbam Uredbe št. 753/2002, ki jih povzema Uredba št. 1429/2004, ki prepoveduje uporabo izraza „Tocai“ za opis in predstavitev določenih kakovostnih italijanskih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007.

5) Člen 50 Uredbe št. 1493/1999 je treba razlagati tako, da pri uporabi določb členov 23 in 24 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, ki je priloga 1C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), sklenjenem v Marakešu 15. aprila 1994 in potrjenem s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986 – 1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti, in zlasti določb člena 24(6) tega sporazuma, te določbe ne nasprotujejo sprejetju ukrepov, kot so tisti, določeni z Uredbo št. 753/2002, ki jih povzema Uredba št. 1429/2004, ki prepoveduje uporabo izraza „Tocai“ za opis in predstavitev določenih kakovostnih italijanskih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007.

(¹) UL C 82, 14.4.2007.

Sklep Sodišča z dne 14. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Prud'homie de pêche – Francija) – Jonathan Pilato proti Jean-Claudu Bourgaultu

(Zadeva C-109/07) (¹)

(Pojem nacionalnega sodišča — Nepristojnost Sodišča)

(2008/C 209/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Prud'homie de pêche

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jonathan Pilato

Tožena stranka: Jean-Claude Bourgault

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Prud'homie de pêche de Martigues – Razlaga člena 11a Uredbe Sveta (ES) št. 894/97 z dne 29. aprila 1997 o nekaterih tehničnih ukrepih za ohranjanje ribolovnih virov (UL L 132, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1239/98 z dne 8. junija 1998 (UL L 171, str. 1) – Opredelitev pojma „viseče mreže „– Vključitev ribolovne opreme, imenovane „thonaille“ – Okoljevarstveni cilj ukrepa prepovedi, ki je določen v navedenem členu – Veljavnost te določbe, zlasti glede na pravno osnovo, ki se je uporabila za njeno sprejetje.

Izrek

Sodišče Evropskih skupnosti očitno ni pristojno, da bi odgovorilo na vprašani, ki ju je postavilo prud'homie de pêche de Martigues z odločbo z dne 17. decembra 2006.

(¹) UL C 95, 28.4.2007.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 16. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španija) – Club Náutico de Gran Canaria proti Comunidad Autónoma de Canarias

(Zadeva C-186/07) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva DDV — Oprostitve — Storitve, ki so povezane s športom ali telesno vzgojo — Veljavnost na Kanarskih otokih — Popolnoma notranji položaj — Predložitev — Očitno nedopusten predlog za sprejetje predhodne odločbe)

(2008/C 209/21)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Club Náutico de Gran Canaria

Tožena stranka: Comunidad Autónoma de Canarias

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Razlaga sodbe Sodišča v zadevi C-124/96, s katero je bilo ugotovljeno, da nacionalna zakonodaja, ki za določene storitve, ki so tesno povezane s športnim udejstvovanjem ali telesno vzgojo, omejuje oprostitve od DDV, ni skladna s členom 13A(1)(m) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Veljavnost za Kanarske otoke.

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je predložilo Tribunal Superior de Justicia de Canarias s sklepom z dne 26. novembra 2006, je nedopusten.

(¹) UL C 129, 9.6.2007.

Sklep Sodišča (peti senat) z dne 11. aprila 2008 – Focus Magazin Verlag GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Merant GmbH

(Zadeva C-344/07 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Verjetnost zmede — Besedni znak „FOCUS“)

(2008/C 209/22)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Focus Magazin Verlag GmbH (zastopnika: M. Herrmann in B. Müller, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik) in Merant GmbH (zastopnik: A. Schultz, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 16. maja 2007 v zadevi Merant proti UUNT (T-491/04), s katero je Sodišče prve stopnje razveljavilo odločbo R 542/2002-2 drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 18. oktobra 2004, s katero je ugodil pritožbi zoper odločbo o ugovoru, s katero je bila delno zavržena zahteva za registracijo besedne znamke Skupnosti „FOCUS“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41 in 42 v okviru ugovora, ki ga je vložil imetnik nacionalne figurativne znamke „MICRO FOCUS“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 41 in 42 – Verjetnost zmede med znamkama.

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) Družbi Focus Magazin Verlag GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 79, 29.3.2008.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 5. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Hospital Consulting Srl, ATI HC, Kodak SpA, Tecnologie Sanitarie SpA proti Esaote SpA, ATI, Ital Tbs Telematic & Biomedical Service SpA, Draeger Medica Italia SpA, Officina Biomedica Divisione Servizi SpA

(Zadeva C-386/07) (¹)

(Poslovník — Člena 92(1) in 104(3) — Pravila Skupnosti na področju konkurence — Nacionalna pravila o odvetniških tarifah — Določitev minimalnih nagrad — Delna nedopustnost — Vprašanja, na katerega odgovor lahko izhaja iz sodne prakse Sodišča)

(2008/C 209/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke

Tožče stranke: Hospital Consulting Srl, ATI HC, Kodak SpA, Tecnologie Sanitarie SpA

Tožene stranke: Esaote SpA, ATI, Ital Tbs Telematic & Biomedical Service SpA, Draeger Medica Italia SpA, Officina Biomedica Divisione Servizi SpA

Ob udeležbi: Azienda Sanitaria locale ULSS št.15 (Alta Padovana, Regione Veneto)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga členov 10 in 81(1) ES in Direktive 98/5/CE Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena (UL L 77, str. 36) – Določitev obveznih tarif za opravljanje odvetniškega poklica, ki jih določi nacionalno poklicno združenje in jih potrdi ministristvo – Nacionalna zakonodaja, ki sodnikom v okviru sodnih odločb o stroških, prepoveduje odstopanja od določenih minimalnih nagrad.

Izrek

1) Člena 10 ES in 81 ES ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki načeloma prepoveduje odstopanja od minimalnih nagrad, ki jih je na podlagi projekta, ki ga je izdelalo nacionalno poklicno združenje kot je Consiglio nazionale forense, potrdilo ministristvo z uredbo, in ki tudi sodišču, ko odloča o stroških, ki jih mora stranka, ki v postopku ni uspela, plačati drugi stranki, prepoveduje odstopanje od teh minimalnih nagrad.

2) Tretje vprašanje, ki ga je zastavilo Consiglio di Stato z odločbo z dne 13. januarja 2006, je očitno nedopustno.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 21. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška republika) – Karol Mihal proti Daňový úrad Košice V

(Zadeva C-456/07) (¹)

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovníka — Šesta direktiva o DDV — Davčni zavezanci — Člen 4(5), prvi pododstavek — Osebe javnega prava — Sodni izvršitelji — Fizične in pravne osebe)

(2008/C 209/24)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki

Tožeča stranka: Karol Mihal

Tožena stranka: Daňový úrad Košice V

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Najvyšší súd Slovenskej republiky – Razlaga člena 4(5), prvi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Neobdavčitev oseb javnega prava, ki opravljajo dejavnosti ali transakcije kot organi oblasti – Vključitev sodnih izvršiteljev pri opravljanju javnih funkcij – Neposredni učinek.

Izrek

Dejavnosti zasebne osebe, kot je dejavnost sodnega izvršitelja, ni oproščena davka na dodano vrednost že samo zaradi tega, ker obstaja zaradi opravljanja dejanj, pridržanih javni oblasti. Čeprav sodni izvršitelj pri opravljanju svojih nalog opravlja taka dejanja, v skladu z zakonodajo, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne opravlja dejavnost kot organ oblasti saj ni vključen v organizacijo javne uprave ampak kot neodvisno gospodarsko dejavnost, opravljeno v okviru svobodnega poklica, in zato ne more biti oproščen na podlagi člena 4(5), prvi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero.

(¹) UL C 315, 22.12.2007.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 22. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Nizozemska) – M. Ilhan proti Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-42/08) (¹)

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča — Svoboda opravljanja storitev — Členi od 49 ES do 55 ES — Motorna vozila — Uporaba motornega vozila, ki je registrirano in dano v najem v drugi državi članici — Obdavčitev tega vozila v prvi državi članici)

(2008/C 209/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Stranki

Tožeča stranka: M. Ilhan

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Razlaga členov od 49 ES do 55 ES – Ureditev države članice, ki predvideva plačilo davka na registracijo motornih vozil ob prvi uporabi vozila v cestnem omrežju države članice neodvisno od obdobja uporabe omenjenega omrežja – Obdavčitev osebe iz te države članice, ki je najela vozilo registrirano v drugi državi članici in ga bo uporabljala izključno v prvi državi članici za poslovno in zasebno rabo v obdobju treh let.

Izrek

Členi od 49 ES do 55 ES nasprotujejo uporabi nacionalne zakonodaje, kot je tista iz postopka v glavni stvari, na podlagi katere je oseba, ki ima na ozemlju države članice stalno prebivališče ali sedež, in predvsem v tej državi članici uporablja motorno vozilo, ki je registrirano in dano v najem v drugi državi članici, dolžna v trenutku, ko začne uporabljati to vozilo v cestnem omrežju prve države članice, plačati davek, ki je izračunan brez upoštevanja trajanja pogodbe o najemu navedenega vozila in trajanja njegove dejanske uporabe v navedenem cestnem omrežju.

(¹) UL C 92, 12.4.2008.

Pritožba, ki jo je vložila Japan Tobacco, Inc. 3. aprila 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 30. januarja 2008 v zadevi T-128/06, Japan Tobacco, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) – Torrefacção Camelo

(Zadeva C-136/08 P)

(2008/C 209/26)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Japan Tobacco, Inc. (zastopniki: A. Ortiz López, S. Ferrandis González in E. Ochoa Santamaría, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Torrefacção Camelo L^{da}

Predlogi pritožnice:

- naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 30. januarja 2008 v zadevi T-128/06 in izda sodba, ki naj spremeni prejšnjo, naj se razglasi, da je za to zadevo treba uporabiti prepoved iz člena 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti (¹), in naj se zato ob presoji trditev Japan Tobacco zavrne registracija znamke Skupnosti št. 1 469 121;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S pritožbo pritožnik zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo Uredbo o znamki Skupnosti, zlasti določbe njenega člena 8(5). Kljub dejstvu, da je Sodišče prve stopnje priznalo sloves prejšnje znamke, podobnost med zadevnimi znamkami in povezanost proizvodov, ki jih označujejo, je namreč zahtevalo dokaz o učinkoviti, dejanski in trenutni kršitvi prejšnje znamke, čeprav zgoraj navedeni člen zahteva zgolj verjetnost kršitve te znamke, neupravičeno izkoriščanje ali škodovanje tej znamki.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

Tožba, vložena 16. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-160/08)

(2008/C 209/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Kellerbauer in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Zvezna republika Nemčija, s tem da ni objavila obvestil o oddaji naročil in da naročil storitev na področju javne reševalne službe ni javno razpisala oziroma jih ni oddala v preglednem postopku, ni izpolnila obveznosti iz Direktiv 92/50/EGS (¹) in 2004/18/ES (²) ter je kršila načeli svobode ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev (člena 43 in 49 Pogodbe ES).
- Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja, da je bila z več pritožbami opozorjena na prakso oddajanja naročil storitev na področju javne reševalne službe v Zvezni republiki Nemčiji. V teh pritožbah naj bi se zatrjevalo, da naročila na tem področju praviloma niso razpisana in oddana v preglednem postopku. Po mnenju Komisije je na splošno majhno število razpisov na evropski ravni, ki so jih za storitve reševanja objavili lokalni organi, ki so nosilci javne reševalne službe (13 obvestil o naročilu v šestih letih, ki jih je objavilo 11 od več kot 400 nemških okrožij in mest brez okrožij), indic za to, da je v Nemčiji razširjena praksa, da se te storitve reševanja ne oddajajo v skladu z določbami evropskih direktiv v zvezi z javnimi naročili in v skladu s temeljnimi načeli prava Skupnosti. Poleg tega naj pri oddajanju teh naročil ne bi bili izvedeni ukrepi za zagotovitev primerne preglednosti in preprečevanje diskriminacije.

Zvezna republika Nemčija naj s to prakso oddajanja naročil ne bi izpolnila obveznosti iz Direktiv 92/50/EGS in 2004/18/ES ter naj bi kršila načeli svobode ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev, določeni v členih 43 in 49 Pogodbe ES, in zlasti prepoved diskriminacije, ki jo obsegata ti načeli.

Pri lokalnih organih kot nosilcih reševalne službe naj bi šlo za naročnika v smislu člena 1(b) Direktive 92/50/EGS oziroma člena 1(9) Direktive 2004/18/ES. Nesporno bi moralo biti dalje, da gre pri pogodbah, ki se sklenejo na področju javne reševalne službe, za javna in odplačna naročila, na katera naj bi se nanašali navedeni direktivi in ki naj bi občutno presežala prag za uporabo direktiv. Iz vseh teh okoliščin naj bi izhajalo, da bi se moralo pri sklenitvi zadevnih pogodb o opravljanju storitev spoštovati v direktivah predviden postopek in njune splošne določbe o enakem obravnavanju in prepovedi diskriminacije.

Ker naj bi v tem primeru šlo za pogodbe z očitnim čezmejnimi interesom, naj bi se z oddajo naročil, izvedeno z nepreglednimi postopki, poleg obveznosti iz Direktiv 92/50/EGS in 2004/18/ES kršili tudi splošni temeljni načeli svobode ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev iz Pogodbe ES.

Storitve reševanja kot tudi prometne in zdravstvene storitve v okviru javne reševalne službe naj ne bi spadale med izjeme, določene v členu 45 v povezavi s členom 55 Pogodbe ES, v skladu s katerima so dejavnosti, ki so v posamezni državi članici povezane, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti, izključene iz poglavja Pogodbe ES o pravici do ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev v zadevni državi članici. Izjema iz člena 45 Pogodbe ES, ki jo je kot izjemo od temeljnih svoboščin treba razlagati ozko, naj bi bila strogo omejena na tiste dejavnosti, ki so kot takšne neposredno in posebno povezane z izvajanjem javne oblasti. Na vprašanje, ali gre za izvajanje javne oblasti, ni mogoče odgovoriti z napatitvijo na javnopravni značaj sporne dejavnosti, ampak je odločujoče, ali se lahko v razmerju do državljanov izvršujejo suverene pravice in uporabljajo prisilna sredstva.

Komisija je prepričana, da bi praksa oddajanja naročil na področju reševalne službe tudi v primeru udeležbe tujih ponudnikov storitev lahko bila takšna, da bi bila v vseh delih dežele zagotovljena hitra in kakovostna reševalna služba, ki bi pokrivala vse področje.

⁽¹⁾ UL L 209, str. 1.

⁽²⁾ UL L 134, str. 114.

Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 29. aprila 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 14. februarja 2008 v zadevi T-351/05, Provincia di Imperia proti Komisiji

(Zadeva C-183/08 P)

(2008/C 209/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Martin in L. Flynn, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Provincia di Imperia

Predlogi pritožnice:

- Razveljavi naj se sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. februarja 2008 v zadevi T-351/05;
- tožba, ki jo je v tej zadevi vložila Provincia di Imperia, naj se razglasi za nedopustno;
- Provinciji di Imperia naj se naloži plačilo stroškov Komisije v tej zadevi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s pritožbo izpodbijani sodbi očita, da so bili v njej kršeni pogoji za dopustnost ničnostne tožbe, ki se vložijo na podlagi člena 230 ES, in sicer zlasti s tem, da je bil tožeči stranki v postopku na prvi stopnji priznan pravni interes. Ničnostna tožba, ki jo vložijo fizična ali pravna oseba, je namreč dopustna, le če ima lahko njen vlagatelj od odločitve določeno korist. Tako naj bi bila v tem primeru tožba tožeče stranke očitno nedopustna, saj sodba, s katero bi bila razglašena ničnost izpodbijanega akta, sama po sebi tej stranki ne bi prinesla nobene „koristi“. Dodelitev subvencije naj bi namreč pomenila ugodnost, ki jo nakloni Komisija, ponudnik, ki se odzove na poziv za oddajo predlogov, pa naj ne bi imel nikakršne pravice do subvencije.

Komisija podredno zatrjuje, da tožeča stranka v postopku na prvi stopnji, tudi če je imela pravni interes ob vložitvi tožbe, tega interesa vsekakor ni imela ob razglasitvi izpodbijane sodbe, saj je bil proračun, ki je bil predviden za poziv za oddajo predlogov, v celoti izčrpan, načrtovanje programov pa končano.

Pritožba, ki jo je 16. maja 2008 vložila American Clothing Associates SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 28. februarja 2008 v zadevi T-215/06, American Clothing Associates SA proti UUNT

(Zadeva C-202/08 P)

(2008/C 209/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: American Clothing Associates SA (zastopniki: P. Maeyaert, N. Clarembeaux in C. De Keersmaecker, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi pritožnice:

— sodba Sodišča prve stopnje naj se razveljavi v delu, v katerem je bilo razglašeno, da prvi odbor za pritožbe UUNT ni kršil člena 7(1)(h) Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾, s tem ko je sprejel odločbo z dne 4. maja 2006 (zadeva R 1463/2005-1), v kateri se sklicuje na registracijo prijavljene znamke za proizvode iz razreda 18 „Usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe; dežniki, sončniki in sprehalne palice; biči, konjska zaprega in sedlarski izdelki“ in 25 „Oblačila, obutev, pokrivala“,

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja en sam razlog v podporo svoji pritožbi, in sicer kršitev člena 7(1)(h) Uredbe o znamki Skupnosti in člena 6 ter (1)(a) Pariške konvencije o varstvu industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, kot je bila revidirana in spremenjena ⁽²⁾. Ta razlog je v glavnem utemeljen s štirimi argumenti.

Pritožnica s prvim argumentom očita, da se je v izpodbijani sodbi prezrlo pomembnost bistvene funkcije državnega simbola pri presoji obsega varstva simbola. Državni simbol dejansko zrcali simbole identitete in suverenosti države, zasnovane na podlagi umetniškega jezika in natančne znanosti v zvezi z grbi. Ne glede na vrsto je registracijo simbola kot znamke ali dela znamke torej mogoče zavrniti le, če lahko škoduje identiteti ali suverenosti države. Nasprotno, preprosta reprodukcija znaka, podobnega državnemu simbolu, ki nima heraldičnih značilnosti ali jih ima malo, kot dela znamke ne more vplivati na bistveno funkcijo tega simbola.

Z drugim argumentom pritožnica očita Sodišču prve stopnje, da je prezrlo pomembnost heraldičnih značilnosti državnega simbola, s tem da je razsodilo, da je na podlagi istega heraldičnega opisa možnih več umetniških interpretacij istega simbola. Po mnenju pritožnice namen člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije in pojma „posnemanje v heraldičnem pogledu“ dejansko ni varovati simbol kot tak, ampak točno določeno umetniško interpretacijo ali posebno grafično delo, ki izhaja iz izvajanja pravil o heraldični umetnosti in znanosti.

Pritožnica s tretjim argumentom očita, da je Sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi prezrlo obseg pojma „heraldično posnemanje“ in s tem utemeljilo razumevanje uredbe o znamki Skupnosti in Pariške konvencije, ki podeljujeta zadevnim državam skoraj absolutni monopol nad znaki, ki nimajo heraldičnih značilnosti, ali te vsaj niso zelo izrazite, glede na njihovo registracijo ali uporabo kot dela znamke.

Pritožnica s četrtem argumentom nazadnje Sodišču prve stopnje očita, da je določene okoliščine, ki so značilne za to zadevo, kot je na primer vrsta heraldičnih značilnosti, katere varstvo se uveljavlja, celotni vtis, ki ga znamka, ki vsebuje državni emblem ali njegov posnetek, vrsta varstva, ki ga nudi država porekla zadevnega simbola, ali pogoji uporabe zadevne znamke, takoj zavrnilo kot neupoštevne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

⁽²⁾ Recueil des traités des Nations unies, zvezek 828, št. 11847, str. 108.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Umweltsenat (Avstrija) 19. maja 2008 – Umweltanwalt von
Kärnten, drugi stranki: Kärntner Landesregierung, Alpe
Adria Energia SpA**

(Zadeva C-205/08)

(2008/C 209/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Umweltsenat

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Umweltanwalt von Kärnten

Drugi stranki: Kärntner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Direktivo Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽¹⁾, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 o spremembi Direktive 85/337/EGS o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽²⁾ in z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč ⁽³⁾ razlagati tako, da mora država predvideti obveznost presoje za vrste projektov, navedene v prilogi I k tej direktivi, zlasti v točki 20 (gradnja nadzemnih elektrovodov z napetostjo 220 kV ali več in dolžino več kot 15 km), pri načrtovanem elektrovodu na območju dveh ali več držav članic, tudi takrat, kadar je prag, ki povzroči obveznost presoje (v tem primeru dolžina 15 km), dosežen oziroma prekoračen, ne sicer na delu obrata, ki leži na njenem državnem ozemlju, ampak na celotnem elektrovodu, katerega del leži tudi v sosednji državi/sosednjih državah?

⁽¹⁾ UL L 175, str. 40.

⁽²⁾ UL L 73, str. 5.

⁽³⁾ UL 156, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Panevėžio apygardos teismas 20. maja 2008 – Kazenski postopek zoper Edgarja Babanova

(Zadeva C-207/08)

(2008/C 209/31)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Panevėžio apygardos teismas

Stranka v postopku v glavni stvari

Edgar Babanov

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je člen 265 kazenskega zakonika Republike Litve, ki nalaga brezpogojno kazensko odgovornost za gojenje vseh

vrst prave konoplje brez izjeme, ne glede na vsebovano količino aktivnih snovi, v nasprotju z določbami prava Evropske Unije in izrecno s katerimi?

2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali lahko sodišče Republike Litve sprejme odločitev na podlagi nacionalnega prava (člen 265 kazenskega zakonika), če aktivne snovi v pravi konoplji ne presegajo 0,2 %?

Pritožba, ki jo je 20. maja 2008 vložil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 28. februarja 2008 v zadevi American Clothing Associates SA proti UUNT, T-215/06

(Zadeva C-208/08 P)

(2008/C 209/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: M. A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka v postopku: American Clothing Associates SA

Predlogi pritožnika –

— razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 28. februarja 2008 v zadevi T-215/06, ker je v njej odločeno, da se člen 7(1)(h) Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ ne uporablja za znamke za storitve,

— naložitev stroškov American Clothing Associates SA.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja eden pritožbeni razlog, in sicer kršitev člena 7(1)(h) Uredbe o znamki Skupnosti, skupaj s členom 6(b) Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, kot je bila revidirana in spremenjena ⁽²⁾. Zadnjenavedeni člen, na katerega se sklicuje člen 7(1)(h) Uredbe o znamki Skupnosti, naj bi se v nasprotju s tem, kar naj bi odločilo Sodišče prve stopnje, v bistvu uporabljal brez razlikovanja med znamkami za proizvode in znamkami za storitve.

Prvič, pritožnik v zvezi s tem poudarja, da je Sodišče prve stopnje s tem, ko je člen 6(b) Pariške konvencije razlagalo jezikovno in brez upoštevanja sobesedila, ne da bi upoštevalo smisel te določbe in Konvencije na splošno, ki naj bi odkar je bila revidirana z Lizbonskim sporazumom z dne 31. oktobra 1958 nalagala razširitev vseh določb v zvezi s tovarniškimi in trgovskimi znamkami na storitvene znamke, razen določenih določb, ki v obravnavani zadevi ne veljajo, napačno uporabilo pravo.

Drugič, pritožnik zatrjuje, da sam zakonodajalec Skupnosti izpodbija, da bi bilo treba razlikovati med znamkami za proizvode in znamkami za storitve, ker je v členu 29 Uredbe o znamki Skupnosti, s katero je bil prenesen člen 4 A Pariške konvencije, v zvezi s prednostno pravico, izrecno navedeno, da so storitve v prijavi znamke zajete.

Tretjič, pritožnik poudarja, da je treba v nasprotju s tem, kar naj bi Sodišče prve stopnje odločilo v izpodbijani sodbi, člen 16 Pogodbe o pravu znamk, sprejete v Ženevi 27. oktobra 1994, razlagati tako, da pojasnjuje področje uporabe Pariške konvencije, vendar ne da bi področje uporabe razširjal na primere, ki bi jih zadnjenavedena konvencija izključevala iz zdajšnje različice.

Nazadnje, pritožnik poudarja, da naj bi Sodišče samo v nedavni sodbi, vsaj implicitno, priznalo, da Pariška konvencija nalaga enako obravnavanje med znamkami za proizvode in znamkami za storitve.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

(²) Recueil des traités des Nations unies, vol. 828, št. 11847, str. 108.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 22. maja 2008 – E. Friz GmbH proti Carsten von der Heyden

(Zadeva C-215/08)

(2008/C 209/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E. Friz GmbH

Tožena stranka: Carsten von der Heyden

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbo člena 1 (1), stavek 1 Direktive 85/577/EWG Sveta z dne 20. decembra 1985 o zaščiti potrošnikov v primerih pogodb (¹), sklenjenih izven poslovnih prostorov, lahko razlagamo tako, da velja za pristop potrošnika k družbeni pogodbi, gospodarski družbi, združenju ali zadrugi, kadar prvenstveni namen pristopa ni postati član družbe, združenja ali zadruge, ampak je – kar je še posebej pogost primer pri udeležbi v zaprtih nepremičninskih skladih – članska udeležba samo drug način kapitalске naložbe ali pridobivanja koristi, ki predstavljajo tipičen predmet dvostranskih pogodb?
2. Ali določbo člena 5 (2) direktive 85/577/EWG Sveta z dne 20. decembra 1985 o zaščiti potrošnikov, lahko razlagamo tako, da izključuje pravni učinek po nacionalnem pravu (ki izhaja iz sodne prakse) v smislu člena 7 direktive, po katerem ima sklenitev pogodbe izven poslovnih prostorov, za posledico, da ima potrošnik, ki odpoveduje članstvo po takšni pogodbi, v primeru odpovedi, zoper družbo, združenje ali zadrugo, zahtevek za plačilo nadomestila ob izstopu, vezan na čas začetka učinkovanja odstopa, ki predstavlja vsoto, ki ustreza vrednosti njegovega vložka v družbo, združenje ali zadrugo v času izstopa iz članstva, z možnim učinkom, da zaradi gospodarskega razvoja družbe, združenja ali zadruge nazaj pridobi bodisi manj, kot je znašal njegov vložek, ali pa je celo izpostavljen plačilnim obveznostim, ki zaradi negativne vrednosti nadomestila ob izstopu, pomenijo izgubo, ki je večja od vplačanega kapitalskega vložka?

(¹) UL L 372, str. 31.

Tožba, vložena 22. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-221/08)

(2008/C 209/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: R. Lyal, W. Mölls, zastopnika)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožne stranke:

- ugotovi naj se, da Irska, s tem da je določila najnižjo in najvišjo drobnoprodajno ceno za cigarete, ni izpolnila obveznosti iz člena 9(1) Direktive Sveta 95/59/ES⁽¹⁾ z dne 27. novembra 1995 o davkih, razen prometnih davkov, ki vplivajo na porabo tobačnih izdelkov;
- ugotovi naj se, da Irska, s tem da ni zagotovila potrebnih podatkov o veljavni Irski zakonodaji, z namenom, da se Komisiji omogoči izpolnitev dolžnosti nadzorovati izpolnjevanje Direktive 95/59, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 ES;
- Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s Tobacco Products (Control of Advertising, Sponsorship and Sales Promotion) (No. 2) Regulations 1986 (Predpisi 1986 o tobačnih izdelkih (nadzor oglaševanja, sponzorstva in pospeševanje prodaje) (št. 2)) in z dogovori s proizvajalci in uvozniki tobaka, sklenjenimi na podlagi teh predpisov, Irska določa najnižje cene za cigarete, ki niso več kot 3 % pod ovrednoteno povprečno ceno za zadevno kategorijo cigaret. Poleg tega, ker proizvajalci in uvozniki ne morejo določiti cene več kot 3 % nad ovrednoteno povprečno ceno, Irska določa tudi najvišjo ceno za cigarete. Takšen sistem je v nasprotju s členom 9(1) Direktive 95/59, v skladu s katerim tobačni proizvajalci „svobodno določijo najvišjo drobnoprodajno ceno za vsak svoj izdelek“.

Skladno s členom 10 ES imajo države članice dolžnost, da olajšajo naloge Komisije, zlasti da upoštevajo zahteve za podatke, podane med postopkom za ugotavljanje kršitev. Komisija meni, da Irska s tem, da ni zagotovila nikakršnih podatkov o veljavni Irski zakonodaji, čeprav je Komisija ponovila zahtevo, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 ES.

⁽¹⁾ UL L 291, str. 40.

Tožba, vložena 21. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-222/08)

(2008/C 209/35)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: H. van Vliet in A. Nijenhuis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožne stranke:

- ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija pri prenosu določb o obračunu stroškov in financiranju obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 12(1), 13(1) in priloge IV, del A, k Direktivi 2002/22/ES;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2002/22 ureja primere, ko se z delovanjem trga ne more dovolj zadostiti potrebam končnih potrošnikov, in vsebuje določbe o dostopnosti univerzalne storitve. V členu 12(1) Direktive je določeno, da kadar nacionalni regulativni organi menijo, da lahko zagotavljanje univerzalne storitve, pomeni neupravičeno breme za podjetja, določena za zagotavljanje univerzalne storitve, se neto stroški za zagotavljanje te storitve izračunajo na način iz člena 12. V prilogi IV, del A, so določbe o izračunu neto stroškov. V členu 13(1) je določeno, da kadar nacionalni regulativni organi na podlagi izračuna neto stroškov iz člena 12 ugotovijo, da je podjetje neupravičeno obremenjeno, lahko države članice na zahtevo določenega podjetja odločijo, da se izvede mehanizem za povračilo stroškov.

Po mnenju Komisije Belgija ni pravilno prenesla določb iz členov 12(1), 13(1) in priloge IV, del A, k Direktivi. V belgijski ureditvi naj namreč ne bi bila predvidena presoja vprašanja, ali je ponujanje socialnih tarif v okviru zagotavljanja univerzalne storitve neupravičena obremenitev za določena podjetja. Belgijska ureditev naj tako ne bi izpolnila zahtev glede obračuna neto stroškov, kot so določeni v zadnjem delu priloge IV, del A, k Direktivi.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 26. maja 2008 vložilo Verwaltungsgericht Oldenburg (Nemčija) – Stadt Papenburg proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-226/08)

(2008/C 209/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Oldenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stadt Papenburg

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Tožba, vložena 29. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-232/08)

(2008/C 209/37)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: T. van Rijn in K. Banks, pooblaščenca)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali lahko država članica v skladu s členom 4(2)(1) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽¹⁾ iz razlogov, ki niso okoljevarstveni, zavrne soglasje k osnutku seznama območij, pomembnih za Skupnost, ki ga je izdelala Komisija, glede enega ali več območij?
- 2) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: Ali med te razloge spadajo tudi interesi občin in zvez občin, zlasti njihovi načrti, osnutki načrtov in drugi interesi v zvezi z nadaljnjim razvojem njihovega območja?
- 3) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo in drugo vprašanje: Ali je glede na tretjo uvodno izjavo Direktive, členom 2(3) te direktive ali v skladu z drugimi določbami prava Skupnosti celo treba, da države članice in Komisija tovrstne razloge upoštevajo pri izdaji soglasja in pri izdelavi seznama območij, pomembnih za Skupnost?
- 4) V primeru pritrdilnega odgovora na tretje vprašanje: Ali bi – z vidika prava Skupnosti – občina, ki jo zadeva uvrstitev določenega območja na seznam, po dokončni določitvi seznama lahko v sodnem postopku uveljavljala, da se s tem seznamom krši pravo Skupnosti, ker se niso upoštevali njeni interesi ali ker se ti niso upoštevali v zadostni meri?
- 5) Ali je v zvezi s stalnimi vzdrževalnimi deli na plovnih poteh estuarijev, ki so bila v skladu z nacionalnim pravom dokončno dovoljena že pred potekom roka za prenos Direktive 92/43/EGS, v primeru njihovega nadaljevanja po uvrstitvi območja na seznam območij, pomembnih za Skupnost, treba izvesti presojo njihovih posledic za območje v skladu s členom 6(3) oziroma (4) Direktive?

⁽¹⁾ UL L 206, str. 7.

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Nizozemska, s tem ko je izdala ribolovna dovoljenja ribiškim ladjam, katerih moč motorja presega vrednosti, določene v členu 29(2) Uredbe Sveta (ES) št. 850/1998 ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 23 Uredbe (ES) št. 2371/2002 ⁽²⁾ in člena 2(1) Uredbe (EGS) št. 2847/93 ⁽³⁾;
- Kraljevini Nizozemski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da nizozemska vlada ni izpolnila izvedbenih obveznosti, s tem ko je kljub seznanjenosti s prekoračitvami določbe o največji moči motorja za ribolov izdala ribolovna dovoljenja na območju morske plošče.

Na eni strani iz podatkov, ki jih je posredovala nizozemska vlada, izhaja, da so se Evrokuterji, ki sodelujejo v okviru zasebnih dogovorov, dolžni uskladiti z omejitvijo največje moči motorja v višini 300 konjskih moči šele od 1. maja 2009. Na drugi strani iz teh podatkov izhaja, da se pri nadzoru spoštovanja te določbe sistematično uporablja odstopanje v višini 12,5 % in da se posledično prekoračitve največje dovoljene moči motorja znotraj tega odstopanja ne kaznujejo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskimi organizmov (UL L 125, 27.4.1998, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike (UL L 358, 31.12.2002, str. 59).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL L 261, 20.10.1993, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Nejvyšší správní soud (Česka republika) 30. maja 2008 –
Milan Kyrian proti Celní úřad Tábor**

(Zadeva C-233/08)

(2008/C 209/38)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Milan Kyrian

Tožena stranka: Celní úřad Tábor

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 12(3) Direktive Sveta z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe razlagati tako, da kadar se ukrepi za izterjavo terjatve izpodbijajo pred sodiščem države članice, v kateri ima zaproseni organ sedež, je to sodišče upravičeno, da v skladu z zakonodajo te države članice pregleda, ali je izvršilni naslov izvršljiv in je bil dolžniku pravilno vročen? ⁽¹⁾
2. Ali iz splošnih pravnih načel prava Skupnosti, predvsem iz pravice do poštenega sojenja, načel dobrega upravljanja in pravne države, izhaja, da pomeni vročitev izvršilnega naslova dolžniku v jeziku, ki ga ne razume in ki poleg tega ni uradni jezik države, v kateri je bil izvršilni naslov vročen dolžniku, napako, na podlagi katere je mogoče zavrniti izvršbo na podlagi takega izvršilnega naslova?

⁽¹⁾ UL L 73, str. 18.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. junija
2008 vložilo Cour de cassation (Francija) – Google France,
Google Inc. proti Louisu Vuittonu Malletieru**

(Zadeva C-236/08)

(2008/C 209/39)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation (chambre commerciale, financière et économique)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Google France, Google Inc.

Tožena stranka: Louis Vuitton Malletier

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člena 5(1)(a) in (b) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami ⁽¹⁾ in 9(1)(a) in (b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽²⁾ razlagati tako, da ponudnik storitev plačljivega navajanja, ki daje oglaševalcem na voljo ključne besede, v katerih se ponavljajo ali posnemajo prijavljene znamke, in s pogodbami o navajanju na podlagi teh ključnih besed ureja privilegirano ustvarjanje in oglaševanje promocijskih povezav na spletni strani, na katerih se ponujajo ponarejeni proizvodi, te znamke uporablja na način, ki ga lahko njihov imetnik prepove?
- 2) Ali lahko v primeru, ko so znamke znane znamke, imetnik tako uporabo prepove na podlagi člena 5(2) Direktive in člena 9(1)(c) Uredbe?
- 3) Ali je mogoče v primeru, da imetnik znamke take uporabe ne bi mogel prepovedati na podlagi direktive in uredbe, šteti, da ponudnik storitev plačljivega navajanja opravlja storitev informacijske družbe, ki se nanaša na skladiščenje informacij, ki jih posreduje naslovniki storitev, v smislu člena 14 Direktive 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 ⁽³⁾, tako, da ne bi mogel biti odgovoren preden ga imetnik znamke ne obvesti o tem, da oglaševalec znak protipravno uporablja?

⁽¹⁾ UL 1989, L 40, str. 1.

⁽²⁾ UL 1994, L 11, str. 1.

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. junija 2008 – Google France proti Viaticum in Luteciel

(Zadeva C-237/08)

(2008/C 209/40)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation (chambre commerciale, financière in économique)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google France

Toženi stranki: Viaticum in Luteciel

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 5(1)(a) in (b) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami ⁽¹⁾ razlagati tako, da ponudnik storitve plačljive optimizacije spletnega iskalnika – ki da oglaševalcem na voljo ključne besede, ki so enake blagovnim znamkam ali jih posnemajo, in na podlagi pogodbe o optimizaciji spletnega iskalnika z uporabo teh ključnih besed organizira ustvarjanje in priviligirano oglaševanje promocijskih povezav na spletne strani, na katerih se ponujajo proizvodi, ki so enaki ali podobni proizvodom, ki jih pokriva registracija znamk – uporablja te znamke tako, da lahko to uporabo njihov imetnik prepove?
- 2) Če taka uporaba ne bi pomenila uporabe, ki jo imetnik znamke lahko prepove, ali bi se na podlagi Direktive in Uredbe (Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti) ⁽²⁾ lahko štelo, da ponudnik storitve plačljive optimizacije spletnega iskalnika ponuja storitev informacijske družbe, ki se nanaša na shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve v smislu člena 14 Direktive 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 ⁽³⁾, tako da ne bi bilo

mogoče uveljavljati njegove odgovornosti, dokler ga imetnik znamke ne obvesti o tem, da je oglaševalčeva uporaba znaka nedopustna?

⁽¹⁾ UL 1989, L 40, str. 1.

⁽²⁾ UL 1994, L 11, str. 1.

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. junija 2008 – Google France proti CNRRH, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger, franšizojemalec družbe „Unicis“

(Zadeva C-238/08)

(2008/C 209/41)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation (chambre commerciale, financière et économique)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google France

Tožene stranke: CNRRH, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger, franšizojemalec družbe „Unicis“

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali rezervacija s strani gospodarskega subjekta, z odplačno referenčno pogodbo na internetu, ključne besede, ki v primeru iskanja, za katero se uporablja ta beseda, odpre povezavo s predlogom za povezavo na spletno stran, ki jo ta subjekt uporablja za prodajo proizvodov ali storitev, in predstavitev ali posnemanje s strani tretje osebe, registrirane znamke za označbo enakih ali podobnih proizvodov, brez dovoljenja imetnika te znamke, sama zase opredeljuje kršitev izključne pravice, ki je imetniku te znamke zagotovljena s členom 5 Prve Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 ⁽¹⁾?

2) Ali je treba člen 5(1)(a)in (b) Prve Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami razlagati tako, da ponudnik odplačnih referenčnih storitev, ki da oglaševalcem na voljo ključne besede, s katerimi se predstavlja ali posnema prijavljeno znamko, in na podlagi referenčne pogodbe izvaja privilegirano ustvarjanje in odpiranje, ob uporabi te ključne besede, promocijskih povezav na spletne strani na katerih so ponujeni proizvodi, ki so enaki ali podobni proizvodom zajetim v prijavo znamk, uporablja te znamke tako, da ima njihov imetnik pravico, da to prepove?

3) Ali lahko v primeru ko ne gre za uporabo, ki jo imetnik znamke lahko prepove, v skladu z Direktivo in z Uredbo (Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti) ⁽²⁾, ponudnik odplačnih referenčnih storitev šteje, da nudi storitve informacijske družbe katerih predmet je shranjevanje podatkov, ki jih dobavi prejemnik storitev, v smislu člena 14 Direktive 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 ⁽³⁾, tako da se mu ne more očitati odgovornosti, dokler ga ni imetnik znamke obvestil, da oglaševalec nezakonito uporablja znak?

⁽¹⁾ Prva Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1).

⁽²⁾ UL 1994, L 11, str. 1.

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, str. 1).

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožee stranke:

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika v zvezi z vračilom DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež v drugi državi članici ali v tretji državi, vendar pa ima v Italiji stalno poslovno enoto, ni izpolnila obveznosti iz člena 1 Osme direktive Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – Postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države ⁽¹⁾, in člena 1 Trinajste direktive 86/560 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti ⁽²⁾, saj nalaga davčnemu zavezancu, ki ima sedež v državi članici ali v tretji državi, vendar pa ima stalno poslovno enoto, ki je v zadevnem obdobju v Italiji opravila dobave blaga ali opravljala storitve, da vračilo vstopnega DDV, namesto da ga odbije, pridobi preko mehanizmov določenih v navedenih direktivah, če se pridobitev blaga ne opravi preko stalne poslovne enote v Italiji, ampak neposredno preko glavnega sedeža;

— Italijanski republik naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožba, vložena 4. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-244/08)

(2008/C 209/42)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Aresu in M. Afonso, zastopnika)

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi nezdržljivost italijanskega ukrepa, ki zavezancu za DDV, ki ima sedež v državi članici ali tretji državi, vendar pa ima v Italiji stalno poslovno enoto, ki je v zadevnem obdobju v Italiji opravila dobave blaga ali opravljala storitve, nalaga, da vračilo vstopnega DDV pridobi preko mehanizmov določenih v Direktivi 79/1072/EGS (Osma direktiva o DDV) in 86/560/EGS (Trinajsta direktiva o DDV), namesto uporabe navadnega mehanizma odbitka, splošno določenega z Direktivo 77/388/EGS ⁽³⁾ (Šesta direktiva o IVA), če se pridobitev blaga ne opravi preko stalne poslovne enote v Italiji, ampak neposredno preko glavnega sedeža, ki se nahaja v tujini.

Po mnenju Komisije je tak ukrep, ki otežuje izpolnjevanje davčnih obveznosti zadevnih davčnih zavezancev v nasprotju z določbami in temeljnimi načeli navedenih direktiv s področja DDV, na podlagi katerih mora imeti tuji davčni zavezanec, ki ima v Italiji stalno poslovno enoto, in ki iz te poslovne enote

opravlja trgovinske dejavnosti v Italiji, možnost, da uporabljata običajen mehanizem odbitka, določen s Šesto direktivo, kljub temu, da se nekatere trgovinske dejavnosti opravijo neposredno iz glavnega sedeža;

⁽¹⁾ UL L 331, str. 11, Posebna izdaja, 09/vol. 1, str. 34.

⁽²⁾ UL L 326, str. 40, Posebna izdaja, 09/vol. 1, str. 81.

⁽³⁾ Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Tožba, vložena 3. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski

(Zadeva C-246/08)

(2008/C 209/43)

Jezik postopka: finščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Aalto in D. Triantafyllou, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska

Predlogi tožeče stranke:

— Tožeča stranka zahteva, naj se ugotovi, da Republika Finska ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 2(1) in 4(1), (2) in (5) Šeste direktive o DDV 77/388/EWG ⁽¹⁾, ker ne obračunava davka na dodano vrednost na storitve pravnega svetovanja, ki jih opravijo državne pravne pisarne (tam zaposleni javni pravni svetovalci) v skladu s predpisi o pravni pomoči za delno plačilo, medtem ko obračunava davek na dodano vrednost na enake storitve, ki jih opravljajo zasebni svetovalci;

— Republiki Finski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na Finskem lahko prejemnik pravne pomoči izbira med javnim ali zasebnim pravnim svetovalcem, ki ga zastopa v pravnih postopkih. V zadevnem primeru storitve, ki jih zagotavlja javni pravni svetovalec za delno plačilo, niso predmet davka na dodano vrednost, medtem ko se davek na dodano vrednost obračuna na storitve, ki jih zagotavlja zasebni pravni svetovalec

za delno plačilo. Komisija meni, da gre v tem primeru za različno obravnavanje davka na dodano vrednost glede enakih storitev, ki vpliva na sama sredstva Skupnosti.

Storitve, ki jih zagotavljajo državne pravne pisarne v pravnih postopkih, naj ne bi spadale na področje uporabe člena 4(5), prvi pododstavek, Šeste direktive. Te storitve so nedvomno neobdavčene, kadar niso plačljive. Če pa prejemnik pomoči zanje plača, naj storitev državnih pravnih pisarn ne bi mogli šteti za oproščene plačila davka na dodano vrednost.

Člen 4(5), drugi pododstavek, Direktive o DDV določa, da ustanove javnega prava štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi njihovih organov, če bi obravnavala, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence. Tudi če bi se izhajalo iz tega, da državne pravne pisarne delujejo v zvezi s tem kot organi oblasti, naj bi njihova izključitev kot davčnih zavezancev v zgornjih primerih povzročila znatno izkrivljanje konkurence. Zato naj bi se jih obravnavalo kot davčne zavezance za davek na dodano vrednost.

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

Tožba, vložena 9. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-248/08)

(2008/C 209/44)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: Eleni Tserepa – Lacombe in A. Markoulli)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 4(2)(a) in (c), 5(2)(c), 6(2)(b), 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 in 26 Uredbe (ES) št. 1774/2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s tožbo predlaga, naj Sodišče ugotovi, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 4(2)(a) in (c), 5(2)(c), 6(2)(b), 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 in 26 Uredbe (ES) št. 1774/2002 ⁽¹⁾ o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (v nadaljevanju: Uredba ŽSP). Ta tožba se nanaša na dva postopka zaradi kršitve (kršitvi 2001/5217 in 2006/2221) v zvezi s kršitvami obveznosti Helenske republike, ki izhajajo iz navedenih členov iste uredbe.

Uredba določa, da je treba živalske odpadke, potem ko se zberejo, razvozijo in označijo, brez nepotrebne odlašanja odstraniti, pred tem pa jih je treba predelati na način, ki ga določa Uredba glede na kategorijo, v katero spadajo (členi 4(2)(c), 5(2)(c), 6(2)(b)). Prav tako so določeni postopki v zvezi z odstranitvijo posebnih nevarnih snovi s sežigom (člen 4(2)(a)). Poleg tega Uredba ŽSP določa pogoje za odobritev obratov za predelavo odpadkov, vmesnih obratov, skladiščnih obratov, sežigalnic in sosežigalnic, obratov kategorije 1 in kategorije 2, oleokemijskih obratov kategorije 2 in kategorije 3, obratov za pridobivanje bioplinov in obratov za kompostiranje (členi od 10 do 15). Poleg tega Uredba ŽSP določa pogoje za odobritev predelovalnih obratov kategorije 3 in obratov za proizvodnjo hrane za hišne živali ter tehničnih obratov (člena 17 in 18) s strani pristojnih organov. Prav tako morajo pristojni organi v rednih razdobjih opravljati inšpekcijske preglede in nadzor v obratih za ugotovitev spoštovanja teh določb na podlagi različnih določenih meril in sprejeti potrebne ukrepe v primeru nespoštovanja teh določb.

Komisija ob sklicevanju na številna poročila Urada za prehrano in veterino Komisije (FVO), poudarja, da ob izteku rokov, določenih v obrazloženem mnenju in v dodatnem obrazloženem mnenju ter celo kasneje, Helenska republika ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za prenehanje kršitev, ki so ji očitane, da bi se uskladila z obveznostmi iz zgoraj navedenih členov Uredbe ŽSP.

Od leta 2004 je bil FVO večkrat v Grčiji, da bi ugotovil pomanjkljivosti pri izvajanju Uredbe ŽSP. Kljub nekaterim napredkom, uresničenim na podlagi predlogov, ki jih je FVO na podlagi svojih ugotovitev naslovil na grške organe, in kljub sprejetju posebne zakonodaje, ki se nanaša na izvedbo upravnih ukrepov, potrebnih za izvedbo Uredbe ŽSP, zlasti glede odobritev obratov za predelavo odpadkov, so inšpektorji FVO

na kraju samem do aprila 2007 (datum zadnjega obiska) večkrat ugotovili, da grški organi niso sprejeli ustreznih ukrepov za usklajitev z obveznostmi iz zgoraj navedenih členov Uredbe ŽSP.

Prav tako je poudarjeno, da je neobstoječe ali nezadostno izvajanje zgoraj navedenih določb znatno povezano z neučinkovitim usklajevanjem pristojnih organov na ravni prefektur. Poleg tega, kot izhaja iz odgovorov grških organov na ugotovitve FVO, raven uradnih nadzorov pristojnih organov in naložitev sankcij, ki jih določa nacionalna zakonodaja ne zagotavljata učinkovite izvedbe Uredbe ŽSP.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, p. 1.

Tožba, vložena 10. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-249/08)

(2008/C 209/45)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Banks in C. Cattabriga, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Italijanska republika
 - s tem ko ni v zadostni meri preverjala, opravljala inšpekcije in nadzirala, na njenem ozemlju ter v morskih vodah, ki so pod njeno suverenostjo in jurisdikcijo, izvajanje ribolova, zlasti glede spoštovanja določb, ki urejajo obdržanje na krovu ter uporabo visečih mrež in

— s tem ko ni v zadostni meri zagotovila sprejetje ustreznih ukrepov glede odgovornih za kršitve predpisov Skupnosti s področja obdržanja na krovu ter uporabe visečih mrež, zlasti z uporabo odvrtačilnih kazni zoper zgoraj navedene osebe,

ni izpolnila obveznosti iz člena 1(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2241/87 ⁽¹⁾ z dne 23. julija 1987 o uvedbi določenih ukrepov nadzora za ribolovne dejavnosti in člena 2(1) ter člena 31(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 ⁽²⁾ z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike;

— Italijanski republikli naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Vse od uvedbe leta 1992, je italijansko ribiško ladjevje sistematično in množično kršilo prepoved obdržanja na krovu in uporabe visečih mrež daljših od 2,5 km, in od leta 2001, katerekoli dolžine.
2. Po mnenju Komisije se lahko obseg in teža pojava neposredno pripiseta neučinkovitosti italijanskega sistema, ki nadzira spoštovanje te prepovedi, in neprimernosti sankcij, ki so v italijanskem pravnem redu določene za njeno kršitev.
3. Komisija v zvezi s tem opozarja, da nadzor nad uporabo visečih mrež opravlja več organov, ki so medsebojno v konkurenci, opravljanje nadzora pa je glede na ostale naloge, ki so zaupane tem organom, manj pomembna naloga, ki jo opravljajo brez ustreznega usklajevanja. Pomanjkanje človeških virov, časa ter potrebnih sredstev tako onemogoča učinkovit nadzor.
4. Ni tudi primerne načrtovanja in strateškega planiranja dejavnosti nadzora uporabe visečih mrež. Komisija glede tega navaja, da bi moral biti nadzor skrbno načrtovan glede na posebne dejavnike tveganja ter biti del celostne, povezane in razumne strategije. Poleg tega bi se moral bolj osredotočiti na nekatera obdobja leta ter na natančno določene dežele in kraje. Italijanski organi pa trenutno ne opravljajo nič od tega.
5. Organi zadolženi za nadzor uporabe mrež za lovljenje mečaric [spadara] poleg tega nimajo dostopa do podatkov o položaju ribiških plovil, zbranih s satelitskim sistemom nadzora ribiških ladij (SNRL), določenem v členu 3 Uredbe št. 2847/93. Preiskava, ki jo je opravila Komisija je pokazala, da veliko število ribiških ladij še nima naprav za določitev položaja preko satelita, ki so potrebne za delovanje sistema SNRL. Glede zbiranja, uvedbe računalniško podprtih ladijskih dnevnikov, deklaracij o iztovarjanju ter potrdil o prodaji, določenih v Uredbi št. 2847/93 in, *a fortiori*, navzkrižne analize teh podatkov ter podatkov pridobljenih s sistemom SNRL, je to vse prej kot učinkovito.
6. Če se nadzorna dejavnost, ki jo v zvezi z uporabo mrež za lovljenje mečaric izvršujejo italijanski organi zdi povsem

nezadovoljiva, je prav tako neučinkovit pregon kršitev določb Skupnosti v zvezi z obdržanjem na krovu in uporabo teh mrež.

7. Komisija v zvezi s tem opozarja, prvič, kako italijanska zakonodaja, ki velja na področju sankcij, v nasprotju s tem, kar je določeno v členu 9(a) Uredbe št. 3094/86 ⁽³⁾ in v določbah, ki so pozneje povzele in razširile vsebino tega člena, v bistvu prepoveduje le uporabo ali poskus uporabe visečih mrež, ne pa samega obdržanja teh mrež na krovu.
8. Drugič, kadar je kršitev prepovedi uporabe visečih mrež dejansko ugotovljena, krajevni nadzorni organi tega ne sporočijo pristojnim organom, predvsem zaradi obstoječih družbenih pritiskov, tako da ta kršitev sploh ni učinkovito preganjana in sankcionirana. Število in višina kazni tako ostajata neprimerno majhna.
9. Komisija zato meni, da je v veliki meri dokazano, da je nadzorni in sankcijski sistem, ki se uporablja v Italiji za zagotovitev spoštovanja določb Skupnosti na področju visečih mrež povsem nezadosten za zagotovitev izpolnitve obveznosti, ki so državam članicam naložene s členi 1(1) Uredbe št. 2241/87, 2(1), in 31(1) in (2) Uredbe št. 2847/93.

⁽¹⁾ UL L 207, str. 1.

⁽²⁾ UL L 261, str. 1.

⁽³⁾ Uredbo Sveta (EGS) št. 3094/86 z dne 7. oktobra 1986 o določitvi nekaterih tehničnih ukrepov za ohranitev ribolovnih virov (UL L 288, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) 16. junija 2008 – Futura Immobiliare srl Hotel Futura in drugi proti Comune di Casoria

(Zadeva C-254/08)

(2008/C 209/46)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Futura Immobiliare srl Hotel Futura in drugi

Tožena stranka: Comune di Casoria

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalna ureditev iz člena 58 in naslednjih Zakonske uredbe št. 507 iz leta 1993 ter prehodne določbe, s katerimi je bila ohranjena v veljavi, na podlagi člena 11 dekreta predsednika republike št. 488 iz leta 1999, s poznejšimi spremembami, in člena 1, odstavek 84, zakona št. 296 iz leta 2006, kar je zagotavljalo nadaljnjo veljavnost davčnega sistema, za kritje stroškov storitev odstranjevanja odpadkov, z odlaganjem uvedbe tarifnega sistema po katerem bi strošek storitve nosili subjekti, ki proizvajajo in dobavljajo odpadke v skladu s členom 15 Direktive Skupnosti št. 75/442/EGS ⁽¹⁾, kot je bila spremenjena s členom 1 Direktive št. 91/156/EGS ⁽²⁾ in z načelom „plačati mora povzročitelj obremenitve“?

⁽¹⁾ UL L 194, str. 39.

⁽²⁾ UL L 78, str. 32.

Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-257/08)

(2008/C 209/47)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: N. Yerrell in L. Prete, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2006/22/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS oziroma ker jih ni posredovala Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalno pravo se je iztekel 1. aprila 2007.

⁽¹⁾ UL L 102, str. 35.

Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-259/08)

(2008/C 209/48)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Patakia in D. Recchia, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za celoten in/ali pravičen prenos obveznosti iz členov 3(1) in (2), 4(1), 5 in 8(1) Direktive 79/409/EGS ⁽¹⁾ o ohranjanju prosto živečih ptic, ni izpolnila obveznosti iz teh določb;
- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Komisija je preučila združljivost s pravom Skupnosti ukrepov, ki jih je Helenska republika sprejela za prenos Direktive 79/409/EGS. Ta preizkus je razkril, da nekatere določbe Direktive niso bile prenesene v celoti in/ali niso bile prenesene pravilno.
2. Komisija zlasti trdi, da Helenska republika ni prenesla člena 3 (1) Direktive 79/409/EGS, ker ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za ohranitev, vzdrževanje ali ponovno vzpostavitev zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vse vrste ptic iz člena 1.
3. Komisija prav tako meni, da člen 3(2) Direktive 79/409/EGS ni bil prenesen v celoti in pravilno, glede na to, da akt o prenosu ne omogoča nadzora zakonitosti razvrstitve območja kot POV, ne vsebuje nobene določbe za zaščito habitatov, ki so zunaj POV, vendar pa nanje mejijo in, poleg tega, ne vsebuje nobene določbe v zvezi z vprašanjem ponovne vzpostavitve uničenih biotopov ter ustvarjanjem novih biotopov, čeprav gre za pomembna cilja Direktive.

4. Komisija poudarja tudi, da člen 4(1) Direktive 79/409/EGS ni bil pravilno prenesen, saj z njim ni bil določen noben formalni postopek razvrstitve območja kot POV, v njem ni izrecne navedbe in povezave med vrstami iz priloge I ter obveznostmi razvrstitve POV ter ni nobene navedbe obveznosti upoštevanja trendov in nihanja populacijskih nivojev zaščitenih vrst.
5. Komisija poleg tega ugotavlja, da člen 5 Direktive 79/409/EGS ni bil prenesen v celoti in pravilno, ker grška ureditev ne vsebuje nobene splošne določbe o zaščiti vrst, kot je določeno v Direktivi, temveč je usmerjena v lov. Poleg tega niso bile prenesene prepovedi namernega ubijanja zaščitenih vrst ter namernega odzemanja jajc.
6. Nazadnje Komisija trdi, da člen 8(1) Direktive 79/409/EGS ni bil prenesen pravilno, ker v grški ureditvi ni splošne prepovedi vseh sredstev, načinov in naprav za množično ali neselektivno ujetje ali ubitje ali lokalno izumrtje določene vrste.
7. Komisija zato meni, da Helenska republika in v celoti in/ali pravilno prenesla obveznosti iz členov 3(1) in (2), 4(1), 5 in 8(1) Direktive 79/409/EGS o ohranjanju prosto živečih ptic.

(¹) UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Španija) 19. junija 2008 – María Julia Zurita García proti Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

(Zadeva C-261/08)

(2008/C 209/49)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: María Julia Zurita García

Tožena stranka: Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, posebej člena 62(1) in (2)(a), in Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega

parlamenta in Sveta (¹) z dne 15. marca 2006 o zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (zakonik o schengenskih mejah), posebej člene 5, 11 in 13, razlagati tako, da nasprotujeta taki ureditvi v nacionalnem pravu in upoštevni sodni praksi, ki omogočata zamenjavo izгона vseh „državljanov tretjih držav“, ki nimajo dovoljenja za vstop in prebivanje na ozemlju Evropske unije, z naložitvijo globe?

(¹) UL L 105, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. junija 2008 vložilo Østre Landsret (Danska) – CopyGene A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-262/08)

(2008/C 209/50)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CopyGene A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba pojem dejavnost, ki je „tesno povezana“ z bolnišnično zdravstveno oskrbo, iz člena 13A(1)(b) Šeste direktive (¹) razlagati tako, kot da predvideva časovno omejitev zahteve, tako da mora bolnišnična zdravstvena oskrba, s katero je storitev tesno povezana, obstajati ali biti izrecno izvajana, začeta ali predvidena, ali je dovolj, da bo storitev tesno povezana z morebitno, vendar trenutno še neobstoječo ali nedoločeno bolnišnično zdravstveno oskrbo v prihodnosti, tako da se bodo storitve, ki jih zagotavlja banka z zarodnimi celicami, ki obstojijo v obliki prevzemov, prevozov, analize in shranjevanja krvi iz popkovine novorojenčkov za avtologno uporabo, nanašale nanjo?

Ali je v tem okviru pomembno, da se opisane storitve ne morejo izvajati pozneje kot v času dostave?

2) Ali je treba člen 13A(1)(b) Šeste direktive razlagati tako, kot da se nanaša na splošne preventivne storitve, kjer se storitve zagotavljajo pred izvajanjem bolnišnične ali izvenbolnišnične zdravstvene oskrbe in preden se zahteva bolnišnična ali izvenbolnišnična zdravstvena oskrba, tako v časovnem in zdravstvenem pogledu?

3) Ali je treba pojem „druge uradno priznane ustanove podobne vrste“ iz člena 13A(1)(b) Šeste direktive razlagati tako, kot da se nanaša na zasebne banke zarodnih celic, kjer storitve – ki jih izvaja in zagotavlja strokovno zdravstveno osebje, in sicer medicinske sestre, babice in bioanalitiki – obstojijo v okviru prevzemov, prevozov, analiz in shranjevanja krvi iz popkovine novorojenčka za avtologno uporabo v povezavi z morebitno bolnišnično zdravstveno oskrbo v prihodnosti, kjer zadevne banke zarodnih celic ne prejemajo podpore iz sheme javnega zdravstvenega zavarovanja in kjer izdatek za storitve, ki jih zagotavljajo te banke zarodnih celic, ni pokrit iz sheme javnega zdravstvenega zavarovanja?

Ali je v zvezi s tem pomembno, ali je ali ni zasebna banka zarodnih celic pridobila dovoljenje od pristojnih zdravstvenih organov države članice, da se ukvarja s tkivi in celicami – v obliki predelave, konzerviranja in shranjevanja zarodnih celic iz krvi iz popkovine za avtologno uporabo – v skladu z nacionalno zakonodajo, ki izvršuje Direktivo 2004/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o določitvi standardov kakovosti in varnosti, darovanja, pridobivanja, testiranja, predelave, konzerviranja, shranjevanja in razdeljevanja človeških tkiv in celic? ⁽²⁾

4) Ali so odgovori na vprašanja od ena do tri vpliva odvisni od dejstva, ali se zgornje storitve zagotavljajo glede na morebitno alogenično uporabo ali jih priskrbi zasebna banka zarodnih celic, ki je pridobila dovoljenje od pristojnih zdravstvenih organov države članice, da se ukvarjajo s tkivi in celicami – v obliki predelave, konzerviranja in shranjevanja zarodnih celic iz krvi iz popkovine za avtologno uporabo – v skladu z nacionalno zakonodajo, ki izvršuje Direktivo 2004/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o določitvi standardov kakovosti in varnosti, darovanja, pridobivanja, testiranja, predelave, konzerviranja, shranjevanja in razdeljevanja človeških tkiv in celic?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL 1977 L 145, str. 1).

⁽²⁾ UL 2004 L 102, str. 48.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 19. junija 2008 – Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening proti Stockholms kommun genom dess marknämnd

(Zadeva C-263/08)

(2008/C 209/51)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta domstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening

Tožena stranka: Stockholms kommun genom dess marknämnd

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba točko 10 Priloge II k Direktivi 85/337 ⁽¹⁾ razlagati tako, da obsega dela, povezana z vodo, ki vključujejo izpuščanje podtalnice iz jaška za električne kable, ki priteka vanj, in pronicanje (dovod) vode v zemljo ali strmino, da se nadomesti zmanjšanje podtalnice, ter izgradnja in vzdrževanje obratov za izpust in dovod?
- 2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali člen 10a Direktive 85/337 – ki določa, da imajo člani zadevne javnosti dostop do revizije postopka pred sodiščem ali pa pred drugim neodvisnim in nepristranskim organom, ki ga je vzpostavil zakon, da izpodbijajo materialno in postopkovno zakonitost odločitev – pomeni, da mora biti članom zadevne javnosti priznana pravica izpodbijanja odločbe sodišča v postopku za izdajo lokacijskega dovoljenja, če so imeli člani zadevne javnosti možnost sodelovati v postopku pred sodiščem, ki je obravnavalo vprašanje lokacijskega dovoljenja, in predložiti svoja stališča temu sodišču?
- 3) Če sta odgovora na prvo in drugo vprašanje pritrdilna: ali je treba člene 1(2), 6(4) in 10a Direktive 85/337 razlagati tako, da so lahko postavljene različne nacionalne zahteve glede prizadete javnosti iz člena 6(4) in 10a, tako da ima majhno,

lokalno ustanovljeno društvo za zaščito okolja pravico sodelovati v postopku sprejemanja odločitev iz člena 6(4) v zvezi s projekti, ki imajo lahko znaten vpliv na okolje na območju, na katerem deluje društvo, vendar nima pravice do revizije kot je navedena v členu 10a?

(¹) Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40).

Tožba, vložena 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-266/08)

(2008/C 209/52)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in E. Adsera Ribera, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/81/ES (¹) z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi ali so bili predmet dejanj omogočanja nezakonitega priseljevanja, ki sodelujejo s pristojnimi organi, in ker jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 17 navedene direktive;

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2004/81/ES v nacionalno pravo se je iztekel 5. avgusta 2006.

(¹) UL L 261, str. 19.

Tožba, vložena 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Madžarski

(Zadeva C-270/08)

(2008/C 209/53)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Wils in V. Bottka)

Tožena stranka: Republika Madžarska

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Republika Madžarska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (¹), oziroma, ker jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Madžarski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 12. junija 2007.

(¹) UL L 149, str. 22.

Tožba, vložena 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-272/08)

(2008/C 209/54)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in E. Adsera Ribera, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2004/83/ES⁽¹⁾ z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite, in ker jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 38 navedene direktive;
- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2004/83/ES v nacionalno pravo se je iztekel 10. oktobra 2006.

⁽¹⁾ UL L 304, str. 12.

Tožba, vložena 25. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-273/08)

(2008/C 209/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Rozet in A. Alcover San Pedro, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da Komisiji Evropskih skupnosti ni sporočilo programov za zmanjšanje nacionalnih emisij žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x), hlapnih organskih snovi (VOC) in amoniaka (NH₃) ter nacionalnih katastrof emisij SO₂, NO_x, VOC in NH₃ za leto 2010, ni izpolnilo obveznosti iz členov 6(1), (2) in (3), 7(1) in (2), in 8(1) in (2) Direktive

2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka⁽¹⁾;

- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, v rokih, določenih z Direktivo 2001/81/ES, ni sporočilo treh dokumentov o določitvi zgornjih mej nacionalnih emisij žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x), hlapnih organskih snovi (VOC) in amoniaka (NH₃).

Prvič, tožena stranka naj ne bi izpolnila obveznosti iz člena 6 (1), (2) in (3) Direktive, s tem da ni izdelala programov za postopno zmanjšanje nacionalnih emisij navedenih onesnaževal.

Drugič in tretjič, tožena stranka naj v zvezi z istimi onesnaževali ne bi spoštovala določb iz člena 7(1) in (2), kar zadeva vzpostavitev nacionalnih katastrof emisij in njihove letne dopolnitve in kar zadeva projekcije za leto 2010.

Končno, tožena stranka naj ne bi izpolnila svoje obveznosti, s tem da teh treh dokumentov ni sporočila Komisiji v roku, določenem v členu 8(1) in (2) Direktive.

⁽¹⁾ UL L 309, str. 22.

Tožba, vložena 27. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-282/08)

(2008/C 209/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Roels in W. Wils, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožече stranke:

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) ⁽¹⁾, in vsekakor s tem, da o njihovem sprejetju ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti na podlagi te direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2005/29/ES je potekel 12. junija 2007. Vendar pa na dan vložitve te tožbe tožena stranka še vedno ni sprejela ukrepov, potrebnih za prenos direktive, oziroma vsekakor Komisije o njih ni obvestila.

⁽¹⁾ UL L 149, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Svea Hovrätt – Miljööverdomstolen (Švedska) 30. junija 2008 – Kemikalieinspektionen proti Nordiska Dental AB

(Zadeva C-288/08)

(2008/C 209/57)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Svea Hovrätt – Miljööverdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožecha stranka: Kemikalieinspektionen

Tožena stranka: Nordiska Dental AB

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1 (a) Ali je treba določbe Direktive Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnemu predpisu, s katerim se zaradi varstva okolja in zdravja uvede prepoved

komercialnega izvoza zobnega amalgama, ki vsebuje živo srebro, iz zadevne države?

- (b) Ali dejstvo, da ima zadevni izdelek znak CE, vpliva na to razlago?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali sta člena 8 in 11 švedske uredbe (1998:944) o prepovedih itd. v zvezi s trgovino, uvozom in izvozom kemičnih izdelkov v nekaterih primerih, ki temeljita na zgoraj navedenih razlogih, v skladu s členoma 29 ES in 30 ES, če se uporabljata za zobni amalgam, ki vsebuje živo srebro in ima znak CE?

⁽¹⁾ UL L 169, str. 1.

Sklep predsednika četrtega senata Sodišča z dne 11. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Eivind F. Kramme proti SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

(Zadeva C-396/06) ⁽¹⁾

(2008/C 209/58)

Jezik postopka: danščina

Predsednik četrtega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 294, 2.12.2006.

Sklep predsednika prvega senata Sodišča z dne 10. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republici Poljski

(Zadeva C-416/06) ⁽¹⁾

(2008/C 209/59)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik prvega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 23. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki**(Zadeva C-116/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/60)

Jezik postopka: češčina

Predsednik šestega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 95, 28.4.2007.**Sklep predsednika Sodišča z dne 5. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg****(Zadeva C-511/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/63)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 22, 26.1.2008.**Sklep predsednika Sodišča z dne 23. maja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA proti Mostra d'Oltremare SpA, Cofathec Servizi SpA, in drugi****(Zadeva C-194/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/61)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 140, 23.6.2007.**Sklep predsednika Sodišča z dne 22. aprila 2008 – Portela & Companhia, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Juan Torrens Cuadrado, Josep Gilbert Sanz****(Zadeva C-108/08 P) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/64)

*Jezik postopka: portugalsščina***Sklep predsednika Sodišča z dne 13. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki****(Zadeva C-470/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/62)

Jezik postopka: grščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 315, 22.12.2007.

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Alitalia
proti Komisiji

(Zadeva T-301/01) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Prestrukturiranje družbe Alitalia s strani italijanskih organov — Odločba, v kateri je ugotovljeno, da je pomoč združljiva s skupnim trgom — Odločba sprejeta po sodbi Sodišča prve stopnje s katero je bila prejšnja odločba razglašena za nično — Dopustnost — Kršitev člena 233 ES — Kršitev členov 87 ES in 88 ES — Pogoji za odobritev pomoči — Obveznost obrazložitve)

(2008/C 209/65)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Alitalia – Linee aeree italiane Spa (Rim, Italija)
(zastopniki: M. Siragusa, G.M. Roberti, G. Scassellati Sforzolini,
F. Moretti in F. Sciaudone, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: V. Di
Bucci, zastopnik, skupaj z A. Abate in G. Conte, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2001/723/ES z
dne 18. julija 2001 glede prestrukturiranja družbe Alitalia
(UL L 271, str. 28).

Izrek

- 1) Tožba se zavrže.
- 2) Družbi Alitalia – Linee aeree italiane SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 44, 16.2.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Deutsche
Post proti Komisiji

(Zadeva T-266/02) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Ukrepi, ki so jih sprejeli nemški organi v korist Deutsche Post AG — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgom in je bilo odrejeno njeno vračilo — Storitev splošnega gospodarskega pomena — Kritje stroškov, ki so nastali zaradi politike prodaje z izgubo na področju prevoza poštnih paketov od vrat do vrat — Neobstoj prednosti“)

(2008/C 209/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Deutsche Post AG (Bonn, Nemčija) (zastopnika:
J. Sedemund in T. Lübbig, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika:
V. Kreuzschitz in J. Flett, zastopnika)

Intervenientka na strani tožeče stranke: Zvezna republika Nemčija
(zastopnika: W.-D. Plessing in M. Lumma, zastopnika)

Intervenientka na strani tožene stranke: Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (BIEK) (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopniki: F. Mitzkus, T. Wambach in R. Wojtek, odvetniki); in UPS Europe NV/SA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: sprva T. Ottervanger in A. Bijleveld, nato T. Ottervanger, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2002/753/ES z
dne 19. junija 2002 o ukrepih, ki jih je sprejela Zvezna republika Nemčija v korist Deutsche Post AG (UL L 247, str. 27).

Izrek

- 1) Odločba Komisije 2002/753/ES z dne 19. junija 2002 o ukrepih, ki jih je sprejela Zvezna republika Nemčija v korist Deutsche Post AG, se razveljavi.
- 2) Komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Deutsche Post.

3) Zvezna republika Nemčija, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (BIEK) in UPS Europe NV/SA nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 274, 9.11.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Saint-Gobain Gyproc Belgium proti Komisiji

(Zadeva T-50/03) (¹)

(„Konkurenca — Karteli — Trg mavčnih plošč — Odločba, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES — Globa — Teža in trajanje kršitve — Olajševalne okoliščine“)

(2008/C 209/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Saint-Gobain Gyproc Belgium NV, nekdanj BPB Belgium NV, nekdanj Gyproc Benelux NV (Beveren-Kallo, Belgija) (zastopniki: J.-F. Bellis, P. L'Ecluse in M. Favart, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva F. Castillo de la Torre in C. Ingen-Housz, nato F. Castillo de la Torre in F. Arbault, zastopniki)

Predmet

Tožba na podlagi členov 229 ES in 230 ES za znižanje globe, ki je bila družbi Gyproc naložena z Odločbo 2005/471/ES Komisije z dne 27. novembra 2002 o postopku iz člena 81 [ES] proti podjetjem BPB plc, Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG, Société Lafarge SA in Gyproc Benelux NV (Zadeva št. COMP/E-1/37.152 – Mavčne plošče) (UL L 166, 2005, str. 8).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Saint-Gobain Gyproc Belgium NV se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 101, 26.4.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Knauf Gips proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-52/03) (¹)

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg plošč iz gipsa — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Vpogled v spis — Enotna in trajajoča kršitev — Odgovornost — Globa — Smernice o načinu določanja glob — Sodelovanje med upravnim postopkom“)

(2008/C 209/68)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Knauf Gips KG, prej Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG (Iphofen, Nemčija) (zastopnika: najprej M. Klusmann in F. Wiemer, nato M. Klusmann, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: najprej F. Castillo de la Torre in S. Rating, nato F. Castillo de la Torre in R. Sauer, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2005/471/ES z dne 27. novembra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] proti BPB plc, Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG, Société Lafarge SA in Gyproc Benelux NV (Zadeva COMP/E-1/37.152 – Plošče iz gipsa) (UL L 166, 2005, str. 8) ali, podredno, znižanje tožeči stranki naložene globe.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Knauf Gips KG se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 124, 24.5.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – BPB proti Komisiji(Zadeva T-53/03) ⁽¹⁾**(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg mavčnih plošč — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Enotna in trajajoča kršitev — Ponovna kršitev — Globa — Smernice za izračun zneskov glob — Obvestilo o ugodni obravnavi“)**

(2008/C 209/69)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: BPB plc (Slough, Združeno kraljestvo) (zastopnika: T. Sharpe, QC, in A. Noury, solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: F. Castillo de la Torre, zastopnik, skupaj z J. Flynnom, QC, in C. Kilroyem, barrister)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2005/471/ES z dne 2. novembra 2002 o postopku iz člena 81 [ES] proti podjetjem BPB PLC, Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG, Société Lafarge SA in Gyproc Benelux N. V. (Zadeva št. COMP/E-1/37.152 – Mavčne plošče) (UL 2005, L 166, str. 8) ali, podredno, predlog za razveljavitev ali znižanje globe, naložene tožeči stranki.

Izrek

- 1) Znesek globe, ki je podjetju BPB plc naložena s členom 3 Odločbe Komisije 2005/471/ES z dne 2. novembra 2002 o postopku iz člena 81 [ES] proti podjetjem BPB PLC, Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG, Société Lafarge SA in Gyproc Benelux N. V. (Zadeva št. COMP/E-1/37.152 – Mavčne plošče), se določi na 118,8 milijona eura.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Komisiji se naloži plačilo desetine svojih stroškov in desetine stroškov, ki jih je priglasilo BPB.
- 4) BPB nosi devet desetih svojih stroškov in devet desetih stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

⁽¹⁾ UL C 101, 26.4.2003.**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Lafarge proti Komisiji**(Zadeva T-54/03) ⁽¹⁾**(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg mavčnih plošč — Odločba, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES — Odgovornost — Odvračalen učinek — Ponovna kršitev — Globa — Smernice o načinu določanja glob“)**

(2008/C 209/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Lafarge SA (Pariz, Francija) (zastopniki: sprva H. Lesguillons, J. C. Bermond, N. Jalabert-Doury, A. Winckler, F. Brunet in I. Simic, nato N. Jalabert-Doury, A. Winckler in F. Brunet, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva F. Castillo de la Torre in C. Ingen-Housz, nato F. Castillo de la Torre in F. Arbault, zastopniki)

Intervenientka na strani tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Marquardt in E. Karlsson, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2005/471/ES z dne 27. novembra 2002 o postopku iz člena 81 [ES] proti podjetjem BPB plc, Gebrüder Knauf Westdeutsche Gipswerke KG, Société Lafarge SA in Gyproc Benelux NV (zadeva št. COMP/E-1/37.152 – mavčne plošče) (UL 2005, L 166, str. 8) ali, podredno, predlog za razglasitev ničnosti ali zmanjšanje globe, naložene tožeči stranki.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Lafarge SA nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.
- 3) Svet nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 101, 26.4.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Região autónoma dos Açores proti Svetu

(Zadeva T-37/04) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Uredba (ES) št. 1954/2003 — Ribištvu — Upravljanje ribolovnega napora — Ribolovni območja in viri Skupnosti — Tožba, ki jo je vložil regionalni subjekt — Osebe, ki jih akt posamično zadeva — Nedopustnost“)

(2008/C 209/71)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Região autónoma dos Açores (Portugalska) (zastopniki: najprej M. Renouf, S. Crosby, C. Bryant, solicitors, in H. Mercer, barrister, nato M. Renouf, C. Bryant in H. Mercer)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: J. Monteiro in F. Florindo Gijón, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožeče stranke: Seas at Risk VZW, nekdanja Stichting Seas at Risk Federation (Bruselj, Belgija); WWF – World Wide Fund for Nature (Gland, Švica), in Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnika: R. Buxton, solitor, in D. Owen, barrister)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: T. van Rijn in B. Doherty, zastopnika) in Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Predmet

Delna razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1954/2003 z dne 4. novembra 2003 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2847/93 in razveljavitvi uredb (ES) št. 685/95 in (ES) št. 2027/95 (UL L 289, str. 1).

Izrek

- 1) Tožba se zavrže kot nedopustna.
- 2) Região autónoma dos Açores nosi svoje stroške in stroške Sveta, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.
- 3) Kraljevina Španija in Komisija nosita svoje stroške, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.
- 4) Seas at Risk VZW in WWF – World Wide Fund for Nature nosita svoje stroške, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.
- 5) Stichting Greenpeace Council nosi svoje stroške tega postopka.

- 6) Porto de Abrigo – Organização de Produtores da Pesca CRL in GÊ-Questa – Associação de Defesa do Ambiente nosita svoje stroške postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 94, 17.4.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – AC-Treuhand proti Komisiji

(Zadeva T-99/04) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Organski peroksidi — Globe — Člen 81 ES — Pravice obrambe — Pravica do poštenega sojenja — Pojem storilca kaznivega dejanja — Načelo določenosti kaznivih dejanj in kazni (nullum crimen, nulla poena sine lege) — Načelo pravne varnosti — Zaupanje v pravo“)

(2008/C 209/72)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: AC-Treuhand AG (Zürich, Švica) (zastopniki: M. Karl, C. Steinle in J. Drolshammer, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: A. Bouquet, zastopnik, skupaj z A. Böhlkejem, odvetnikom)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2005/349/ES z dne 10. decembra 2003 o postopku iz člena 81 ES in iz člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-2/37.857 – Organski peroksidi) (UL 2005, L 110, str. 44)

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) AC-Treuhand AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 118, 30.4.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 –
Compagnie maritime belge proti Komisiji**

(Zadeva T-276/04) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Zloraba kolektivnega prevladujočega položaja — Konferenca linijskih prevozov — Odločba, s katero je bila naložena globa na podlagi predhodne odločbe, ki jo je Sodišče delno razglasilo za nično — Uredba (EGS) št. 2988/74 — Razumen rok — Pravica do obrambe — Pravna varnost — Res iudicata“)

(2008/C 209/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Compagnie maritime belge SA (Anvers, Belgija) (zastopnik: D. Waelbroeck, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva É. Gippini Fournier, P. Hellström in F. Amato, nato É. Gippini Fournier, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe 2005/480/ES Komisije z dne 30. aprila 2004, v zvezi s postopkom na podlagi člena 82 CE (zadevi COMP/D/32.448 in 32.450) (povzetek v UL 2005, L 171, str. 28), s katero je bila tožeči stranki naložena globa za domnevno zlorabo kolektivnega prevladujočega položaja, do katerega je prišlo na konferenci Cewal, in podredno, zmanjšanje te globe.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Compagnie maritime belge SA nosi dve tretjini svojih stroškov in dve tretjini stroškov, ki jih je priglasila Komisija, slednja pa nosi tretjino svojih stroškov in tretjino stroškov, ki jih je priglasila Compagnie maritime belge.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 –
Turbowest Handel in Makarov proti Svetu in Komisiji**

(Zadeva T-429/04) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost — Protidampinške dajatve — Protidampinška uredba (ES) št. 2320/97 — Stroški odvetnika, ki so nastali na nacionalni ravni — Nedopustnost — Premoženjska in nepremoženjska škoda — Vzročna zveza)

(2008/C 209/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Turbowest Handel (Köln, Nemčija) in Viktor Makarov (Köln) (zastopnika: K. Adamantopoulos in E. Petritsi, odvetnika)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: J.-P. Hix skupaj z G. Berrischem, odvetnikom) in Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: N. Khan in T. Scharf)

Predmet

Odškodninska tožba na podlagi člena 288 ES zaradi povračila škode, ki je nastala zaradi sprejetja Uredbe Sveta (ES) št. 2320/97 z dne 17. novembra o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Madžarske, Poljske, Rusije, Češke, Romunije in Slovaške, o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 1189/93 in o zaključku postopka v zvezi s takim uvozom s poreklom iz Hrvaške (UL L 322, str. 1)

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Turbowest Handel GmbH in Viktorju Makarovu se poleg svojih stroškov naloži tudi plačilo stroškov, ki sta jih priglasila Svet in Komisija.

⁽¹⁾ UL C 31, 5.2.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Franchet in Byk proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-48/05) ⁽¹⁾

(„Nepogodbena odgovornost — Javni uslužbenci — Preiskave OLAF — Zadeva Eurostat — Posredovanje informacij o dejstvih, ki bi lahko imele za posledico kazenski pregon, nacionalnim sodnim organom — Neobstoje predhodnih informacij zadevnih uradnikov in nadzornega odbora OLAF — Uhajanje informacij v tisk — Razkritje s strani OLAF in Komisije — Kršitev domneve nedolžnosti — Nepremoženjska škoda — Vzročna zveza“)

(2008/C 209/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeci stranki: Yves Franchet (Nica, Francija) in Daniel Byk (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: G. Vandersanden in L. Levi, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: J. F. Pasquier, zastopnik)

Predmet

Zahteva za povračilo premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi nastala zaradi domnevnih napak Komisije in OLAF pri preiskavah v zadevi „Eurostat“.

Izrek

- 1) Komisiji se naloži, da Yvesu Franchetu in Danielu Byku plača znesek 56 000 eurov.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 93, 16.4.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Huvis proti Svetu

(Zadeva T-221/05) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz rezanih poliestrskih vlaken s poreklom iz Koreje — Uredba, s katero se zaključuje začasni vmesni pregled — Uporaba metode, ki se razlikuje od tiste, ki je bila uporabljena med prvotno preiskavo — Nujnost spremembe okoliščin — Prilagoditev, ki se zahteva zaradi stroškov kredita — Rok plačila — Dokazno breme — Načelo dobrega upravljanja — Člen 2(10)(b) in (g) ter člen 11(9) Uredbe (ES) št. 384/96)

(2008/C 209/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Huvis Corp. (Gangnam-gu, Seul, Južna Koreja) (zastopniki: J.-F. Bellis, F. Di Gianni in R. Antonini, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom)

Intervenient v podporo tožene stranke: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Righini in K. Talabér-Ricz, zastopnika)

Predmet

Na eni strani predlog za razglasitev ničnosti člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 428/2005 z dne 10. marca 2005 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Saudove Arabije, o spremembi Uredbe (ES) št. 2852/2000 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Republike Koreje in o zaključku protidampinskega postopka v zvezi z uvozom teh izdelkov s poreklom iz Tajvana (UL 71, str. 1) ter na drugi strani predlog na podlagi člena 241 ES, naj se razglasi, da se določbe Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), ne uporabljajo v delu, v katerem potrjujejo sporne zaključke, ki jih vsebuje Uredba št. 428/2005.

Izrek

- 1) Razglasi se ničnost člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 428/2005 z dne 10. marca 2005 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Saudove Arabije, o spremembi Uredbe (ES) št. 2852/2000 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Republike Koreje in o zaključku protidampinskega postopka v zvezi z uvozom teh izdelkov s poreklom iz Tajvana, ker pritodampinska dajatev, določena za izvoz proizvodov, ki jih izdeluje in izvaža družba Huvis Corp., v Evropsko skupnost, presega tisto, ki bi se uporabila, če bi se prilagodila normalna vrednost na podlagi obdavčenja uvoza in posrednih davkov ob uporabi metode „input“, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Svet nosi svoje stroške in 70 % stroškov, ki jih je priglasila družba Huvis Corp.
- 4) Komisija nosi svoje stroške.

 (1) UL C 193, 6.8.2005.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 –
 Marcuccio proti Komisiji**

(Zadeva T-296/05 in T-408/05) (1)

**(Socialna varnost — Predlogi za 100 % povračilo stroškov
 zdravljenja — Izrecne zavrnitve predlogov in zavrnitve z
 molkom organa)**

(2008/C 209/77)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopniki: najprej A. Distante, nato G. Cipressa in L. Garofalo, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: C. Berardis Kayser in J. Currall, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Predvsem predlog za razglasitev ničnosti dveh odločb z molkom oddelka za izplačila Skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja Evropske skupnosti, s katerima je bilo zavrnjeno povračilo določenih stroškov zdravljenja, ki so nastali tožeči stranki, v višini 100 %, ter predlog, naj se Komisiji naloži, da tožeči stranki izplača zneske določenih stroškov zdravljenja.

Izrek

- 1) Tožbi se kot nedopustni zavržeta.
- 2) Stranki nosita svoje stroške.

 (1) UL C 257, 15.10.2005.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Coffee
 Store proti UUNT (THE COFFEE STORE)**

(Zadeva T-323/05) (1)

**(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti
 THE COFFEE STORE — Absolutni razlog za zavrnitev —
 Opisna narava — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94)**

(2008/C 209/78)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: The Coffee Store GmbH (Mannheim, Nemčija) (zastopnik: M. Buddeberg, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva T. Eichenberg, nato G. Schneider, zastopnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. junija 2005 (zadeva R 855/2004-2) glede prijave za registracijo besednega znaka THE COFFEE STORE kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.

2) *The Coffee Store GmbH* se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 281, 12.11.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – Apple Computer proti UUNT – TKS-Teknosoft (QUARTZ)

(Zadeva T-328/05) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti QUARTZ — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti QUARTZ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/79)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apple Computer, Inc. (Cupertino, Californie, Združene države) (zastopniki: P. Rawlinson, S. Jones, J. Rutter in T.M. D'Souza Culora, solicitors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. García Murillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: TKS-Teknosoft SA (Trélex, Švica) (zastopniki: C. Moreau, T. van Innis in K. Manhaeve, odvetniki)

Predmet

Tožba za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. aprila 2005 (zadeva R 416/2004-4) glede postopka z ugovorom med TKS-Teknosoft SA in Apple Computer, Inc.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Družbi Apple Computer, Inc. se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 281, 18.11.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Audi proti UUNT

(Zadeva T-70/06) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Vorsprung durch Technik — Absolutni razlog za zavrnitev — Odsotnost razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 — Delna zavrnitev registracije preizkuševalca — Pravica biti zaslišan)

(2008/C 209/80)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Audi AG (Ingolstadt, Nemčija) (zastopnika: S. O. Gillert in F. Schiwek, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. decembra 2005 (zadeva R 237/2005-2), s katero je bila delno zavrnjena pritožba zoper odločbo preizkuševalca, ki je zavrnil registracijo besedne znamke Vorsprung durch Technik za proizvode in storitve iz razredov 9, 12, 14, 25, 28, od 37 do 40 in 42.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Audi AG nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Sviluppo Italia Basilicata proti Komisiji

(Zadeva T-176/06) ⁽¹⁾

(Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) — Znižanje finančne pomoči — Ničnostna tožba — Skladi tveganega kapitala — Končni datum za izvedbo naložb — Postopek — Načelo varstva zaupanja v pravo in načelo pravne varnosti — Načelo sorazmernosti — Obrazložitev — Odškodninska tožba)

(2008/C 209/81)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Sviluppo Italia Basilicata SpA (Potenza, Italija) (zastopniki: F. Sciaudone, D. Fioretti, S. Frazzani in R. Sciaudone, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: L. Flynn in M. Velardo, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije C (2006) 1706 z dne 20. aprila 2006 o znižanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj, dodeljene v korist globalnih nepovratnih sredstev za izvedbo podpornih ukrepov malim in srednjim podjetjem, ki delujejo v regiji Basilicata v Italiji, v okviru podpore Skupnosti za strukturno pomoč italijanskim regijam na podlagi cilja 1 in, drugič, odškodninski zahtevek za povrnitev škode, povzročene s to odločbo.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Sviluppo Italia Basilicata SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 190, 12.8.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julij 2008 – Komisija proti D

(Zadeva T-262/06 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Razglasitev ničnosti odločbe Komisije na prvi stopnji — Poklicna bolezen — Zavrnitev priznanja poklicnega izvora bolezni ali poslabšanja bolezni, za katero boleha uradnik — Dopustnost pritožbe — Dopustnost tožbenega razloga, preizkušenega na prvi stopnji — Pravnomočnost)

(2008/C 209/82)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: J. Currall, zastopnik)

Druga stranka v postopku: D (Bruselj, Belgija) (zastopniki: J. Van Rossum, S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen in É. Marchal, odvetniki)

Intervenientka na strani tožeče stranke: Axa Belgium (zastopniki: sprva C. Goossens, P. Meessen in S. Wilmet, nato C. Goossens in P. Meessen, odvetniki)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 12. julija 2006 v zadevi D proti Komisiji (F-18/05, še neobjavljeno v Recueil) za razveljavitev te sodbe.

Izrek

- 1) Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 12. julija 2006 v zadevi D proti Komisiji (F-18/05) se zavrne.
- 2) Zadeva se vrne Sodišču za uslužbence.
- 3) Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 294, 2.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Hartmann proti UUNT(Zadeva T-302/06) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti E — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega značaja — Napačna uporaba prava — Opustitev konkretne presoje — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/83)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Nemčija) (zastopnik: K. Gründig-Schnelle, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. septembra 2006 (zadeva R 805/2006-4) glede prijave za registracijo besedne znamke E kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT) z dne 5. septembra 2006 (zadeva R 805/2006-4) se razveljavi.
- 2) UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Paul Hartmann AG.

⁽¹⁾ UL C 310, 16.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – Reber proti UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)(Zadeva T-304/06) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti Mozart — Predmet spora — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Obveznost obrazložitve — Legitimno pričakovanje — Enako obravnavanje — Načelo zakonitosti — Člen 7(1)(c), člen 51(1)(a), člen 73, prvi stavek, in člen 74(1) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/84)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Paul Reber GmbH & Co. KG (Bad Reichenhall, Nemčija) (zastopnik: O. Spuhler, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (Kilchberg, Švica) (zastopnika: R. Lange in G. Hild, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 8. septembra 2006 (zadeva R 97/2005-2) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG in Paul Reber GmbH & Co. KG.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Družba Paul Reber GmbH & Co. KG nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).
- 3) Družba Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Stradivarius España proti UUNT – Ricci (Stradivari 1715)

(Zadeva T-340/06) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Stradivari 1715 — Prejšnje figurativne znamke Skupnosti Stradivarius — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/85)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Stradivarius España (Arteixo, Španija) (zastopnika: G. Marín Raigal in P. López Ronda, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in A. Sempio, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Cristina Ricci (Reggello, Italija) (zastopniki: P. Roncaglia, G. Lazzaretti, M. Boretto in E. Gavuzzi, odvetniki)

Predmet

Tožba za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. septembra 2006 (zadeva R 1024/2005-1) glede postopka z ugovorom med Stradivarius España, SA in Cristina Ricci.

Izrek

- 1) Tožba se zavne.
- 2) Družbi Stradivarius España, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Komisija proti Economidisu

(Zadeva T-56/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Razglasitev ničnosti na prvi stopnji odločbe Komisije o imenovanju na mesto vodje oddelka — Zavrnitev kandidature tožeče stranke — Imenovanje drugega kandidata — Določitev delovnega mesta v obvestilu o prostem delovnem mestu — Načelo ločitve naziva in nalog — Utemeljena pritožba — Spor o katerem je mogoče odločiti — Zavrnitev tožbe)

(2008/C 209/86)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Ioannis Economidis (Woluwé-Saint-Étienne, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in E. Marchal, odvetniki)

Intervenienti v podporo pritožnici: Evropski parlament (zastopnika: C. Burgos in A. Lukošūtė, zastopnika); Svet Evropske unije (zastopnika: M. Simm in I. Sulce, zastopnika); in Računsko sodišče Evropskih skupnosti (zastopniki: T. Kennedy, J.-M. Stenier in B. Schäfer, zastopniki)

Objet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 14. decembra 2006 v zadevi Economidis proti Komisiji (F-122/05, še neobjavljena v ZOdl.), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Izrek

- 1) Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 14. decembra 2006 v zadevi Economidis proti komisiji (F-122/05, še neobjavljena v ZOdl.) se razveljavi.
- 2) Tožba Ioannisa Economidisa pred Sodiščem za uslužbence v zadevi F-122/05 se zavrne.

3) *G. Economidis in Komisija nosita svoje stroške, ki so nastali v postopku pred Sodiščem za uslužbence ter v tem postopku.*

4) *Evropski parlament, Svet Evropske unije in Računsko sodišče Evropskih skupnosti nosijo svoje stroške.*

(¹) UL C 95, 28.4.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2008 – BYK proti UUNT (Substance for Success)

(Zadeva T-58/07) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Substance for Success — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/87)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožča stranka: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Nemčija) (zastopnika: J. Kroher in E. Hettenkofer, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. januarja 2007 (zadeva R 816/2006-4) glede zahteve za registracijo besednega znaka Substance for Success kot znamke Skupnosti.

Izrek

1) *Tožba se zavrne.*

2) *BYK-Chemie GmbH se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 95, 28.4.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Lancôme proti UUNT – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)

(Zadeva T-160/07) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti COLOR EDITION — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 — Pravni interes — Člen 55 Uredbe št. 40/94)

(2008/C 209/88)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožča stranka: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (Pariz, Francija) (zastopnik: E. Baud, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: CMS Hasche Sigle (Köln, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. februarja 2007 (zadeva R 231/2006-2) glede postopka za ugotovitev ničnosti med družbo CMS Hasche Sigle in družbo Lancôme parfums et beauté & Cie SNC.

Izrek

1) *Tožba se zavrne.*

2) *Družba Lancôme parfums et beauté & Cie SNC nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).*

(¹) UL C 140, 23.6.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Ashoka proti UUNT (DREAM IT, DO IT!)

(Zadeva T-186/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti DREAM IT, DO IT! — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2008/C 209/89)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ashoka (Arlington, Virginija, Združene države) (zastopnika: A. Link in A. Jaeger-Lenz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. marca 2007 (zadeva R 635/2006-1) glede registracije besednega znaka DREAM IT, DO IT! kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Družbi Ashoka se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 170, 21.7.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2008 – AWWW proti Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer

(Zadeva T-211/07) ⁽¹⁾

(„Javna naročila storitev — Razpisni postopek na ravni Skupnosti — Zavrnitev ponudbe — Merila za izbor — Merila za oddajo — Obveznost obrazložitve“)

(2008/C 209/90)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: AWWW GmbH ArbeitsWelt-Working World (Göttingen, Nemčija) (zastopniki: B. Schreier, V. Wellens, odvetnika, in G. Dennis, solicitor)

Tožena stranka: Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (Eurofound) (zastopnik: C. Callanan, solicitor)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer z dne 17. aprila 2007, s katero je bila zavrnjena ponudba tožeče stranke v okviru postopka javnega razpisa, ki se nanaša na dejavnost obveščanja in analize o kakovosti dela in zaposlitev, industrijskih stikih in prestrukturiranju na evropski ravni.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) AWWW GmbH ArbeitsWelt-Working World se naloži stroške postopka, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 183, 4.8.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2008 – Entrance Services proti Parlamentu

(Zadeva T-333/07) ⁽¹⁾

(„Javna naročila storitev — Skupnostni postopek javnega razpisa — Popravila in vzdrževanje avtomatske opreme, stavbnega pohištva in podobne opreme v stavbah Evropskega parlamenta v Bruslju — Zavrnitev ponudbe — Hujša kršitev poklicnih pravil — Člen 93 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002“)

(2008/C 209/91)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Entrance Services (Vilvorde, Belgija) (zastopnika: A. Delvaux in V. Bertrand, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: M. Ecker in P. López-Carceller, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke in oddaji naročila drugemu ponudniku v okviru postopka javnega razpisa glede popravil in vzdrževanja avtomatske opreme, stavbnega pohištva in podobne opreme v stavbah Evropskega parlamenta v Bruslju.

Izrek

1) Odločba Evropskega parlamenta o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke in oddaji naročila drugemu ponudniku v okviru postopka javnega razpisa glede popravil in vzdrževanja avtomatske opreme, stavbnega pohištva in podobne opreme v stavbah Evropskega parlamenta v Bruslju se razglasi za nično.

2) Parlamentu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2008 – Fondazione Opera S. Maria della Carità in drugi proti Komisiji

(Združene zadeve T-234/00 R, T-235/00 R in T-283/00 R)

(„Začasni ukrep — Predlog za odložitev izvršitve — Dopustnost“)

(2008/C 209/92)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeče stranke: Fondazione Opera S. Maria della Carità (Benetke, Italija); Codess Sociale Cooperativa sociale Soc. Coop. rl in drugi (Benetke, Italija) (zastopnika: F. G. Gaiulli in I. Gianniotti, odvetnika); in Metropolitan Srl e Comitato „Venezia Vuole Vivere“ (Benetke, Italija) (zastopnik: A. Bianchini, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Righini in V. Di Bucci, zastopnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve Odločbe Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggia, določenimi z zakonom št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost (UL L 150, str. 50).

Izrek

1) Zadeve T-234/00 R, T-235/00 R in T-283/00 R, ki vse ostajajo združene, so ločene od drugih zadev, ki so zajete v sklepu predsednika Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008.

2) Predlogi za začasne ukrepe se zavrnejo.

3) Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 20. junija 2008 – Leclercq proti Komisiji

(Zadeva T-299/06) (¹)

(„Ničnostna tožba — Pasivnost tožeče stranke — Ustavitev postopka“)

(2008/C 209/93)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Sylvie Leclercq (Bruselj, Belgija) (zastopnika: na začetku S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: V. Joris in P. Costa de Oliveira, zastopnika)

Intervenientka na strani tožeče stranke: Republika Finska (zastopnik: J. Heliskoski, zastopnik)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 27. julija 2006, s katero je bil tožeči stranki na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43) zavržen dostop do nekaterih dokumentov.

Izrek

1) Postopek se ustavi.

2) Sylvie Leclercq nosi svoje stroške in stroške Komisije. Republika Finska nosi svoje stroške.

(¹) UL C 326, 3.12.2006.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – FMC Chemical in Arysta Lifesciences proti EFSA(Zadeva T-311/06) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Tožba zaradi ugotovitve odgovornosti — Direktiva 91/414/EGS — Fitofarmaceutski proizvodi — Mnenje Evropske agencije za varnost hrane — Akt, ki ga ni mogoče izpodbijati s tožbo — Pripravljalni akt — Nedopustnost“)

(2008/C 209/94)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: FMC Chemical SPRL (Bruselj, Belgija) in Arysta Lifesciences (Noguères, Francija) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: EFSA (zastopniki: sprva A. Cuvillier in D. Detken, nato A. Cuvillier in S. Gabbi)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: European Crop Protection Association (ECPA) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: D. Waelbroeck in N. Rampal, odvetnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: B. Doherty)

Predmet

Prvič, razglasitev ničnosti mnenja EFSA z dne 28. julija 2006 o pregledu aktivne snovi karbofurana v skladu z Direktivo Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1) in, drugič, predlog za povračilo utrpjene škode.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) FMC Chemical SPRL, Arysta Lifesciences SAS, Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), European Crop Protection Association (ECPA) in Komisija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – FMC Chemical proti EFSA(Zadeva T-312/06) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Tožba zaradi ugotovitve odgovornosti — Direktiva 91/414/EGS — Fitofarmaceutski proizvodi — Mnenja Evropske agencije za varno hrano — Akt, ki ga ni mogoče izpodbijati s tožbo — Pripravljalni akt — Nedopustnost“)

(2008/C 209/95)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: FMC Chemical SPRL (Bruselj, Belgija) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za varno hrano (EFSA) (zastopniki: sprva A. Cuvillier in D. Detken, nato A. Cuvillier in S. Gabbi, zastopniki)

Intervenient v podporo tožeči stranki: European Crop Protection Association (ECPA) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: D. Waelbroeck in N. Rampal, odvetnika)

Intervenient v podporo toženi stranki: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: B. Doherty, zastopnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti mnenja EFSA z dne 28. julija 2006 o oceni aktivne snovi karbosulfana na podlagi Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1) in odškodninski zahtevek za nastalo škodo.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) FMC Chemical SPRL, Evropska agencija za varno hrano (EFSA), European Crop Protection Association (ECPA) in Komisija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. junija 2008 – Dow AgroSciences proti EFSA(Zadeva T-397/06) ⁽¹⁾**(„Ničnostna tožba — Odškodninska tožba — Direktiva 91/414/EGS — Fitofarmaceutski proizvodi — Mnenje Evropske agencije za varnost hrane — Akt, zoper katerega ni pritožbe — Pripravljalni akt — Nedopustnost“)**

(2008/C 209/96)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Združeno kraljestvo) (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) (zastopniki: najprej A. Cuvillier in D. Detken, nato A. Cuvillier in S. Gabbi, zastopniki)*Intervenientka na strani tožene stranke:* Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. Parpala in B. Doherty, zastopnika)**Predmet**

Na eni strani razglasitev ničnosti mnenja EFSE z dne 28. julija 2006 o oceni aktivne substance haloxyfop-R na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 30, str. 1) in na drugi strani odškodninski zahtevek.

Izrek

- 1) Tožba se zavrže.
- 2) Dow AgroSciences Ltd, Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) in Komisija nosi vsaka svoje stroške postopka.

⁽¹⁾ UL C 42, 24.2.2007.**Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 26. junija 2008 – VDH Projektentwicklung in Edeka Rhein-Ruhr proti Komisiji**

(Zadeva T-185/08 R)

(„Začasna odredba — Nedopustnost“)

(2008/C 209/97)

Jezik postopka: nemščina

Stranke*Tožeči stranki:* VDH Projektentwicklung GmbH (Erkelenz, Nemčija) in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (Moers, Nemčija) (zastopnik: C. Antweiler, odvetnik)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: R. Sauer, D. Kukovec in O. Weber, zastopniki)**Predmet**

Predlog za izdajo začasne odredbe na podlagi člena 243 ES v zvezi s tožbo zaradi nedelovanja proti Komisiji.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže kot nedopusten.
2. Tožečima strankama se naloži plačilo stroškov.

Pritožba, ki jo je 2. maja 2008 vložila Erika Krcova zoper sodbo, ki jo je 18. oktobra 2007 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-112/06, Krcova proti Sodišču

(Zadeva T-498/07 P)

(2008/C 209/98)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Pritožnica:* Erika Krcova (Trnava, Slovaška) (zastopnik: J. Rooy, odvetnik)*Druga stranka v postopku:* Sodišče Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- razveljavi naj se sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 18. oktobra 2007 v zadevi Krcova proti Sodišču (F 112/06, še neobjavljena v ZOdl.),
- za nično naj se razglasi odločba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 17. oktobra, s katero je bilo pritožnici odpovedano delovno razmerje ob koncu njenega poskusnega dela, in če je treba, naj se razglasita za nična odločba z dne 16. septembra 2005 o podaljšanju njenega obdobja poskusnega dela za dva meseca in poročilo o poskusnem delu z dne 12. septembra 2005, v katerem je bila predlagana odpoved delovnega razmerja,
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali pred Sodiščem za uslužbence in pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica s to pritožbo zahteva razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbence (SU) z dne 18. oktobra 2007, ki je bila izdana v zadevi Krcova proti Sodišču, F-112/06, in s katero je bila zavrnjena tožba, s katero je pritožnica zahtevala razglasitev ničnosti odločbe Sodišča o odpovedi delovnega razmerja pritožnici ob koncu njenega obdobja poskusnega dela.

Pritožnica očita SU, da je odločilo ultra petita in nepravilno razložilo člen 34 Kadrovskega predpisa za uradnike Evropskih skupnosti.

Tožba, vložena 12. maja 2008 – Rui Manuel Alves dos Santos proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-184/08)

(2008/C 209/99)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: Rui Manuel Alves dos Santos (Rominha, Alvaiázere, Portugalska) (zastopnik: A. Marques Fernandes, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti Odločbe Evropske komisije (ES), izdane v zadevi 89 0488 P1, ki je bila vročena 3. marca 2008, s katero je bilo tožeči stranki naloženo, da vrne znesek 25 485,02 eurov, kar ustreza 5 109 287 PTE.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Usposabljanje je bilo opravljeno v celoti.

Revizorji so uporabili merila, ki nimajo zveze z dejanskim stanjem, in ugotovili, da so bili stroški neupravičeni iz razlogov, ki tožeči stranki niso znani.

Vse odhodke bi bilo treba šteti za ustrezne in jih upoštevati pri končnem obračunu.

Skoraj dvajset let po nastanku dejanskega stanja pomeni povračilo kakršnega koli zneska očitno krivico in je v nasprotju s temeljnima načeloma sorazmernosti in pravne varnosti državljanov glede pravic in do institucij.

Tožba, vložena 23. maja 2008 – Polson in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-197/08)

(2008/C 209/100)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Magnus Polson (Lerwick, Združeno kraljestvo), Garry Sandison (Lerwick, Združeno kraljestvo), Andrew Anderson (Whalsay, Združeno kraljestvo), Ian Johnston (Lerwick, Združeno kraljestvo) (zastopnika: R. Murray, Solicitor, R. Thompson, QC)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- členi 1(2), 3, 4 in 5 odločbe Komisije, Državna pomoč št. C 39/2006 (ex NN 94/2005) z dne 13. novembra 2007 v zvezi s shemo delničarjev, ki to postanejo prvič, ki se izvaja v Združenem kraljestvu, naj se razglasijo za nične;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tem primeru tožeče stranke predlagajo delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2008/166/ES, Državna pomoč št. C 39/2006 (ex NN 94/2005), z dne 13. novembra 2007 v zvezi s shemo delničarjev, ki to postanejo prvič, ki se izvaja v Združenem kraljestvu ⁽¹⁾. Komisija je v izpodbijani odločbi ugotovila, da je pomoč nezdružljiva s skupnim trgom, ker zadeva pomoč, dodeljeno za prvi nakup deleža v rabljenem ribiškem plovilu, in od Združenega kraljestva zahtevala, naj izterja dodeljeno pomoč. Tožeče stranke so upravičenci pomoči, ki jo je treba izterjati.

Tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti iz teh razlogov:

- Komisija je napačno uporabila pravo, s tem da je ugotovila, da so vsa plačila, opravljena za prvi nakup deleža v rabljenem ribiškem plovilu, nezdružljiva s skupnim trgom in da jih je treba vrniti; tožeče stranke zatrjujejo, da dodeljene subvencije spadajo na področje uporabe Uredbe Komisije 875/2007 ⁽²⁾ in da jih je zato treba obravnavati kot pomoči *de minimis*, ki so združljive s skupnim trgom; tožeče stranke trdijo, da členi 1(2) in od 3 do 5 izpodbijane odločbe nezakonito veljajo za upravičence pomoči, ki so v bistvu delovali v skladu z ustreznimi smernicami Skupnosti;
- Komisija je napačno uporabila pravo, s tem da je ugotovila, da bi bilo vračilo teh plačil v skladu s členom 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽³⁾ in s splošnimi načeli pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo ter enakega obravnavanja.

⁽¹⁾ UL L 55, 2008, str. 27.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004 (UL L 193, str. 6).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 9. junija 2008 – Habanos proti UUNT – Tabacos de Centroamérica (KIOWA)

(Zadeva T-207/08)

(2008/C 209/101)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Corporación Habanos, SA, (Havana, Kuba) (zastopnika: V. Gil Vega in A. Ruiz López, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- Naj se razveljavi odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 31. marca 2008 in se ugotovi, da dejansko obstaja podobnost in verjetnost zmede med mešano znamko KIOWA in prejšnjimi mešanimi znamkami COHIBA, ki označujejo enake proizvode, ter namen prijavitelja da se neupravičeno okoristi/škodi razlikovalnemu značaju ali ugledu navedenih prejšnjih znamk COHIBA, in se posledično zavrne registracija znamke Skupnosti št. 3.963.931 KIOWA (mešana), ali podredno, da se razveljavi navedena odločba UUNT, in se pri tem odredi, da se tožba zavrne in se zadeva vrne odboru za pritožbe UUNT, da se očitki in dokazi obravnavajo in preučijo v skladu s členom 8(5), Uredbe 40/94, in
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov, ki vključuje honorarje zastopnikov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tabacos de Centroamérica, S.L.

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „KIOWA“ za proizvode iz razreda 34 (prijava št. 3.963.931).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Corporación Habanos, S.A., ki deluje na trgu kot Habanos, S.A.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Figurativna znamka „COHIBA“ (znamka skupnosti št. 3.323.292), besedna znamka „COHIBA“ (španska znamka št. 1.271.173) in figurativna znamka „COHIBA“ (španska znamka št. 2.052.344) za proizvode iz razreda 34.

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Zaradi visoke stopnje podobnosti med nasprotujočima si znamkama, obstaja verjetnost zmede.

Tožba, vložena 11. junija 2008 – Bundesverband Deutscher Milchviehhalter in drugi proti Svetu

(Zadeva T-217/08)

(2008/C 209/102)

Jezik postopka: nemščina

Tožba, vložena 18. junija 2008 – Szomborg proti Komisiji

(Zadeva T-228/08)

(2008/C 209/103)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožče stranke: Bundesverband Deutscher Milchviehhalter e. V. (Bonn, Nemčija), Romuald Schaber (Petersthal, Nemčija), Stefan Mann (Eberdorfergrund, Nemčija) in Walter Peters (Körchow, Nemčija) (zastopnika: W. Renner in O. Schniewind, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožče stranke

- Uredba Sveta (ES) št. 248/2008 z dne 17. marca 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 glede nacionalnih kvot za mleko (UL L 76, str. 6) naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke izpodbijajo Uredbo (ES) št. 248/2008⁽¹⁾, s katero so bile za 2 % zvišane nacionalne kvote za mleko, določene za dan 1. aprila 2008 v prilogi IX k Uredbi (ES) št. 1234/2004⁽²⁾, da bi se olajšala večja proizvodnja mleka v Skupnosti in da bi se izpolnile nove zahteve trga za mleko.

V utemeljitev svoje tožbe tožče stranke najprej navajajo, da se z zvišanjem nacionalnih kvot za mleko zlorablja diskrecijska pravica, ker naj bi se tako zasledovali drugi razlogi in ne tisti, ki so navedeni v uvodnih izjavah.

Poleg tega naj bi se z izpodbijano uredbo kršila Pogodba ES, ker naj bi se napačno uporabil člen 37(3) ES kot določba o pristojnosti, saj so se zanemarili cilji iz člena 33(1)(a) in (b) ES, ker se nezakonito niso upoštevale zahteve varstva okolja v smislu člena 6 ES in ker naj bi se kršila obveznost spodbujanja in ohranjanja kulturne dediščine v Skupnosti v skladu s členom 151 ES.

Nadalje naj bi se kršile pravici tožečih strank do svobodnega opravljanja poklica in do zasebne lastnine ter prepoved diskriminacije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 248/2008 z dne 17. marca 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 glede nacionalnih kvot za mleko (UL L 76, str. 6).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (UL L 299, str. 1).

Stranki

Tožča stranka: Grzegorz Szomborg (Jastarnia, Poljska) (zastopnik: R. Nowosielski, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožče stranke

- ugotovi naj se nedelovanje Komisije, ker ta ni izvršila obveznosti iz člena 27 Uredbe Sveta (ES) št. 2187/2005⁽¹⁾ v zvezi z znanstveno oceno o učinkih uporabe zlasti zabodnih mrež, zapletnih mrež in trislojnih mrež na kite in predstavitev njihovih ugotovitev Evropskemu parlamentu in Svetu;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka;
- tožeči stranki naj se povrnejo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija bi morala v skladu s členom 27 Uredbe (ES) št. 2187/2005 najkasneje do 1. januarja 2008 zagotoviti, da se opravi znanstvena ocena o učinkih uporabe zlasti zabodnih mrež, zapletnih mrež in trislojnih mrež na kite in da se njene ugotovitve predstavi Evropskemu parlamentu in Svetu. V zvezi z nepredložitvijo takega poročila v za to določenem roku je tožča stranka z dopisom z dne 25. februarja 2008 pozvala Komisijo, naj ukrepa. Komisija je v odgovor na opomin tožče stranke navedla, da taka znanstvena ocena še ni bila posredovana zaradi nesodelovanja drugih subjektov.

Ker je v teh okoliščinah neizpolnitev obveznosti Komisije iz člena 27 Uredbe (ES) št. 2187/2005 nesporna, je tožča stranka v skladu s členom 232 ES vložila to tožbo zaradi nedelovanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2187/2005 z dne 21. decembra 2005 o ohranjanju ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi v Baltskem morju, Beltih in Soundu, spremembah Uredbe (ES) št. 1434/98 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 88/98 (UL L 349, 31.12.2005, str. 1).

Tožba, vložena 17. junija 2008 – Luksemburg proti Komisiji

(Zadeva T-232/08)

(2008/C 209/104)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnika: F. Probst, zastopnik, in M. Theisen, odvetnik)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- Odločba Komisije Evropskih skupnosti C(2008)1283 z dne 8. aprila 2008 o izključitvi nekaterih odhodkov Velikega vojvodstva Luksemburg iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti, v delu, v katerem je za proračunski leti 2004 in 2005 izključila odhodke plačilnih agencij v višini 949.971,51 eura iz financiranja Skupnosti zaradi njihove neskladnosti z zakonodajo Skupnosti, naj se razglasi za nično,
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2008/321/ES z dne 8. aprila 2008 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) iz financiranja Skupnosti⁽¹⁾, v delu, v katerem za proračunski leti 2004 in 2005 izključuje nekatere odhodke Luksemburga.

Tožeča stranka v zvezi z načrtovanjem izvrševanja nadzora upravičencev na kraju samem poudarja, da ji je Komisija neupravičeno očitala, da je večino nadzorov opravila v enem obdobju leta namesto, da bi jih porazdelila na celotno leto, in ne da bi vedno upoštevala najbolj primerno obdobje za preverjanje nekaterih zavez.

Poleg tega tožeča stranka, v nasprotju s tem kar je Komisija trdila v predhodnem postopku pred spravnim organom, trdi, da je bila pri nadzoru, izvedenem na kraju samem, dejansko upoštevana celota zavez in obveznosti upravičenca od začetka njegovega obdobja zavezanosti.

Tožeča stranka v zvezi z dokumentacijo o nadzorih, izvedenih na kraju samem, meni, da zgolj dejstvo, da poročila o izvajanju nadzora niso dovolj podrobna, kot je trdila Komisija v predhodnem postopku, ne pomeni *ipso facto*, da nadzor ni bil

izveden in da je nastalo finančno tveganje, ki lahko pomeni uporabo pavšalnega popravka.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da neuporaba sankcij v primeru ugotovitve odstopanj pri nekaterih upravičencih ne more biti razlog za 5-odstotni pavšalni popravek, saj je mogoče dejanski znesek nezakonitih odhodkov natančno ugotoviti. Poleg tega naj bi bil po mnenju tožeče stranke znesek nezakonitih odhodkov neznaten v primerjavi s celotnim zneskom, ki ga je plačala Skupnost.

⁽¹⁾ Notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 1283, UL L 109, str. 35.

Tožba, vložena 10. junija 2008 – EuroChem MCC proti Svetu

(Zadeva T-234/08)

(2008/C 209/105)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moscow, Rusija) (zastopnika: P. Vander Schueren in B. Evtimov, odvetnika)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije**Predlogi tožeče stranke**

- Razveljavi naj se Uredba Sveta (ES) št. 238/2008 z dne 10. marca 2008 o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinški dajatvi za uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, v delu v katerem nalaga protidampinško dajatev tožeči stranki, njenim hčerinskim družbam in njenim povezanim družbam, navedenim v točki 10 izpodbijane uredbe;
- pristojnim institucijam naj se ob upoštevanju teže kršitev prava Skupnosti, naloži, naj prenehajo nalagati protidampinške dajatve tožeči stranki in njenim hčerinskim in povezanim družbam, dokler institucije Skupnosti ne sprejmejo ukrepov, potrebnih za uskladitev s sodbo Sodišča;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov tega postopka

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ruski proizvajalec in izvoznik raztopin sečnine in amonijevega nitrata zahteva razveljavitev v skladu s členom 230 Uredbe Sveta (ES) št. 238/2008 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja en glavni razlog za razveljavitev, ki je razdeljen na tri dele. Tožeča stranka trdi, da so institucije Skupnosti napačno določile običajne vrednosti za tožečo stranko, kar je privedlo do umetnega dviga; napačno opravile primerjavo o izvozni ceni in zato napačno ugotovile obstoj dampainga, zaradi česar so kršile člen (1) in (2) osnovne uredbe ⁽²⁾, hkrati pa storile številne očitne napake pri presoji in kršile temeljna načela prava Skupnosti. Tožeča stranka meni, da so take kršitve neposredno privedle do neupravičenega prenehanja vmesnega pregleda, brez spremembe protidampinskih ukrepov do tožeče stranke.

Natančneje, tožeča stranka v okviru prvega dela tožbenega razloga trdi, da so institucije Skupnosti napačno uporabile pravo in kršile člen 2(3) in (5) osnovne uredbe s tem, da niso upoštevale večjega dela stroškov proizvodnje tožeče stranke, ker naj bi bili nezanesljivi, in/ali z *de facto* uporabo metodologije netržnega gospodarstva za določitev večjega dela običajne vrednosti tožeče stranke.

Tožeča stranka v okviru drugega dela tožbenega razloga trdi, da je Komisija, ko se je odločila nadaljevati s prilagoditvijo cen plina, kršila člen 2(5), drugi stavek, osnovne uredbe in/ali storila očitno napako pri presoji. Dalje tožeča stranka trdi, da je Komisija dokazala neobstoje utemeljitve s tem, da je uvedla prilagoditve cen plina na podlagi cen plina v Skupnosti pri Waidhaus Germany, in s tem, da od zneska prilagoditve ni odštela 30 % ruske izvozne dajatve na ruski plin.

Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga zatrjuje, da so institucije Skupnosti kršile člen 2(10) osnovne uredbe in storile očitno napako o presoji dejstev, ker so od izvozne cene tožeče stranke, odštete prodajne stroške prvemu neodvisnemu kupcu, splošne in upravne stroške ter provizijo povezanim podjetjem, ki so del enovitega gospodarskega subjekta in skupne prodajne službe tožeče stranke.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 238/2008 z dne 10. marca 2008 o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinski dajatvi za uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije (UL L 75, str. 14).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1).

Tožba, vložena 9. junija 2008 – Acron in Dorogobuzh proti Svetu

(Zadeva T-235/08)

(2008/C 209/106)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Acron OAO (Veliky Novgorod, Rusija) in Dorogobuzh OAO (Verkhnedneprovsky, Rusija) (zastopnika: P. Vander Schueren in B. Evtimov, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožečih strank

- Razveljavi naj se Uredba Sveta (ES) št. 236/2008 z dne 10. marca 2008 o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinski dajatvi za uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, v delu, v katerem nalaga protidampinske dajatve tožečima strankama in z njima povezanim družbam, ki so navedene v enajsti uvodni izjavi izpodbijane uredbe;
- zaradi resnosti ugotovljenih kršitev prava Skupnosti naj se pristojne organe obveže naj opustijo naložitev protidampinskih dajatev tožečima strankama in z njima povezanim družbam, dokler organi Skupnosti ne sprejmejo ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki, ruska proizvajalca in izvoznika amonijevega nitrata, si na podlagi člena 230 ES prizadevata za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 236/2008 (v nadaljevanju: izpodbijana uredba) ⁽¹⁾.

V podporo svoji tožbi, tožeči stranki navajata ničnostni razlog, sestavljen iz dveh tožbenih razlogov. Tožeči stranki trdita, da je Skupnost za njiju napačno določila normalno vrednost in tako povzročila njeno umetno povečanje; tako je napačno ugotovila obstoj dampainga in s tem kršila člena 1 in 2 osnovne uredbe ⁽²⁾, storila vrsto očitnih napak pri presoji in kršila osnovna načela prava Skupnosti. Te kršitve so, po mnenju tožečih strank, neposredno povzročile neupravičen zaključek delnega vmesnega pregleda brez spremembe ukrepa o protidampinskih dajatah v zvezi s tožečima strankama.

Stranki v svojem prvem tožbenem razlogu trdita, da so organi Skupnosti, s tem da velik del stroškov proizvodnje, ki jih nosita tožeči stranki, niso upoštevali, ker naj bi ne bili zanesljivi, in/ali ker so za določitev velikega dela normalne vrednosti tožecih strank *de facto* uporabili metodologijo za države brez tržnega gospodarstva, napačno uporabili pravo in kršili člen 2(3) in (5) osnovne uredbe.

Nadalje tožeči stranki trdita, da je Komisija po odločitvi o nadaljevanju prilagoditve cene plina, s tem da je prilagoditev cene plina izvedla na podlagi cene plina v Waidhausu (Nemčija) in od zneska prilagoditve ni odštela ruske dajatve za izvoz ruskega plina v višini 30 %, kršila člen 2(5), drugi stavek, in/ali storila očitno napako pri presoji in ni izpolnila obveznosti obrazložitve.

Tožeči stranki trdita, da bi, če bila stopnja dampinga izračunana pravilno, organi Skupnosti, v skladu z osnovno uredbo in temeljnimi načeli prava Skupnosti, ugotovili neobstoje dampinga oziroma damping *de minimis*, in bi se protidampinški ukrepi v delu, ki zadeva tožeči stranki in z njima povezane družbe, lahko odpravili ali bistveno spremenili.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 236/2008 z dne 10. marca 2008 o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinški dajatvi za uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije (UL L 75, 18.3.2008, str. 1).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 56, 6.3.1996, str. 1).

Tožba, vložena 13. junija 2008 – Comtec Translations proti Komisiji

(Zadeva T-239/08)

(2008/C 209/107)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Comtec Translations Ltd (Leamington Spa, Združeno kraljestvo) (zastopnika: L. R. Scott in E. Bentley, Solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Dopis o zavrnitvi ponudbe naj se razglasi za ničen in naj se ponudba tožeče stranke ponovno obravnava;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo zahteva razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 16. aprila 2008 o zavrnitvi njene ponudbe v okviru razpisnega postopka za sklenitev okvirnih pogodb za prevod dokumentov v zvezi s politikami in upravljanjem Evropske unije iz vseh uradnih jezikov EU v angleški jezik (javni razpis št. FL-GEN07-EN) (¹). Razlog za zavrnitev ponudbe tožeče stranke je bila pomanjkljiva tehnična oziroma strokovna usposobljenost in neobstoje oziroma nezadostno dokazane strokovne izkušnje.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog. Navaja, da upravni postopek ni bil izvršen pravilno in da niso bile spoštovane njene procesne pravice. Tožeča stranka trdi, da je v okviru prej sklenjenih in redno podaljšanih pogodb za Komisijo več let uspešno opravljala prevode v angleški jezik, za katere je dobivala zadovoljive ocene glede kakovosti storitev. Tožeča stranka navaja, da ocenjevalna komisija pri odločitvi ni upoštevala oziroma ni ustrezno upoštevala uspešnega opravljanja storitev tožeče stranke glede prevodov za Komisijo v dvanajstih letih niti ni upoštevala dokumentov o tehnični in strokovni usposobljenosti osebja, odgovornih oseb za kakovost in podizvajalcev tožeče stranke.

(¹) Obvestilo o naročilu objavljeno: UL 2007 S 180 – 219517.

Tožba, vložena 16. junija 2008 – Procter & Gamble proti UUNT – Laboratorios Alcala Farma (oli)

(Zadeva T-240/08)

(2008/C 209/108)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Združene države) (zastopnika: N. Beckett in T. Scourfield, Solicitors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Laboratorios Alcala Farma SL (Alcala de Henares, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- Naj se razveljavijo odločbe drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 2. aprila 2008 v zadevi R 1481/2007-2 in oddelka za ugovore Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. julija 2007 v postopku z ugovorom št. B 893 216;
- tožeči stranki naj se dovoli ugovor zoper prijavo za registracijo kot znamko Skupnosti z dne 4. oktobra 2004 za figurativno znamko „oli“ za proizvode iz razredov 3 in 5;
- UUNT naj se naloži zavrnitev registracije navedene zahteve z dne 4. oktobra; in
- drugim strankam naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „oli“ za proizvode iz razredov 3 in 5 – prijava št. 4 059 176

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: Znamke Skupnosti „OLAY“ za proizvode iz razredov 3 in 5

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker naj bi bile zadevne znamke podobne in ker bi lahko zaradi uporabe znamke, za katero je bila vložena prijava, obstajala verjetnost zmede.

Tožba, vložena 20. junija 2008 – CBI in Abisp proti Komisiji

(Zadeva T-241/08)

(2008/C 209/109)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Coordination Bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Bruselj, Belgija) in Association Bruxelloise des

Institutions de Soins Privées (Abisp) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: D. Waelbroeck, odvetnik, in D. Slater, solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasitev ničnosti potrtilne odločbe Komisije;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. aprila 2008, s katero je po njunem mnenju potrjena odločba Komisije z dne 10. januarja 2008, s katero je Komisija zavrnila njuno pritožbo, vloženo 7. septembra in 17. oktobra 2005, zoper državne pomoči, ki jih je Kraljevina Belgija dodelila javnim bolnišnicam omrežja Iris regije Bruselj-Glavno mesto, in zavrnila začetek formalnega postopka preiskave zadevnih pomoči na podlagi člena 88(2) ES.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih navajata tožeči stranki, so enaki tistim iz zadeve CBI in Abisp proti Komisiji (T-128/08) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL 2008, C 142, str. 30.

Tožba, vložena 23. junija 2008 – Ravensburger proti UUNT – Educa Borrás (EDUCA Memory game)

(Zadeva T-243/08)

(2008/C 209/110)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ravensburger AG (Ravensburg, Nemčija) (zastopnika: G. Würtenberger, odvetnik, in R. Kunze, odvetnik in Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Educa Borrás SA (Sant Quirze del Valles, Barcelona, Španija)

Tožba, vložena 20. junija 2008 – C-Content BV proti Uradu za uradne publikacije Evropskih skupnosti

(Zadeva T-247/08)

Predloga tožeče stranke

(2008/C 209/111)

— Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. aprila 2008 v zadevi R 597/2007 2; in

Jezik postopka: angleščina

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka „EDUCA Memory game“ za proizvode iz razreda 28 – registracija znamke Skupnosti št. 495 036

Imetnik znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: mednarodna besedna znamka „MEMORY“, registrirana pod št. R 393 512; besedna znamka v Beneluxu „MEMORY“, registrirana pod št. 38 328; nemška besedna znamka „MEMORY“, registrirana pod št. 964 625

Odločba oddelka za izbris: ničnost zadevne znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za izbris

Navedeni tožbeni razlogi: (i) kršitev člena 8(1) Uredbe Sveta št. 40/94, saj naj bi odbor za pritožbe napačno sklepal, da je skupni element v zadevni znamki Skupnosti le opisen in da torej ne more povzročiti zmede s prejšnjimi znamkami tožeče stranke; (ii) kršitev člena 8(5) Uredbe Sveta št. 40/94, saj naj bi se odbor za pritožbe zmotil, ko je zahteval, da tožeča stranka dokaže verjetnost zmede; (iii) kršitev člena 74 Uredbe Sveta št. 40/94, ker naj odbor za pritožbe ne bi ustrezno upošteval prakse označevanja na upoštevnem trgu; (iv) kršitev člena 75 Uredbe Sveta št. 40/94, ker odbor za pritožbe kljub zahtevi tožeče stranke ni opravil ustne obravnave.

Stranki

Tožeča stranka: C-Content BV (s Hertogenbosch, Nizozemska) (zastopnik: M. Meulenbelt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti (Urad za publikacije) kršil pravo Skupnosti glede javnih razpisov in pogodb, določenih v predloženi tožbi;
- Uradu za publikacije naj se naloži povračilo stroškov in škode, ki so nastali tožeči stranki, kot je določeno v predloženi tožbi;
- Uradu za publikacije naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V predloženi zadevi je tožeča stranka vložila tožbo za nepodobno odgovornost, ki izhaja iz škode, ki naj bi ji po njenih trditvah nastala kot posledica domnevnih nepravilnosti, ki jih je povzročil Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti (Urad za publikacije) z nekaterimi razpisnimi postopki v zvezi s storitvami elektronske objave.

Tožeča stranka navaja številne razloge za odgovornost za vsak izpodbijani razpisni postopek.

Tožeča stranka trdi, da je Urad za publikacije kršil načelo dobrega upravljanja in skrbnosti kot tudi načela enakega obravnavanja, preglednosti in zaupanja v pravo:

1. V javnem razpisu št. 2034 za proizvodnjo in podvajanje CD-ROM-ov, ki vsebujejo L in C serije Uradnega lista: z dodelitvijo naročila konkurentu tožeče stranke, kljub temu, da je tožeča stranka predložila ekonomsko najugodnejšo ponudbo; s spremembo ključnih specifikacij in zmanjšanjem razpisnih zahtev med razpisnim postopkom ali po tem, ko je bil uspešen ponudnik že izbran brez seznanitve drugih konkurentov; z zavrnitvijo izvedbe ustrezne revizije objave razpisanih rezultatov, ko so sproženi ugovori zadevnih rezultatov javnega razpisa pritegnili pozornost Urada za publikacije; z neorganiziranostjo novih javnih razpisov namesto nadaljevanja pogodbe št. 2034 na podlagi bistvenega znižanja pogojev.

2. V razpisu št. 6019 za določbe o storitvah v zvezi z elektronskimi objavami, zlasti z dodatkom (S) Uradnega lista, po pridružitvi desetih novih držav članic: s preklicem javnega razpisa na podlagi člena 101 Uredbe 1605/2002 ⁽¹⁾ zaradi razkritja zaupnih informacij; tožeča stranka trdi, da omenjeno razkritje ni vplivalo na rezultate javnega razpisa, ker so bile informacije takrat javnosti že znane in ponudbe že sprejete. Dalje, tožeča stranka trdi, da Urad za publikacije ni dal primerne spodbude. Nazadnje trdi, da je preklic povzročil večjo škodo tožeči stranki, ki je predložila najugodnejšo ponudbo izmed preostalih dveh ponudnikov preklicanega razpisa.

3. V razpisu št. 1695 za določbe o storitvah v zvezi z elektronskimi objavami, zlasti z dodatkom S Uradnega lista: z upoštevanjem podaljšanja pogodbe št. 1695, ki jo spreminja. Tožeča stranka trdi, da Urad za publikacije ni imel pravne podlage za izvajanje ali za odobritev podaljšanja pogodbe in posledično za spremembo z zamenjavo podizvajalca. Tožeča stranka trdi, da se Urad za publikacije ni resno pogajal in preučil možnosti, da bi tožeča stranka v preostalem obdobju še naprej ostala glavni podizvajalec.

Tožeča stranka trdi, da je neposredni rezultat zgoraj navedenih kršitev izguba položaja kot dobavitelja programske opreme pri Uradu za publikacije ter nastanek znatnih stroškov, škode in izguba dobička in meni, da bi Urad za publikacije moral povrniti izgubo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

Tožba, vložena 24. junija 2008 – Coin proti UUNT – Dynamiki Zoi (FITCOIN)

(Zadeva T-249/08)

(2008/C 209/112)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Coin SpA (Mestre, Benetke, Italija) (zastopnika: P. Perani in P. Pozzi, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Dynamiki Zoi Anonymi Etairia (Peristeri, Grčija)

Predlogi tožeče stranke

- Spremeni naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 15. aprila 2008 v zadevi R 1429/2007 1.
- Zavrne naj se znamka Skupnosti št. 3 725 298 „FITCOIN“.
- Drugima strankama naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka z ugovorom pred UUN in pritožbenega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Druga stranka pred odborom za pritožbe.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „FITCOIN“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28, 35, 36 in 41 – prijava št. 3 725 298.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Italijanska znamka „coin“, prijava št. 160 126 za proizvode iz razreda 25; italijanska znamka „coin“, prijava št. 253 233 za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28, 35, 36 in 41; italijanska znamka „coin“, prijava št. 240 305 za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28, 35, 36 in 41; italijanska znamka „coin“, prijava št. 169 548 za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28, 35, 36 in 41, razširjena na Beneluks, Francijo, Madžarsko, Avstrijo in Portugalsko; italijanska znamka „coin“, prijava št. 240 286 za proizvode in storitve iz razredov 25, razširjena na Beneluks, Francijo, Madžarsko in Avstrijo; znamka skupnosti „coin“, prijava št. 109 827 za proizvode in storitve iz razredov 6, 25, 28, 35; mednarodna znamka „coin“, prijava št. R 381 015 za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28, 35, 36 in 41, razširjena na Beneluks, Nemčijo, Španijo, Francijo, Madžarsko, Avstrijo, Portugalsko in Slovenijo.

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora v celoti.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8 Uredbe Sveta št. 40/94, ker so si zadevne znamke vidno in zvočno podobne in ker so zadevni proizvodi in storitve, na katere se znamka nanaša, identični; kršitev člena 8 Uredbe Sveta št. 40/94, ker bi uporaba prijavljenih znamk verjetno povzročila zmedo.

Tožba, vložena 18. junija 2008 – Batchelor proti Komisiji

(Zadeva T-250/08)

(2008/C 209/113)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Edward William Batchelor (Bruselj, Belgija) (zastopniki: F. Young, Solicitor, A. Barav, Barrister, in D. Reymond, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi negativna odločba na podlagi molka, za katero se v skladu s členom 8(3) Uredbe o dostopu šteje, da jo je 9. aprila 2008 sprejela Komisija Evropskih skupnosti, in negativna odločba Komisije z dne 16. maja 2008 o zahtevi za dostop do dokumentov, predloženih v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL 2001 L 145, str. 43);
- Komisiji naj se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je imela tožeča stranka v zvezi s temi postopki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta ničnostna tožba, ki je v skladu s členom 230 ES, je vložena zoper odločbo na podlagi molka Komisije z dne 9. aprila 2008 in njeno odločbo z dne 16. maja 2008, ki je bila sprejeta v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba

o dostopu), s katero je Komisija zavrnila zahtevo tožeče stranke za dostop do dokumentov o obveščanju o ukrepih, ki so v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov.

Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba krši člen 253 ES ter člena 7(1) in 8(1) Uredbe o dostopu in je tako neveljavna zaradi bistvene kršitve postopka, in sicer, da je zavrnitev dostopa do zahtevanih dokumentov pomanjkljivo obrazložena. Tožeča stranka nadalje trdi, da izpodbijana odločba z zavrnitvijo dostopa do zahtevanih dokumentov krši člen 255 ES ter člene 1(a), 2(1) in (3), od 4(1) do (6) Uredbe o dostopu. Tožeča stranka zlasti zatrjuje, da izpodbijana odločba s tem, da določa, da se uporabljajo izjeme iz člena 4(3), drugi pododstavek, ter člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe o dostopu, krši Uredbo o dostopu, in nazadnje, da izpodbijana odločba, ker v njej niso podani razlogi za zavrnitev delnega dostopa do zahtevanih dokumentov, krši člen 4(6) Uredbe o dostopu.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL 2001 L 145, str. 43).

Tožba, vložena 26. junija 2008 – Tipik proti Komisiji

(Zadeva T-252/08)

(2008/C 209/114)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Tipik Communication Agency SA (Bruselj, Belgija) (zastopniki: E. Gillet, L. Levi in C. Dubois, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba Komisije z neznanim datumom, s katero je bilo odločeno, da se zavrne ponudbo, ki jo je vložila tožeča stranka v okviru postopka oddaje javnega naročila v zvezi s storitvami, ki se nanašajo med drugim na spletno mesto EUROPA (PO/2007 31/C2);
- za nično naj se razglasi odločba Komisije z neznanim datumom, s katero je bilo odločeno, da se navedeno javno naročilo odda konzorciju, ki ga vodi družba *European Service Network*;

— toženi stranki naj se naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je nastala tožeči stranki zaradi sprejetja teh nepravilnih odločb, in sicer v višini 5 063 773,29 eura skupaj z zamudnimi obrestmi, ki tečejo od sodbe, ki jo bo izreklo Sodišče prve stopnje, do popolnega plačila. Obrestna mera zamudnih obresti, ki se uporabi, se izračuna na podlagi obrestne mere, ki jo je Evropska centralna banka določila za operacije glavnega refinanciranja v zadevnem obdobju, povišane za tri odstotne točke;

— toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije, s katero je bila zavrnjena njena ponudba, vložena v okviru razpisa za oddajo naročila, naslovljenega „Komuniciranje preko EUROPA – uradnega spletnega mesta EU in drugih spletnih ter tiskanih informacijskih in komunikacijskih izdelkov, s katerimi upravlja Generalni direktorat Evropske komisije za komuniciranje – uredniška, grafična in tehnična ter prevajalska pomoč pri oblikovanju, izdelavi in vzdrževanju“ (UL 2007, S 193-23422), in odločbo, s katero je bilo naročilo oddano konzorciju, ki ga vodi družba European Service Network. Tožeča stranka zahteva poleg tega odškodnino za škodo, ki naj bi nastala zaradi napak Komisije.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka primarno uveljavlja, da bi Komisija morala iz postopka oddaje naročila izključiti konzorcij, ki ga vodi družba European Service Network, ker je bilo za enega od članov tega konzorcija ugotovljeno, da v precejšnji meri ni izpolnil svojih pogodbenih obveznosti v okviru naročila, ki se je nanašal na storitve za Urad za uradne publikacije Evropskih Skupnosti, ki so bile podobne tistim, ki so predmet obravnavanega naročila.

Tožeča stranka podredno uveljavlja, da je Komisija storila očitno napako pri presoji ponudbe, ki jo je vložil konzorcij, ki ga vodi družba European Service Network, s tem da mu je dodelila isto oceno kot tožeči stranki v okviru merila kakovosti, čeprav ni imela nobenega zagotovila glede zmožnosti navedenega konzorcija, da nudi tehnične rešitve, ki bodo glede tega ustrezale.

Tožeča stranka poudarja, da se odgovornost Komisije lahko utemelji na teh nepravilnostih, ker je Komisija storila napako in grobo ter očitno ni upoštevala omejitev, določenih glede njene diskrecijske pravice.

Tožba, vložena 16. junija 2008 – Montero Padilla proti UUNT – Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Zadeva T-255/08)

(2008/C 209/115)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Eugenia Montero Padilla (Madrid, Španija) (zastopnika: sodnik G. Aguiillaume Gandasegui in P. Linde Puelles, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: José María Padilla Requena

Predlogi tožeče stranke

Naj se razveljavi odločba UUNT z dne 1. marca 2008 in zavrne prijava znamke Skupnosti „JOSE PADILLA“ za razrede 9, 25 in 41.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: José María Padilla Requena.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „JOSE PADILLA“ (prijava št. 2.844.066) za proizvode in storitve iz razredov 9, 25 in 41.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Španska besedna znamka „JOSE PADILLA“, za proizvode in storitve iz razreda 41.

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev tožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Napačna uporaba členov 4, 7(1)(a), (b), (c) in (f) ter člena 8(1) in 5 Uredbe (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti.

Tožba, vložena 24. junija 2008 – Wrigley proti UUNT – Mejerigaarden (POLAR ICE)**(Zadeva T-256/08)**

(2008/C 209/116)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Wm. Wrigley Jr. Company (Chicago, Združene države) (zastopniki: M. Kinkeldey, S. Schäffler in A. Bognár, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Mejerigaarden Holding A/S (Thisted, Danska)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 15. aprila 2008 v zadevi R 845/2006-2 naj se razveljavi; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „POLAR ICE“ za proizvode iz razredov 3, 5 in 30.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: figurativna znamka Skupnosti. št. 1 273 564 „Polar is“ za proizvode iz razreda 30; danska besedna znamka št. VR 1971 03528 „POLAR IS“ za proizvode iz razreda 30; danska besedna znamka št. VR 1994 07979 „POLAR MAXI“ za proizvode iz razreda 30.

Odločba oddelka za ugovore: Prijava znamke Skupnosti se v celoti zavrne.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1) Uredbe Sveta št. 40/94, saj se sporne znamke vidno, fonetično in pojmovno razlikujejo, tako da ni verjetnosti zmede.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2008 – Grammatikopoulos proti UUNT – National Academy of Recording Arts and Sciences (GRAMMY)**(Zadeva T-20/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/117)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 131, 3.6.2006.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji**(Zadeva T-100/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/118)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 129, 9.6.2007.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 19. junija 2008 – Lodato Gennaro & C. proti Komisiji**(Zadeva T-417/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/119)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 8, 12.1.2008.

**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2008 – Ryanair
proti Komisiji****(Zadeva T-433/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/120)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 22, 26.1.2008.**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2008 – Vakakis
proti Komisiji****(Zadeva T-41/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 209/121)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 92, 12.4.2008.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 24. aprila 2008 – Dalmasso proti Komisiji

(Zadeva F-61/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Pogodbeno osebje — Zaposlitev — Razporeditev v funkcionalno skupino — Zahteva za revizijo razporeditve in plače, ki sta bili določeni ob zaposlitvi — Nekdanji pomožni uslužbenec, zaposlen kot pogodbeni uslužbenec — Člena 3(a) in 80(2) in (3) PZDU — Naloga, ki spadajo v različne funkcionalne skupine — Enako obravnavanje — Neutemeljena tožba)

(2008/C 209/122)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Dalmasso (Schaerbeek, Belgija) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: I. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Arpio Santacruz in I. Sulce, zastopnika)

Predmet zadeve

Javni uslužbenci – Razglasitev ničnosti odločbe Komisije o zavrnitvi zahteve tožeče stranke, ki je nekdanji pomožni uslužbenec, zoper odločbo, s katero sta bili določeni njegova razporeditev in plača za pogodbenega uslužbenca ter odškodninski zahtevek (prej T-269/05).

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrne.

1) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 229, 17.9.2005, str. 30 (zadeva, najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-269/05 in prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije s sklepom z dne 15. decembra 2005).

Sodba Sodišča za uslužbence (občna seja) z dne 24. junija 2008 – Cerafogli in Paolo Poloni proti ECB

(Zadeva F-116/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Osebje ECB — Osebni prejemki — Metoda izračunavanja letne prilagoditve osebnih prejemkov — Izvršitev sodbe sodišča Skupnosti — Potrditveni akt — Nedopustnost)

(2008/C 209/123)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Maria Concetta Cerafogli in Paolo Poloni (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnika: G. Vandersanden in L. Levi, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: F. Malfè in K. Sugar, zastopnika, skupaj s H.-G. Kamannom, odvetnikom)

Predmet zadeve

Prvič, razglasitev ničnosti plačilnih listov tožečih strank za mesec julij 2001, kot ju je sestavila Evropska centralna banka maja 2005 ob izvršitvi sodbe Sodišča prve stopnje z dne 20. novembra 2003 v zadevi Cerafogli in Poloni proti ECB, T-63/02, ter drugič, odškodninski zahtevek.

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrže kot nedopustna.

2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 48, 25.2.2005 (zadeva sprva vpisana v vpisnik pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod št. T-431/05 in odstopljena Sodišču za uslužbence Evropske unije s sklepom z dne 15.12.2005).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 21. februarja 2008 – Semeraro proti Komisiji

(Zadeva F-19/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ocena — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno leto 2004 — Člen 43 Kadrovskih predpisov — Obveznost obrazložitve — Napredovanje — Postopek atestiranja)

(2008/C 209/124)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Maria Magdalena Semeraro (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. I Vogel, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Berscheid in M. Velardo, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe OPI z dne 8. novembra 2005, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zoper njeno karierno ocenjevalno poročilo za leto 2004.

Izrek sodbe

- 1) Karierno ocenjevalno poročilo M. M. Semeraro za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2004 se razglasi za nično.
- 2) Komisija Evropskih skupnosti nosi vse stroške.

⁽¹⁾ UL C 108, 6.5.2006, str. 30.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 6. marca 2008 – Skareby proti Komisiji

(Zadeva F-46/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevanje — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2004 — Cilji — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji)

(2008/C 209/125)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Carina Skareby (Biškeek, Kirgizistan) (zastopniki: sprva S. Rodrigues in Y. Minatchy, odvetnika, nato S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: V. Joris in M. Velardo, zastopnika)

Predmet zadeve

Na eni strani razglasitev ničnosti kariernega ocenjevalnega poročila za tožečo stranko za ocenjevalno obdobje 2004 in na drugi strani odškodninski zahtevek.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 143, 17.6.2006, str. 39.

Sodba Sodišča za uslužbence z dne 3. aprila 2008 – Bakema proti Komisiji

(Zadeva F-68/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Uvrstitev v naziv — Funkcionalna skupina IV — Diploma — Poklicne izkušnje)

(2008/C 209/126)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Reint J. Bakema (Zuidlaren, Nizozemska) (zastopnika: L. Rijpkema in A. Kootstra, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in M. Velardo, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bila zavrnjena prerazporeditev tožeče stranke iz naziva 14 v 16 v okviru funkcionalne skupine IV in ni bila upoštevana njena „kandidaatsdiploma“ kot dokazilo o dokončani univerzitetni izobrazbi, kot je določeno v členu 82 PZDU in členu 2 SDI o postopkih zaposlovanja in dela pogodbenih uslužbencev Komisije.

Izrek sodbe

1) Odločba, s katero je organ, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi, R. J. Bakemo uvrstil v funkcionalno skupino IV, naziv 14, plačilni razred 1, na podlagi pogodbe, sklenjene 25. oktobra 2005, s katero je postal pogodbeni uslužbenec Komisije, se razglasi za nično.

2) V preostalem se tožba zavrne.

3) Stranki nosita svoje stroške.

(¹) UL C 212, 2.9.2006, str. 48.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 24. aprila 2008 – Longinidis proti Cedefop

(Zadeva F-74/06) (¹)

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Prerazporeditev — Komisija za pritožbe — Sestava in pravilnik — Nelojalno ravnanje — Odpoved delovnega razmerja — Obrazložitev — Očitna napaka pri presoji — Zloraba pooblastil)

(2008/C 209/127)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Pavlos Longinidis (Panorama, Grčija) (zastopnika: N. Korogiannakis in N. Keramidas, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop), (zastopnika: M. Fuchs, zastopnik, skupaj s P. Anestisom, odvetnik)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop), s katero se prekinja pogodba tožeče stranke o zaposlitvi za nedoločen čas, in vrste odločb, ki se nanašajo zlasti na komisijo za pritožbe Cedefopa, ter odškodninski zahtevki.

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrne kot delno nedopustna in delno neutemeljena.

2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 237, 30.9.2006, str. 15.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. maja 2008 – Kerstens proti Komisiji

(Zadeva F-119/06) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Dopustnost — Organizacijski načrt — Akt, ki posega v položaj — Sprememba razporeditve — Sprememba delovnih nalog — Interes službe — Enakovrednost delovnih mest — Prikrita kazen — Zloraba pooblastil)

(2008/C 209/128)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Petrus Kerstens (Overijse, Belgija) (zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Herrmann in M. Velardo, zastopnika)

Predmet zadeve

Na eni strani razglasitev ničnosti odločbe upravnega odbora urada za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) z dne 8. decembra 2005 o spremembi organizacijskega načrta tega urada, ker je bila, kot posledica te odločbe, tožeča stranka, tedaj vodja oddelka „Kadri“, premeščena na delovno mesto raziskovalca, in na drugi strani odškodninski zahtevki.

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrne.

2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 294, 2.12.2006, str. 68.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 22. maja 2008 – Pascual-García proti Komisiji

(Zadeva F-145/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Javni natečaj — Razpisni pogoji — Delovne izkušnje — Zavrnitev, da se zaposli kandidata, vpisane na čakalnem seznamu — Diskrecijska pravica komisije in OPI)

(2008/C 209/129)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Cesar Pascual-García (Madrid, Španija) (zastopnika: B. Cortese in C. Cortese, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in M. Velardo)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe generalnega direktorja Skupnega raziskovalnega središča Komisije z dne 7. aprila 2006, s katero se ni upoštevalo prijave tožeče stranke za delovno mesto iz objave prostega delovnega mesta COM/2005/2969 – B*3/B*11 – IHCP – Ispra, in s katero se je dodala opomba na čakalni seznam natečaja EPSO/B/23/04, v kateri se je službe Komisije obvestilo, da tožeča stranka ne izpolnjuje razpisnih pogojev, določenih v objavi tega natečaja.

Izrek sodbe

- 1) Odločbo generalnega direktorja Skupnega raziskovalnega središča (SRS) Komisije Evropskih skupnosti z dne 7. aprila 2006, s katero se ni upoštevalo prijave C. Pascuala Garcíe na objavo prostega delovnega mesta COM/2005/2969 in s katero se je dodala opomba na čakalni seznam natečaja EPSO/B/23/04, v kateri se je službe obvestilo, da tožeča stranka ne izpolnjuje razpisnih pogojev za zgoraj omenjeni javni natečaj, se razglasi za nično.
- 2) Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 56, 10.3.2007, str. 42.

Sodba Sodišča za uslužbence z dne 26. junija 2008 – Joseph proti Komisiji

(Zadeva F-54/07) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Prepozna tožba — Cas fortuit — Zaposlovanje — Členi 3a, 3b in 85 RAA — Trajanje pogodbe — Odločba Komisije z dne 28. aprila 2004 o najdaljšem trajanju zaposlitve nestalnega osebja služb Komisije — Člen 12 SDI o postopkih zaposlovanja in dela pogodbenih uslužbencev Komisije — Enako obravnavanje)

(2008/C 209/130)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Anne Joseph (Damask, Sirija) (zastopnika: N. Lhoëst in S. Fernandez Menendez, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Berscheid in L. Lozano Palacios, zastopnika)

Predmet zadeve

Razveljavitev pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke kot pogodbene uslužbenke, ker trajanje te pogodbe ni določeno na 3 leta temveč na 15 mesecev, na podlagi, po eni strani, odločbe Komisije z dne 28. aprila 2004 o najdaljšem trajanju zaposlitve nestalnega osebja služb Komisije in, po drugi strani, člena 12 Splošnih določb za izvajanje o postopkih zaposlovanja in dela pogodbenih uslužbencev Komisije.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 199, 25.8.2008, str. 50.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 26. junija 2008 – Nijs proti Računskemu sodišču

(Zadeva F-5/07) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje — Povzetek tožbenih razlogov v tožbi — Pritožbeni rok — Novo dejstvo — Očitna nedopustnost)

(2008/C 209/131)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bart Nijs (Bereldange (Luksemburg) (zastopnik: F. Rollinger, odvetnik)

Tožena stranka: Računsko sodišče Evropskih skupnosti (zastopniki: T. Kennedy, J.-M. Stenier, G. Corstens in J. Vermer, zastopniki)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe OPI o nenapredovanju tožeče stranke v naziv A*11 v napredovalnem obdobju 2006 – Razglasitev ničnosti več zaporednih odločb glede kariere tožeče stranke in drugih uradnikov Računskega sodišča – Razglasitev ničnosti rezultatov volitev odbora uslužbencev slednje institucije iz leta 2006 – Odškodninski zahtevek.

Izrek sklepa

- 1) Tožba se deloma zavrže kot očitno nedopustna in deloma zavrne kot očitno neutemeljena.
- 2) B. Nijsu se naloži plačilo vseh stroškov.

⁽¹⁾ UL C 56, 10.3.2007, str. 44.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. junija 2008 – Baudalet-Leclaire proti Komisiji

(Zadeva F-40/07) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Javni natečaj — Nevpis na čakalni seznam — Enako obravnavanje)

(2008/C 209/132)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Cécile Baudalet-Leclaire (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Korving, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in M. Velardo, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti natečaja EPSO/AST/7/05 – Področje 2 – Upravljanje pogodb/projektov zaradi domnevne diskriminacije med kandidati iz institucij Skupnosti in zunanji kandidati.

Izrek sklepa

- 1) Tožba se kot očitno neutemeljena zavrne.
- 2) Stranki nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 129, 9.6.2007, str. 28.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 27. junija 2008 – Nijs proti Računskemu sodišču

(Zadeva F-1/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 35(1)(e) Poslovnika — Navedba tožbenih razlogov in trditvev — Pritožbeni rok — Očitna nedopustnost)

(2008/C 209/133)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bart Nijs (Bereldange (Luksemburg) (zastopnik: F. Rollinger, odvetnik)

Tožena stranka: Računsko sodišče Evropskih skupnosti (zastopniki: T. Kennedy, J.-M. Stenier in G. Corstens, zastopniki)

Predmet zadeve

Na eni strani, razglasitev ničnosti odločbe odbora za pritožbe o nenapredovanju tožeče stranke v naziv A*11 v okviru napredovalnega obdobja 2005, in na drugi strani, odškodninski zahtevek.

Izrek sklepa

1) Tožba se deloma zavrže kot očitno nedopustna in deloma zavrne kot očitno neutemeljena.

2) B. Nisu se naloži plačilo vseh stroškov.

(¹) UL C 64, 8.3.2008, str. 68.

Tožba, vložena 5. junija 2008 – Carlo De Nicola proti Evropski investicijski banki

(Zadeva F-55/08)

(2008/C 209/135)

Jezik postopka: italijanščina

Tožba, vložena 19. maja 2008 – Bartha proti Komisiji

(Zadeva F-50/08)

(2008/C 209/134)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Gábor Bartha (Bruselj, Belgija) (zastopnik: P. Homoki, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe EPSO o neuvrstitvi tožeče stranke na rezervni seznam natečaja EPSO/AD/56/06.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 19. novembra 2007, ki jo je sprejela komisija Evropskega urada za izbor osebja, v delu, ki se nanaša na uspeh na natečaju „EPSO/AD/56/06, administrator (AD5) z madžarskim državljanstvom“, naj se razglasi za nično;
- odločba komisije EPSO z dne 23. januarja 2008, s katero je bila zavrnjena pritožba v zvezi z uspehom udeležbe na natečaju, naj se razglasi za nično;
- odločba komisije EPSO z dne 31. marca 2008, s katero je bila potrjena zavrnitev pritožbe v zvezi z uspehom udeležbe na natečaju, naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži povrnitev škode, ki izhaja iz odločb, ki so bile razglašene za nične;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo stroškov.

Stranki

Tožeča stranka: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (Zastopnik: L. Isola, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Na eni strani delna razglasitev ničnosti odločbe odbora za pritožbe o oceni tožeče stranke za leto 2006. Na drugi strani ugotovitev psihičnega nadlegovanja, storjenega tožeči stranki, in naložitev toženi stranki, naj z navedenim ravnanjem preneha in tožeči stranki povrne nastalo škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost odločbe odbora za pritožbe, ki je bila vročena po elektronski pošti 17. novembra 2007, njena kopija pa je bila posredovana 19. decembra 2007, v delu, v katerem je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zoper mnenje svojih nadrejenih za leto 2006, v delu, v katerem je ugotovljeno, da se je tožeča stranka odpovedala zahtevam v zvezi s kršitvami postopka ocenjevanja 2006, in na koncu v delu, v katerem je navedeno, da se tožeča stranka pridružuje obtožbam svojih nadrejenih;
- razglasi naj se ničnost odločb o napredovanju z dne 13. julija 2007 v delu, v katerem v njih ni bila navedena tožeča stranka glede prehoda iz funkcije E v funkcijo D;
- razglasi naj se ničnost vseh povezanih, izhodiščnih in posledičnih aktov, med katerimi ničnost ocene tožeče stranke za leto 2006, tudi v delu, v katerem se ne predlaga ocene A ali B+ in njenega napredovanja v funkcijo D, in ugotovi naj se, če je potrebno, nezakonitost in neuporabljivost omejitev (količinskih in nekoličinskih), ki jih nalagajo navodila direktive za človeške vire;

- ugotovi naj se, da je bila tožeča stranka psihično nadlegovana;
- BEI naj se naloži prenehanje psihičnega nadlegovanja tožeče stranke in povrnitev fizične, nepremoženjske in premoženjske ter pretekle in bodoče škode;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 9. junija 2008 – De Britto Patricio-Dias proti Komisiji

(Zadeva F-56/08)

(2008/C 209/136)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jorge De Britto Patricio-Dias (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Massaux, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe OPI o zavrnitvi predloga tožeče stranke, da so njeni otroci upravičeni do primarnega zdravstvenega zavarovanja.

Predlogi tožeče stranke

- odločba OPI št. R/559/07 z dne 10. marca 2008 naj se razglasi za nično;
- ugotovi naj se, da so otroci tožeče stranke upravičeni do primarnega zdravstvenega zavarovanja;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 19. junija 2008 – Avogadri in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-58/08)

(2008/C 209/137)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Chiara Avogadri (Bruselj, Belgija) in drugi (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb, ki določajo pogoje za zaposlitev tožečih strank kot pogodbenih ali začasnih uslužbencev, ker je trajanje njihove pogodbe ali njeno podaljšanje omejeno na določen čas.

Predlogi tožečih strank

- Odločbe Komisije, ki določajo pogoje za zaposlitev tožečih strank, naj se razglasijo za nične, ker je trajanje njihove pogodbe ali njeno podaljšanje omejeno na določen čas;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo stroškov.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 30. junija 2008 – Feral proti Comité des Régions

(Zadeva F-59/07) ⁽¹⁾

(2008/C 209/138)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je zaradi sporazumne rešitve spora odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 199, 25.8.2007, str. 51.